

சிந்தனை

தொகுதி - IV

இதழ் - I

மார்ச் - 1990

ஆசிரியர்:
ப. சிவநாதன்

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகராட்சி நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்

கலைப்பீட வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

CINTANAI is published once in four months in
March, July and November every year.

Editor: P. Sivanathan

Managing Editor: S. Murugaverl

070+175/2

Annual Subscription:

Sri Lanka	Rs. 300/-
India (Ind. Rs)	Rs. 300/-
Other countries	£ 14 or £20

Published by:

FACULTY OF ARTS, UNIVERSITY OF JAFFNA,
THIRUNELVELY, SRI LANKA.

Printed at :

New Era Publications

267, Main Street,

Jaffna.

சிந்தனை

தொகுதி IV

இதழ் I

மார்ச் 1990

உள்ளுறை

1. தமிழ் மொழியில் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி
அன்றும் இன்றும் 01
சுபதினி ரமேஸ்
2. விவசாய நிலப் பயன்பாடுகளுக்கான நில
பொருத்தப் பாகுபாடு தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு
நிர்வாகப் பிரிவை சிறப்பாகக்கொண்ட ஒரு ஆய்வு 37
பா. இராஜேஸ்வரன் - க. சுதாகர்
3. நீலகண்ட பாடியத்தில் முப்பொருள் உண்மை 59
கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராஜா
4. இந்திய தென்கிழக்காசிய தொடர்புகளும்
இந்துப் பண்பாடு பற்றிய சில பிரச்சினைகளும்
ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு 68
செ. கிருஷ்ணராசா
5. இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணி
விகிதங்களின் போக்கு (1978-1990) 80
கா. கந்தையா
6. கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களும் சமுதாய விழிப்புணர்வும் 89
கலாநிதி ஏ. ஜே. வி. சந்திரகாந்தன்
7. இலங்கையில் வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தல்
பற்றிய ஆய்வு 104
ப. சிவநாதன்

சிந்தனை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகக் கலைப்பீடத்தினரால் ஆண்டுக்கு மும்முறை மார்ச், யூலாய் நவம்பர் மாதங்களில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. கட்டுரைகள், பொருளாதாரம், அரசியல், வரலாறு, தொல்லியல், புலியியல், சமூகவியல், கல்வியியல், மானிடவியல், மெய்யியல், மொழியியல், தமிழ், வடமொழி, சமயம், நாகரீகம் முதலிய துறைகளில் உள்ள பொருட்கூறுகள் பற்றியனவாக இருக்கும்.

நூல்கள், கட்டுரைகள் பற்றிய மதிப்பீடும், வெளியிடப்படும் ஆய்வு வளர்ச்சி தொடர்பான செய்திகள் முக்கிய ஆய்வுகளுக்குக் குறிப்புகளும் வெளியிடப்படும்.

சிந்தனையில் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட விரும்புவோர் கட்டுரைகளில் இரு பிரதிகள் அனுப்புதல் வேண்டும். குறிப்புகள் கட்டுரையின் இறுதியில் அமைதல் வேண்டும். உசாத்துணையாகக் கொண்ட நூல்கள் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றின் விபரம் பின்வரும் முறையில் தரப்படுத்தல் வேண்டும் ஆசிரியர்(கள்), வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு, பெயர், நூல், கட்டுரைத் தலைப்பு (கட்டுரையாயின்), ஆய்வேட்டின் பெயர், தொகுதிஎண், வெளியிடப்பெற்ற இடம்.

அனுப்பப்படும் கட்டுரைகள் ஆய்வுவளர்ச்சிக்குப் புரியும் பங்களிப்பைக் கட்டுரை ஆசிரியர்கள் சுருக்கமாகத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் 100 சொற்களில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு அனுப்புதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்: ப. சிவநாதன்

B. A பேராதனை
M. A. (யாழ்ப்பாணம்)

நிர்வாக ஆசிரியர்: சி. முருகவேள்

B. A (Ceylon)
Dip. in Lib. Sc, (London)

ஆசிரியர் குழு:

ந. பேரின்பநாதன்

B. A. (பேராதனை)
M. A. (யாழ்ப்பாணம்)

Dr. பவானி

DAMS H. P. A. (Sri Lanka)

Mrs. சித்திரவேகா மௌனகுரு

B. A. (கொழும்பு)
M. A. (யாழ்ப்பாணம்)

இரா. சிவச்சந்திரன்

B. A. (பேராதனை)
M. A. (யாழ்ப்பாணம்)

தமிழ்மொழியில் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி — அன்றும் இன்றும் ¹ —

— சுபதினி ரமேஷ்

1.0 சந்தி

உலகமொழிகள் பலவற்றில் உருபங்கள் அல்லது சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வரும்போது தம் வடிவத்தில் மாற்றம் பெறுவது உண்டு. இதனை எழுத்திலும், பேச்சிலும் காண்கிறோம். உருபன் அல்லது சொல் வடிவத்தில் ஏற்படும் இம்மாற்றத்திற்கு அதனை ஒட்டிவரும் பிறவடிவங்களே காரணமாகின்றன. இம்மொழி நிகழ்வைக் (Language Phenomenon) குறிப்பதற்கு உலகப் புகழ்பெற்ற வடமொழி இலக்கண அறிஞரான பாணினி 'சம்ஹிதா' (Samhita) என்னுஞ் சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார். (அஷ்டாத்தியாயி. 1.4:109).

இம்மொழி நிகழ்வைத் தற்காலத்து மேலைநாட்டு மொழியியல் அறிஞர்களும் ஆங்கிலத்திற் 'சந்தி' (Sandhi) என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.² சந்தியை அகச்சந்தி (internal Sandhi) புறச்சந்தி (External Sandhi) என வகைப்படுத்துகின்றனர். இவை பல உட்பிரிவுகளையுடையன (Hockett 1958: 277).

1.1 தமிழில் சந்தி

தமிழ் இலக்கணநூல் ஆசிரியர்களுள் ஒரு சிலர் மட்டும் 'சந்தி' என்னுஞ் சொல்லைக் கையாண்டுள்ளனர். இப்பயன்பாடு வடமொழியின் தாக்கமாகும். வீரசோழிய ஆசிரியர் தம் எழுத்ததிகாரத்து வரும் ஒரே ஒரு உட்பிரிவுக்கு 'சந்திப்படலம்' எனப் பெயர் கொடுத்துள்ளார். இப்படலத்துள் வரும் இரு நூற்பாக்களில் (வீர: 18; 28) 'சந்தி' என்னுஞ் சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது. நேமிநாத ஆசிரியர் தம் எழுத்ததிகாரத்தில் 'சந்தி' என்னுஞ் சொல்லை மூன்று நூற்பாக்களில் (நேமி: 12; 15; 24) கையாண்டுள்ளார்.

காலப்பழமை வாய்ந்த தொல்காப்பியத்தில் 'சந்தி' என்னுஞ் சொல் இல்லை. சந்தி என்னும் மொழிநிகழ்வு பற்றிய கருத்துக்களைத் தொல்காப்பியத்து எழுத்ததிகாரத்துள் வரும் ஒன்பது இயல்களுள் ஆறு இயல்களில் - அதாவது புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், உயிர்மயங்கியல், புள்ளிமயங்கியல், குற்றியலுகரப்புணரியல் என்பவற்றுள் - காண்கிறோம். பிற்காலத்தில்

சுபதினி ரமேஷ் — விரிவுரையாளர் மொழியியல் - ஆங்கிலத்துறை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்; இவர் "இலக்கியத் தழீழும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தழீழும்" என்ற விடயம்பற்றி தற்பொழுது ஆய்வுசெய்து வருகின்றார்.

தோன்றிப் புகழ்பெற்ற நன்னூலில் சந்தி என்னும் பொருளில் 'புணர்ப்பு' என்னுஞ் சொல் வருகிறது. புணர்ப்பு பற்றி மூன்று இயல்கள் - உயிரீற்றுப் புணரியல், மெய்யீற்றுப் புணரியல், உருபு புரிணயல் - அமைந்துள்ளன. நன்னூல் புணர்ப்பு என்பதை,

'மெய்யுயிர் முதலீறாமிரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடு மவழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவருமொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத்தியைவது புணர்ப்பே'

(நன்: சூத்: 151)

என வரையறுத்து விளக்குகின்றது. தொல்காப்பியம் நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்கள் சந்தி என்பதனைப் புணர் - என்னும் அடியாகப் பிறந்த சொற்களைக் கொண்டே குறிப்பிடுகின்றன. புணர்ப்பு, புணர்ச்சி, புணரியல் போன்ற வழக்குகளைக் காண்க.

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் புணர்ச்சி பற்றிக்கூறும் ஆறு இயல்களும் முதலில் அமைந்த இயலிற்குப் புணரியல் என்னும்பெயர் உள்ளது. இறுதி இயலிற்குக் 'குற்றியலுகரப்புணரியல்' என்னும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. எனைய நான்கு இயல்களும் புணரியல் பற்றியவை என்றாலும், அவை 'புணரியல்' என்ற தொடரின் றிப் பிறபெயர்கள் கொண்டவை. இரண்டில் 'மயங்கியல்', என்ற தொடர்காணப்படுகிறது: உயிர் மயங்கியல்; புள்ளி மயங்கியல். மயக்கம், புணர்ச்சி இரண்டையும் வேறுபடுத்தும் போது சொற் புணர்ச்சியைப் புணர்ச்சி எனவும், எழுத்துப் புணர்ச்சி மயக்கம் எனவும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.³ இவ்வகையில் ஓர் அதிகாரத்திற்கு மட்டும் புணரியல் எனச்சிறப்பளித்து, மற்றுமோர் அதிகாரத்தை (குற்றியலுகர) வகைகூறிப் புணரியல் என்றமைக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. குற்றியலுகரப் புணரியலுள் உகர உயிர் நின்று பொருணோக்கத்தால் புணர்ச்சியொன்றையே விளக்குவதால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருத வாய்ப்புண்டாகிறது. அன்றியும் புணர்ச்சி, மயக்கம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகள் ஆயினும் சிறிது வேறுபாடு உண்டு என்று உணர்த்தக் கருதி ஆசிரியர் 'மயங்கியல்' என்றும் 'புணரியல்' என்றும் வேறு சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார் போலும். புணர்ச்சி வகைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் புணர்ப்பு என்னும் ஒரு பொதுச்சொல்லை (Cover Term) நன்னூலார் பயன்படுத்தியது போலத் தொல்காப்பியர் ஒரு பொதுச் சொல்லைப் பயன்படுத்தாது விட்டமை கருத்திற் கொள்ளத்தகும். பிற்காலத்தில் ஒரு பொதுச் சொல்லின் இன்றியமையாத் தேவையை நன்னூலார் உணர்ந்தார் போலும்.

2.0 பண்டைய இலக்கண நூல்களிற் புணர்ச்சி

தமிழிலக்கண நூல்கள் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளமை அந்நூல்களில் எழுத்திலக்கணத்திற் பெரும்பகுதி புணரியலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளமையில் இருந்து தெளிவாகிறது. இதனை முக்கியமாகத் தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம் முதலிய இலக்கண நூல்களிற் காணலாம். எழுத்து, சொல், பொருள் என்பனவற்றில் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒன்பது இயல்கள் வகுத்த தொல்காப்பியர் எழுத்ததிகாரத்தில் ஆறு இயல்களிற் புணரியலை கூறுகிறார். புணரியலில் ±0

நூற்பாவும், தொகைமரபில் 30 நூற்பாவும், உருபியலில் 29 நூற்பாவும், உயிர்மயங்கியலில் 93 நூற்பாவும், புள்ளிமயங்கியலில் 106 நூற்பாவும் குற்றியலுகரப் புணரியலில் 75 நூற்பாவும் உள.

வீரசோழிய எழுத்ததிகாரத்தில் அமைந்துள்ள ஒரே ஒரு உட்பிரிவில் வரும் 28 நூற்பாக்களுள் பெரும்பாலும் புணர்ச்சி இலக்கணமே கூறப்பட்டுள்ளது. இதனாலேயே இந்த உட்பிரிவு 'சந்திப்படலம்' எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. 4 நேமிநாதம் எழுத்திலக்கணத்தையும், சொல்லிலக்கணத்தையும் கூறும் நூலாகும். இதில் எழுத்ததிகாரம் இயல் போன்ற உட்பிரிவுகளின்றி ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. நேமிநாத எழுத்ததிகாரத்தில் வரும் 24 நூற்பாக்களுள் 15 புணர்ச்சிபற்றியவை. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் ஆகிய இரண்டுக்கும் ஐவைந்து இயல்கள் வகுத்த நன்னூலார் எழுத்ததிகாரத்தில் உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், உருப்புணரியல் என்ற மூன்று இயல்களில் முறையே 53, 36, 18 நூற்பாக்களில் புணரியல் பற்றிக் கூறுகிறார். இலக்கணவிளக்கம் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஐவைந்து இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்ததிகாரத்தில் மூன்று இயல்கள் புணர்ச்சிபற்றியவை; உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல் உருப்புணரியல் என்னும் மூன்றிலும் முறையே 66, 29, 11 நூற்பாக்கள் உள.

2.1 எழுத்துப்புணர்ச்சியின் முக்கியத்துவம்

இலக்கணகாரர் தமது நூல்களிற் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தமைக்குக் காரணம் யாது என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு. புணர்ச்சி மொழியில் காணப்படுவதால் அதனைப்புறக்கணிக்கமுடியாது என்பது விடையாகலாம். எல்லா மொழிகளிலும் புணர்ச்சி உண்டு என்று சொல்ல முடியாது. மொழியில் புணர்ச்சி இல்லை என்றால் கவலை இல்லை. இருந்தால் அது பற்றிச் சொல்லத்தான் வேண்டும். புணர்ச்சி உச்சரிப்புப் பழக்கத்தின் ஓர் அமிசத்தைப் பிரதிபலிப்பது. காலப் போக்கில் மொழி மாறுகிறது; உச்சரிப்புமுறை மாறுகிறது என்று சொல்லும் போது புணர்ச்சி முறை மாறுவதில்லை என்று சொல்லமுடியாது. 'அங்குப் போனார்' என உச்சரித்து அவ்வாறே எழுதிய காலம் ஒன்று இருந்தது. இன்று அவ்வாறு உச்சரிப்பார் இல்லை. 'அங்கு போனார்' என்றே உச்சரிக்கிறார்கள். உச்சரிப்பிற்கு ஏற்ப அவ்வாறே எழுதுகிறார்கள். ஒரு சிலர் மட்டும் இன்றைய உச்சரிப்பைக் கருத்திற்கொள்ளாது பழைய முறைப்படி 'அங்குப் போனார்' என்று எழுதுகிறார்கள். இரண்டு முறைகளையும் கருத்திற்கொண்டு புதிய புணர்ச்சி விதியொன்றை அமைக்க வேண்டிய நிலை தோன்றியுள்ளது. அந்தந்த (அந்த + அந்த), நாலாபக்கமும் (நாலு + பக்கமும்). பத்திரிகாசிரியர் (பத்திரிகை + ஆசிரியர்), அமெரிக்கர் (அமெரிக்கா + அர்) போன்ற புணர்ச்சிக்கு⁵ புதிய விதியை எண்ணவேண்டும். ஒரு காலகட்டத்தில் ஒருமொழியில் நிலவும் புணர்ச்சி அனைத்தும் செயற்பாட்டில் ஒரே தன்மையன என்று சொல்ல முடியாது. சிலவற்றைச் சந்தி பிரித்து எழுதலாம்; பேசலாம், சேர்த்தும் எழுதலாம்; பேசலாம். இரண்டும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவன. இத்தகைய புணர்ச்சி பற்றி இலக்கண நூல்களும் கூறுகின்றன. "தனிக் குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த ல"

ளக்கள் வல்லினம் வரின் எழுவாய்த் தொடரினும், உம்மைத் தொகை யினும் ஒருகால் இயல்பாகவும், ஒருகாற்றிரியவும் பெறும்'' எனப் பேசப் படுவதைக் காண்க. பல+பல=பற்பல, பலப்பல பலபல என அமையலாம் (தொல்: எழு: 215, 216). இங்கு பிரிப்பதாலோ, சேர்ப்பதாலோ பொரு ளிலே எந்தவிதமான குழப்பமும் தோன்றுவதில்லை. ஆயின் சில இடத்துப் புணர்ச்சியைப் போற்றாது விட்டால் பொருள் வேறுபாடு ஏற்படும். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழிலே மறைபொருள், மறைப்பொருள்; தந்த பலகை, தந்தப்பலகை; வாழைபழம், வாழைப்பழம்; மாகப்பல், மாக்கப்பல் போன்றவற்றில் எழும் பொருள் வேறுபாட்டைக் கருதுக.

தெளிவான கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் பொருட்டு இன்றியமையாத புணர்ச்சிவிதிகள் பெரும்பாலும் கையாளப்படாது விடப்படுவதில்லை. ஆயின் கையாளப்படாதபோது தோன்றும் மயக்கம் மிகப்பெரிது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லவும் முடியவில்லை. ஏனென்றால் மொழிநிகழ்விற்குச் சந்தர்ப்பம் (context) என ஒன்று உண்டு; இதன்மூலம் இன்றியமையாத புணர்ச்சி முறையைக் கைவிடுவதால் ஏற்படக்கூடிய பொருள் மயக்கம் நீங்கலாம். எனவே புணர்ச்சி நூற்றுக்கு நூறு வீதம் இன்றியமையாதது என வாதாடு வது ஏற்கக்கூடியதன்று. இன்று அறிஞர்கள் 'தமிழ்நாடு அரசாங்கம்' என எழுதுவதைக் கருத்திற் கொள்க.

தமிழிலே எழுத்துமொழி, பேச்சுமொழி ஆகிய இருவகைகளும் புணர்ச்சிமுறையைப் போற்றிநிற்கக் காண்கிறோம். ஒரே புணர்ச்சி முறைதான் இரண்டிலும் உண்டு என்று எண்ணுவது தவறாகும். எழுத்து மொழிக்கும், பேச்சு மொழிக்கும் பொதுவான புணர்ச்சி சில உண்டு. எழுத்து மொழியில் மட்டும் வரும் சிறப்பான புணர்ச்சி முறை சில உண்டு. இதுபோன்ற பேச்சு மொழியில் சிறப்பாக வரும் புணர்ச்சிமுறை சில உண்டு. இருவகையிலும் உள்ள வேறுபட்ட புணர்ச்சி முறைகளுள் சில காலப்போக்கில் ஒன்றை ஒன்று தாக்குவது உண்டு. தமிழ் மொழியிலே பேச்சு மொழியில் உள்ள முறை, எழுத்தில் உள்ளமுறையைத் தாக்குவதை அவதானிக்கமுடிகிறது. இதனை விரிவாகச் சிந்தித்தல் தற்காலத்து உரை நடையில் உள்ள புணர்ச்சி நிலையை விளங்கிக் கொள்வதற்குப் பெரிதும் உதவும். இங்கு சமுதாயத்தில் இருவகை மொழிகள் மூலமும் கருத்துப் பரிமாற்றம் தடையின்றி நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நினைவிற்கொள்ள வேண்டும்.

ஒலியனியல் நிலையிலான செய்திகள் சந்திவிதி செயற்பாட்டிற்குப் போதுமானவையெனப் பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. ஆயின் தமிழ் மொழி யில் ஒலியனியல் நிலையிலான செய்திகள் மட்டும் சந்திவிதி செயற்பாட் டிற்குப் போதா என்கிறார் கோதண்டராமன் (1972; 65 - 66). நடு என்ற சொல்லைக் கருதுக, பெயர் எனின் ஒரு முறையிலும், வினையெனின் வேறு முறையிலும் சந்திவிதிகள் செயற்படுகின்றன. தொடரியல் அமைப்பும் சந்திவிதி செயற்பாட்டில் முக்கியபங்கு வகிக்கிறது. 'மாடு' என்ற சொல்லைக் கருதுக. இணைத்தொடரில் வரும்போது எவ்வித மாற்றமுமின்றி 'மாடுகன்று' எனவருகிறது. பெயருக்கு அடையாக வரும் போது 'மாட்டு' என மாறு கிறது. சந்திவிதிகளின் செயற்பாட்டிற்குப் பொருண்மையியல் செய்யுடும் தேவை என்பதைப் பரம சிவன் (1982) காட்டியுள்ளார். எனவே சந்தி

விதிகளின் செயற்பாடு ஒலியனியலை மட்டுமன்றி மொழியின் எல்லா நிலைகளையும் தழுவி நிற்கின்றது என்பதனை உணர்தல் வேண்டும். இதனாலும் புணர்ச்சியின் முக்கியத்துவம் தெளிவாதல் கண்கூடு.

3.0 லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி — ஆய்வின் நோக்கம்

முற்காலத்தில் எழுத்துத்தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்தியோர் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. நன்கு கற்றறிந்த அறிஞர் மட்டுமே எழுத்தைக் கையாண்டனர். ஏனையோர் கையாளவில்லை. கையாள்வதற்குத் தேவையும், வாய்ப்பும் இருக்கவில்லை எனலாம். ஆயின் இன்று எழுத்துத் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துவோர் தொகை மிக அதிகரித்துள்ளது. பல தரப்பட்டோர் பல்வேறு துறைகளில், பல்வேறு தேவைக்காக எழுத்துத் தமிழ்மொழியைக் கையாள்கின்றனர். ஒவ்வொரு நிலையிலும் இவர்கள் கையாளுந் தமிழ்மொழி வேறுபடுகிறது. எனவே இன்று தமிழ்மொழியில் பல வகைகள் (Varieties) உள.

பண்டைய இலக்கண நூல்கள் கூறும் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி முறை யாது? புணர்ச்சி பற்றிய பழைய சமுதாய (அறிஞர்) நோக்கு யாது? இன்று மொழியை எழுதப்பயன்படுத்துவோர் பண்டைய இலக்கண நூல்களில் கூறப்படும் புணர்ச்சி விளக்கங்களை (விதிகளை) எந்தளவிற்குக் கையாள்கிறார்கள்? கையாள்வதில் வேறுபாடு உண்டா? உண்டெனின் அது யாது? கையாள்பவர் ஏன் கையாள்கிறார்கள்? கையாளாதவர் ஏன் கையாளவில்லை? கையாளாது விடின் ஏற்படும் விளைவு யாது? மொழிப்பொருள் விளக்கத்திற்கு நன்மையா? தீமையா? கையாள்வதும், கையாளாது விடுவதும் இன்று சமுதாயத்தில் எவ்வாறு வரவேற்கப்படுகின்றன? இத்தகைய சமுதாய நோக்கின் அர்த்தம் யாது? தமிழ்மொழி கற்றல், கற்பித்தலில் புணர்ச்சி பெறும் இடம் யாது? தரும் தொல்லை யாது? ஏன் இந்தத் தொல்லை என்ன செய்யலாம்? புணர்ச்சி முறை கையாளப்பட்டு வரும் போக்கிலே நாளடைவில் எவ்வாறு அமையும்? இவைபோன்ற பல கேள்விகள் இன்றைய மொழி ஆட்சியைக் கூர்ந்து நோக்குபவர்கள் மனதில் எழுதல் வியப்பன்று. இவற்றை வரலாற்று நோக்கிலும், விளக்கமுறை நோக்கிலும், தற்கால மொழியியற் கொள்கைகள் அடிப்படையிலும் ஆராய்தல் பயன்படும்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பலவகைப்பட்ட புணர்ச்சி வகைகளுள் லகரமெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி மட்டும் இங்கு விரிவான ஆய்விற்குக் கொள்ளப்படுகிறது. இன்று மொழியைப் பயன்படுத்துவோர் ஆட்சியில் இப்புணர்ச்சி முறை கையாளப்படுவதில் வேறுபடக்காண்கிறோம். சிலர் இலக்கண நூல்களில் உள்ள இப்புணர்ச்சி விதிகளைக் கடைப்பிடித்து எழுதியுள்ளதைக் காண்கிறோம். அவ்வாறு எழுதுவதே முறை, சிறப்பு என்பது அவர்கள் எண்ணம். உதாரணமாக சுவாமி விபுலானந்தர், பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் போன்ற அறிஞர் சிலர் புணர்ச்சி விதிகளைத் தவறாது கடைப்பிடித்து எழுதியுள்ளனர். இப்புணர்ச்சியை அறிஞர் சிலர் முற்றிலும் கைவிட்டமையையும் காண்கிறோம். உதாரணமாக பேராசிரியர் மு. வரதராசன், டாக்டர் முத்துச்சண்முகன், கி. வா. ஜகந்நாதன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் இலக்கணநூல்கள் கூறும் புணர்ச்சி முறைகளை அறிந்திருந்தும் அவை இன்றைய உரைநடையில் தேவையற்றவை என நம்பியவர்

கள். எளிமையாக்கத்தை விரும்பினார்கள் போலும். இன்று இவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் பலர் உள்ளனர். இன்னுஞ் சிலர் புணர்ச்சி விதிகள் அனைத்தையும் நன்கு அறிந்திருந்தும், இப்புணர்ச்சி பற்றி ஒருவழி நில்லாது சில போது புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாண்டும், சிலபோது கையாளாமலும் எழுதியுள்ளதைக் காண்கிறோம். இவ்வகையினருள் சிறந்த அறிஞரும் உள்ளனர். உதாரணமாக தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் கைலாசபதி போன்றோரைக் கூறலாம். இவர்கள் நிலை பள்ளி மாணவர் பலரிடமும் காணப்படுகிறது. பள்ளி மாணவர்களின் நிலைக்குக் காரணம் இலக்கணங்கூறும் புணர்ச்சி முறைகளை அறியாமை, தெளிவின்மை ஆகலாம்.

3.1 இலக்கண நூல்கள் கூறும் லகர மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சி

நாம் இங்கு தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம் ஆகிய நூல்களில் வரும் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி பற்றிய நூற்பாக்களையும், நூற்பாக்களின் உரையையும் மட்டும் கருத்திற் கொள்வோம்.

முதற்கண் தொல்காப்பியம் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி பற்றிக் கூறியவற்றையும், உரைகாரரின் எடுத்துக்காட்டுகளையும்⁶ காண்போம். குறிப்பாக இங்கு நச்சினார்க்கினியருரையே கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உ-ம்: 'லனவென வருஉம் புள்ளிமுன்னர்த்
தநவென வரிற்றனவாகும்மே.'

(எழுத் : 150)

உ-ம்: கண்ணன்று
கற்றீது
கஹீது

(எழுத் : 360)

(எழுத் : 369)

(எழுத் : 370)

'தொடரலிறுதி தம்முற்றாம் வரின்
லகரம் றகர வொற்றாதலு முரித்தே'

(எழுத் : 215)

உ-ம்: பற்பல ; சிற்சில.
'வல்லெழுத்தியற்கை யுறழத் தோன்றும்'

(எழுத் : 216)

உ-ம்: பலப்பல ; பலபல
சிலச்சில ; சிலசில.
'லகார விறுதி னகாரவியற்றே'

(எழுத் : 367)

உ-ம்: மருங்கிற் காலமொடு (சொல் : 250)
பைங்காற் கொக்கின் (நெடுநல் : 15)
'மெல்லெழுத் தியையி னகாரமாகும்'

(எழுத் : 368)

- உ-ம்: எண்ணியன் மருங்கு (சொல் : 209)
வெயின் முனையில் (புறநானூ : 24)
'அல்வழியெல்லா முறழென மொழிப'
(எழுத் : 309)
- உ-ம்: பனிக்கடல் கலங்க (திருமுருக: 45)
வரிமணன் ரெமர (புறநானூ: 90)
'தகரம் வரும்வழியாய் த நிலையிலும்
புகரின் றென்மனார் புலமையோரே' (எழுத் : 370)
- உ-ம்: பஹுளி (புறநானூ: 9)
'நெடியதனிறுதி யியல்புமாருளவே' (எழுத் : 371)
- உ-ம்: பால்கடிது
'நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமையியல.' (எழுத் : 372)
- உ-ம்: நெற்கடிது ; செற்கடிது ; கொற்கடிது ; சொற்கடிது
'இல்லென் கிளவியின்மை செப்பின்
வல்லெழுத்து மிகதலுமையிடை வருதலும்
இயற்கை யாதலு மாகாரம் வருதலும்
கொளத்தகு மரபினாகிடனுடைத்தே.' (எழுத் : 373)
- உ-ம்: இல் லைக்கல் ; இல் லைகல் ; இல்கல் ; இல்லாக்கல்.
'வல்லென்கிளவி தொழிற் பெயரியற்றே' (எழுத் : 374)
- உ-ம்: வல்லுக்கடிது ; வல்லுக்கடுமை ; வல்லுஞாற்சி
'நாயும் பலகையும் வருஉங்கா லை
ஆவயினுகரங் கெடுதலுமுரித்தே
உகரங் கெடுவழியகரநிலையும்' (எழுத் : 375)
- உ-ம்: வல்லநாய் ; வல்லுநாய், வல்லப்பலகை ; வல்லுப்பலகை
'பூலவேலென்றா வாலென் கிளவியோ
டாமுப் பெயரு மம்மிடை வருமே' (எழுத் : 376)
- உ-ம்: பூலங்கோடு, வேலங்கோடு, ஆலங்கோடு
'தொழிற் பெயரெல்லாந் தொழிற் பெயரியல' (எழுத் : 377)
- உ-ம்: புல்லுக்கடிது; புல்லுக்கடுமை; புல்லுஞாற்சி
'வெயிலென் கிளவி மழையியனிலையும்' (எழுத் : 378)
- உ-ம்: வெயிலத்துக் கொண்டான்; வெயிலிற் கொண்டான்

வீரசோழியத்தில் லகரப்புணர்ச்சி பற்றிய பாகுபாடு ஏனைய தமிழ் இலக்கணகாரரைப் போன்று பெருமளவுக்குக் கூறப்படவில்லை: எனினும் லகரப்புணர்ச்சி பற்றிக் கூறும் நூற்பாக்கள் பின்வருமாறு:

‘பன்மூன்ற தாமுடல் நப்பின் வருமெனினீற் நெழுத்தாம்
பன்னேழ தாம்வன்மை பின்வரின் ஆயிடைத்தவ்வும்தாம்
பின்னா மிகார மதுபன்னொன் றாமுடல் பின்வருமேல்
சொன்னாரியவின்பின் றோன்று நகார ஞகாரமென்றே’

(வீர : 17)

உ-ம்: கன்னன்று
கற்குறை : கற்றீது
வேலியாது

‘ஈறாம் லகார மதவந்தெதிர்ந்திடில் ஈற்றெழுத்தேல்
ஆறாங்கடை வன்மை யாம் வன்மை தோன்றில் ஐந்தாமுடலாம்
ஆறாமுடல் வல்லினம் வரின் ஆவிமுனாவியொடுங்
கூறாமுகார மழிந்துடகாரங் குறுகிடுமே! (வீர : 22)

உ-ம்: நென்முனை, கற்றீமை
‘எண்ணிரண்டாமொற்றுப் பன்மூன்று மெய்நின்றி வற்றின் பின்னே
அண்ணிய தவ்வரின் தட்டறவாம்; அவையாய்தமுமாம்;
பண்ணிய சந்தி பகராதனவும் பகர்ந்தவற்றாற்
கண்ணியுரைக்கமதியால் வனசக்கனங்குழையே! (வீர : 2)

உ-ம்: அஃறிணை, கஃறீது; பஃறொடை

வீரசோழியத்தில் வடமொழிச்சந்தி பற்றியே பெரிதும் பேசப்படுகிறது. வேற்றுமை, அல்வழிப்பாகுபாடு வடமொழியில் பெரிதும் இல்லாததினாற் போலும் வீரசோழியத்தார் இந்தப்பாகுபாட்டைக் குறிக்கவில்லை என்று டாக்டர். பி. எஸ் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி கூறியது ஏற்கக்கூடியதாகவில்லை எனப் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம்: 95) கூறுகிறார். வீரசோழியம் பொதுவாக வடமொழியிலக்கணம் தழுவிய நூலாயினும், அது தமிழ்மொழிக்கே இலக்கணங் கூறியது என்பதை மறுக்க முடியாது.

நேமிநாதத்தில் லகரப்புணர்ச்சி பற்றி ஒரே ஒரு நூற்பா உண்டு. அது பின்வருமாறு:

‘வன்மை வரினே ளணலன மாண்டறவாம்
மென்மை வரினே ளலணனவாம் - தந்நக்கள்
முன்பின்னாந் தப்பி னணவியல் பாத்தட்டறவா
மொன்றழிந்து போதலுமுண்டு. (நேமி : 17)

உ-ம்: கற்பெரிது

அடுத்து நன்னூலார் கூறும் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சியையும் அவற்றின் எடுத்துக்காட்டுகளையும் நோக்குவோம்.

‘பலசில வெனுமிவை தம்முன் றாம்வரின்
இயல்பு மிகலுமகர மேக
லகரம் றகரமாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலுமுளபிற’ (எழுத் : 170)

உ-ம்: பலபல; பலப்பல; பற்பல.

‘ஞணநம லவளன வெற்றிறு தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின்
உவ்வுறு மேவ லுறாசில சில்வழி.’ (எழுத் : 207)

உ-ம்: வெல்லுஞாற்சி

‘லளவேற்றுமையிற் றடவுமல்வழி
அவற்றோடுறழ்வும் வலிவரினாமெலி
மேவி னணவுமிடைவரி னியல்பும்
ஆகுமிருவழி யானுமென்ப’ (எழுத் : 227)

உ-ம்: கற்குறை; கல்குறிது; கற்குறிது;
கண்மாண்டது; கல்யாப்பு
‘குறில்வழி லளத்தல் வணையினாய்தம்
ஆகவும் பெறா உ மல்வழியானே.’ (எழுத் : 228)

உ-ம்: கஹீது:

‘குறில் செறியாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கெடுமீட்டத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற. (எழுத் : 229)

உ-ம்: வேறீது; கால்கடிது.

‘லளவிறு தொழிற்பெயர் ிடத்து முவ்வுறா
வலிவரினல்வழியியல்பு மாவனவுள்’ (எழுத் : 230)

உ-ம்: ஆடல்சிறந்தது; ஆடற்சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆடல்வலிது, நடத்தல்
கடிது, நடப்பித்தல் கடிது.

‘வல்லே தொழிற்பெயரற்றிருவழியும்
பலகை நாய்வரி லும் வேற்றுமைக்கவ்வுமாம்’ (எழுத் : 231)

உ-ம்: வல்லுக்கடிது; வல்லப்பலகை.

‘நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்வழி யானும் றகரமாகும்’. (எழுத் : 232)

உ-ம்: நெற்கடிது; செற்கடிது; கொற்கடிது; சொற்கடிது.

‘இல்லெனின் மைச் சொற்கையடைய
வன்மை விகற்பமு மாகாரத் தொடு
வன்மை யாகலுமியல்பு மாகும்.’ (எழுத் : 233)

உ-ம்: இல் லைப்பொருள், இல்லை பொருள், இல்லாப்பொருள்,
இல்பொருள்.

நன்னூலார் புணரியல் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே உரைகாரரும் இலக்கண நூற் கருத்துக்களை அவ்வாறே ஏற்றுள்ளார்கள். மொழி இலகு கருதி தத்தமக்கென ஒரு தனித்துவமான நடையை (style) இங்கு கைக்கொண்டாலும் இலக்கணக் கருத்துக்களைப் பேணுவதில் இவர்கள் யாவரும் ஒன்றுபடுகிறார்கள்.

இலக்கணவிளக்க ஆசிரியரும் நன்னூலாரைப் பின்பற்றியே நூற்பா செய்துள்ளார். குறிப்பாக நன்னூலில் வரும் 170, 227, 228, 229, 231, 233 ஆம் நூற்பாக்களோடு இலக்கண விளக்கப் புணர்ச்சி விதிகளாகவரும் 88, 137, 138, 139, 141, 142 ஆம் நூற்பாக்கள் ஒத்துப்போகின்றன. ஏனைய இரண்டினுள் ஒன்று:

‘ருணநம லவளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்
யவ்வன மெய்வரினுவ்வுறு நவ்வுக்
கவ்வுமாகும் வேற்றுமைக் கென்ப
செவ்விதி னவ்விய நெரியுங் காலே’ (இல. விள: 81)

இது நன்னூல் 297 ஆவது நூற்பாவிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. மற்றது நூற்பா 140 ஆகும். இது தொல்காப்பிய நூற்பா 372 உடன் ஒருமைப்படுகிறது; நன்னூல் நூற்பா 232 உடன் வேறுபடுகிறது.

‘நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லு
மல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமையியல.’ (இல. விள: 140)

உ-ம்: நெற்பொறியும் (அகநா; 1; 13)
செற்றங்கும் (தேம்பா : நகர : 7;3)
கொற்றுறை (புறநா: 95:5)
கொஃறேர் (மதுரை: 633)
சொற்பிறக்கும் (குறள்: 1044: 2)
சொற்பெயரல் (புறநா: 3: 14)

மேலே தரப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவற்றையும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் இங்கு அட்டவணைப்படுத்தலாம். தொல்காப்பியத்தில் லகரப் புணர்ச்சி பற்றிக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களுடன், ஏனைய இலக்கண நூல்களில் லகரப்புணர்ச்சி பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஒப்புநோக்கி நூற்பாக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஆய்வுக்கெடுக்கப்பட்ட நூல்கள் ஐந்திலும் உள்ள கருத்துக்கள், ஒன்றுடன் ஒன்று உடன்படுமாற்றை அட்டவணை விளக்குகின்றது.

அட்டவணை:

	தொல்காப் பியம்	வீர சோழியம்	நேமி நாதம்	நன்னூல்	இலக்கண விளக்கம்
நூற்பா - இலக்கங்கள்	150	17,22	17	227, 229, 230	137,139
	215	—	—	170	88
	216	—	—	170	88
	367	—	17	—	—
	368	22	17	—	—
	369	—	17	—	—
	370	28	—	228	138
	371	—	—	229	139
	372	—	—	232	140
	373	—	—	233	142
	374	—	—	207,231	141
	375	—	—	231	141
	376	—	—	—	—
	377	—	—	—	—
	378	—	—	—	—

4.0 செய்யுள் நடையிலும், உரைநடையிலும் லகர்மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

மொழிக்கு ஏற்ப இலக்கணமா? இலக்கணத்திற்கு ஏற்ப மொழியா? இலக்கணங்களை ஆக்கியேனர் பலர் வழக்கில் இருக்கும் மொழியைக்கண்டு இலக்கணம் எழுதுதல் என்ற குறிக்கோள் உடையவராக இருந்தனர். ஆயின் பின்னர் அவ் இலக்கணங்களைப் பொன்னே போற் போற்றியவர்கள் இலக்கணத்திற்கேற்ப மொழி அமைதல் வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடையவர்களாக இருந்தனர்; இன்றும் இருக்கின்றனர். பண்டைய இலக்கிய ஆசிரியர்களும் இலக்கியப் படைப்புக்களை ஏடுகளில் எழுதிய அறிஞர்களும் அச்சேற்றியவர்களும் லகர்புணர்ச்சி விதிகளைப் (ஏனைய புணர்ச்சி விதிகளையும்) பொன்னே போற் போற்றியதில் வியப்பில்லை இலக்கணங்களும் புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாளாமல் விடுதல் ஒரு பெருங்குற்றம் என அன்று கருதப்பட்டது.

ஆயின் இக்கருத்து காலப்போக்கில் மாற்றம் பெறத் தொடங்கியது. மொழி விளக்கத்திற்கு முதன்மை என்ற கருத்து ஒங்கியது. ஆதலால் அவசியமற்ற புணர்ச்சி விதிகளைச் சுமையெனக்கருதி அவற்றைக் கைவிடுவதற்கு அறிஞர் சிலர் முற்பட்டனர். பண்டைய இலக்கியங்கள் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் என்ற நிலைமாறி தமிழர் அனைவருக்கும் உரியவையாதல் வேண்டும் என விரும்பினர். இவ்விரும்பம் நிறைவேறுவதற்குப் புணர்ச்சிகளைப் பிரித்துப் பிரித்து எழுதுவது ஒருவழி என எண்ணினர் போலும். பண்டைய இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் சந்திப்பிரித்துப் புதிய பதிப்புக்களாக வெளிவரத்

தொடங்கின. 7 இம்முயற்சிக்குப் பல்கலைக்கழக நிலையிலும் ஆதரவும், வரவேற்பும் கிடைத்தன. 8 இந்நிலை காலப்போக்கில் உரைநடையிலும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. எனினும் பழையநிலை முற்றாக மறைந்து விட்டது. எனக் கூறுவதற்கில்லை. காலவரிசைப்படி சில எடுத்துக்காட்டுக்களை எடுத்து ஒப்பு நோக்கி லகரப்புணர்ச்சியின் போக்கினை ஆராய்வோம்.

4.1 செய்யுள் இலக்கியத்தில்

சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை எழுந்த செய்யுள் இலக்கியங்களில் லகரப்புணர்ச்சி எவ்வாறு அமைந்துள்ளது எனச் சிந்தித்தல் பயனுடைத்து. ஆயின் இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது சில சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. செய்யுள் இலக்கியங்களின், குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்களின் மூலபாடம் யாது என முடிவு செய்வது எளிதன்று. சில இலக்கியங்களுக்குப் பல பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. எனவே நமது ஆய்வின் பொருட்டு எதனைக்கொள்வது. என்பது சிக்கலாகிறது. ஆயினும் சங்கப் பாடல்கள் போன்ற பண்டைய இலக்கியங்களை ஏடுகளில் கண்டவாறே ஆரம்பகாலத்துப் பதிப்பாசிரியர்கள் (சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை உ. வே. சாமிநாதையர் போன்றோர்) பதிப்பித்துள்ளனர் எனக்கொண்டுள்ளோம். இவர்கள் பாடபேதங்களைக்கருத்திற் கொண்டுள்ளனர். அவற்றைத் தம் பதிப்புக்களில் ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். ஏனைய இலக்கியங்களை வெளியிட்ட பிற்காலத்தவர் மூலபாடத்தை ஏடுகளில் உள்ளவாறு எந்தளவிற்குப் போற்றினார்கள் என்று உறுதியாக ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தேவாரங்களில் இன்று காணப்படும் புணர்ச்சி முறைக்குக் காரணம் தேவாரங்களைப் பாடியவர்களா அல்லது பதிப்பித்தவர்களா என்று அறியமுடியவில்லை. இதுபோலவே அண்மைக்காலத்து வாழ்ந்த சுப்பிரமணிய பாரதியார் தம் பாடல்களை எழுதியபோது புணர்ச்சியை எவ்வாறு கையாண்டார் எனத் தெளிவாகக் கூறமுடியவில்லை. இன்று பாரதியார் பாடல்களுக்கு எத்தனையோ பதிப்புக்கள் வெளிவந்து விட்டன. வேறுபாடுகளும் எத்தனையோ! மிக அண்மைக்காலத்தில் பண்டைய இலக்கியங்கள் தற்காலத்துப் பதிப்புக்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. இவை அனைத்தையும் கருத்திற்கொண்டு சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் தந்து ஒப்புநோக்கி லகரப்புணர்ச்சியின் போக்கினைக் காண்போம்.

1. நற்றிணை	7. தேவாரம்
2. குறுந்தொகை	8. திருவாசகம்
3. புறநானூறு	9. பெரியபுராணம்
4. திருக்குறள்	10. மனோன்மனீயம்
5. சிலப்பதிகாரம்	11. தாயுமானவர் பாடல்கள்
6. மணிமேகலை	12. சித்தர் பாடல்கள்

என்பவற்றை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அவற்றில் லகரப்புணர்ச்சிகள் கையாளப்பட்டு வந்த முறையைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் இருந்து அறிந்துகொள்வோம்.

1. நற்றிணை: (பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் பதிப்பு
இராசஷசஹ)

'விதையர் கொன்ற முதையற் பூழி
யிடுமுறை நிரப்பிய வீரிலை வரகின்
விரியுளைப் பொலிந்த வீங்கு செலற்கலிமா
வண்பரி தயங்க வெழி இத்தண்பெயற்
கான்யாற்றிடுமணற் கரைபிறக்கொழிய
வெவ்விருந் தயரு மனைவி.'

(பாடல்: 121; பக்: 163)

2. குறுந்தொகை: (சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1972)

யாங்கறிந்தனர் கொல்தோழி பாம்பின்
உரிநிமிர்ந் தன்ன உருப்ப விரமையத்
திரை வேட்டெழுந்த சேவல் உள்ளிப்
பொறிமயிர் எருத்திற் குறுநடைப்பேடை
பொறிகாற் கள்ளி விரிகாயங்கவட்டுத்

தயங்க விருந்து புலம்பக்கூஉம்
அருஞ்சுர வைப்பிற் கானம்

பிரிந்து சேணுறைதல் வல்லுவோரே.

(பாடல்: 154; பக். 222 - 223)

3. புறநானூறு: (சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1894)

'ஆவு மானியற் பார்ப்பனமாக்களும்
பெண்டிரும் பிணையுடையீரும் பேணித்
தென்புலவாழ்நர்க் கருங்கடனிறுக்கும்
பொன்போற் புதர்வாப் பெறாஅ தீரும்.

(பாடல்: 9, பக். 12)

'வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம்புகளத்
தேர் வழங் கினைநின் றெவ்வர்தே எத்துத்
துளங்கியலாற் பனையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கி
னொளிறுமரும்பிற் களிறிவர

(பாடல்: 5; பக். 19)

4. திருக்குறள்: (சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் - 1964)

'அன்பின் வழியது யிர்நிலையஃ' திலார்க்
கென்புதோல் போர்த்தவுடம்பு.

(அன்புடமை 8; 10)

‘செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்றலரிது’ .

(செய்நன்றியறிதல் 11: 1)

‘சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல் போலமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க்கணி’

(நடுவுநிலைமை 12: 6)

‘நயனுடையானல் கூர்ந்தானாதற் செயுநீர
செய்யாதமை கலாவாறு’.

(ஒப்புரவறிதல் 22: 9)

5. சிலப்பதிகாரம் : (சாமிநாதையர் பதிப்பு - 1944)

‘கைத்தாயு மல்லை கணவற் கொருநோன்பு
பொய்த்தாய் பழம் பிறப்பிற்போய்க் கெடுகவுய்த்துக்
கடலொடு காவிரி சென்ற லைக்குமுன்றில்
மடலவீழ் நெய்தலங் கானற்றடமுள
சோமகுண்டஞ்சூரிய குண்டந்துறை மூழ்கிக்

(சனாத்திறமுரைத்தகாதை : 55; பக். 211)

பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப்பந்தர்
இலவந்திகையி னெயிற்புறம் போக்கித்

தாழ் பொழிலுடுத்த தண்பதப்பெரு வழிக்
காவிரி வாயிற் கடைமுகங்கழிந்து
குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி’

(நாடுகாண்காதை : 60 ; பக். 221)

6. மணிமேகலை : (சாமிநாதையர் பதிப்பு - 1949)

‘ஈமப் புறங்காட்டெயிற் புறவாயிலிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுத்துயர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துயரெய்தி
இடையிருள் யாமத் தென்னை யீங்கழைத்தனை
என்னுற்றனையோ வெனக்குரையென்றே
பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தாடோன்ற
ஆருமிலாட்டி யென்றறியாப் பாலகன்.

(சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை. 140 பக். 76)

7. தேவாரம் : (தருமபுர ஆதினம். 1955 ; 1961)

‘பொடிதனைப் பூசுமார்பிற் புரிநூ லொருபாற் பொருந்தக்
கொடியன சாயலாளோடு டனாவதுங் கூடுவதே
கடிமணமல்கி நாளுங் கமழும் பொழிற் சாத்தமங்கை
அடிகளைக்கன்பரவ வயவந்தியமர்ந்தவனே;

(பாடல் : 3 : 2; பக். 421)

‘ஞானத்தாற்றொழுவார் சில ஞானிகள்
ஞானத்தாற்றொழுவேனுனை நானலைன்
ஞானத்தாற்றொழுவார் கடொழக்கண்டு
ஞானத்தாயுனை நானுந் தொழுவனே’

(பாடல் : 5 : 2 ; பக் : 246)

8. திருவாசகம் : (திருவாவடுதுறை ஆதினம், 1964)

இல்லை நின் கழற்கன்ப தென்கணை
ஏல மேலுநற்குழவி பங்கனே
கல்லை மென்கனியாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்பனாக்கினாய்.

(திருச்சதகம் : 91 ; பக். 322)

‘மையிலங்கு நற்கண்ணி பங்கனே
வந்தெனைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையிலங்கு பொற்கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்’

(திருச்சதகம் : 92 ; பக். 318)

9. பெரியபுராணம் : (அருணாசலமுதலியார் பதிப்பு, 1935)

‘கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காதல் செய்முறைமை
நிறை புரிந்திட நேரிழை யறம் புரிந்ததனாற்
பிறையுரிஞ் செயற்பதியில் பெருந்தொண்டை நாட்டு,
முறைமை யாமென வுலகினின் மிருமொழியுடைத்தால்.’

‘அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிபருடனரமகளிர்
வம்புலாமலர்ச்சுனை படிந்தாடுநீள் வரைப்பின்
உம்பர் நாயகர் திருக்கமுகுக் குன்றமு முடைத்தாற்
கொம்பர் வண்டு சூழ்குறிஞ்சி செய்தவங்குறையுளதோ.’

(திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் : 5, 14 ;
பக். 206, 211)

10. தாயுமானவர் பாடல்கள் : (நா. கதிரைவேற்பிள்ளை பதிப்பு,
1937)

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற்
போந்திடை யொடுக்கமுறலால்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள் கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர்மையால்
இரவுபகலிருளான கண தந்தி படநூறி
யிதயங் களித்திடுதலாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப் ப்ரதாபமுறலாற்
வெற்பினிடை யுறைதலாற்றவராச சிங்கமென
மிக்கோடுமைப் புகழ்வர் காண்.

(பாடல் : 6 ; பக். 86.)

11. சித்தர் பாடல்கள் : (பி. எல். அருணாசலம் பதிப்பு, 1956)

மாறிவளரும் பக்கங் குறையும் பக்கம்
 மதிநாடி கதிர்நாடி வளர் பொன்னோடிற்
 பேறு மிகவுண்டாகும் பிராணனிற்சும்
 பின்புரைத்த காரியங்க ளெல்லா மேழாய்க்
 கூறுகின்ற சனிநாளிற் பகலிராவிற்
 குலவுசரம் வலமிடத்திற் கோணாதோடின்
 நாறுமலர்ப் பெருந்திருவே! சொன்னோமிந்த
 ஞாலமெங்கும் புகழ்பெறவே நடக்குமென்றே.

(ஞானசரநூல் . 30, பக். 366)

12. மனோன்மணீயம்: (சைவசித்தாந்தநூற் பதிப்புக்கழகம், 1933)

'ஞாணி தோளில் தூக்கி நாண் நின்று
 எழுமொலியுருமு போன்றேழுப்பியார்த்தவர்
 கடிபுரி காக்கு நின் காற்படையாளர்
 இருப்புக்கலினம் நெரித்துச் சுவைத்துக்
 கருத்தும் விரைவு கற்குங் குரத்தாற்
 பொடி யெழப் புடைக்கும் புரவிகள் போக்கு.

(பாடல் 55, நான்காம் அங்கம்; முதற்களம்; பக்: ௭)

பெண்ணுட்பட்டு நுண்ணயங் கூடலாற்
 பெண்கள் நிலையிற் பெரிதுந் திடனே ...

(இரண்டாம் அங்கம் : இரண்டாம் களம், பக். ருய)

மேலே கூறப்பட்டுள்ள நூல்களில் அதிகமானவை உ. வே. சாமி நாதையரவர்களின் பதிப்பு ஆகும். இங்கு எம்மால் இயன்றவரை ஆரம்பப் பதிப்புக்களையே கொண்டுள்ளோம். அவ்வகையில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற பண்டைய இலக்கியங்களின் பழைய பதிப்புக்களில் இலக்கண நூலார் கூற்றுக்கிணங்க புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டைய இலக்கியங்களின் தற்காலப் பதிப்புக்கள் சிலவற்றில் குறிப்பாக என். ராஜம் வெளியீடுகள், புலியூர்க் கேசிகன் வெளியீடுகள் போன்றவற்றில் சந்தி பிரிந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு எளிமைப்படுத்துவது நோக்கமாகும்.

அதேசமயம் திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம், பெரிய புராணம், தாயுமானவர் பாடல்கள், சித்தர் பாடல்கள், மனோன்மணீயம் போன்ற பிற்காலச் செய்யுளிலக்கியங்கள் சிலவற்றில் இப்புணர்ச்சிகள் கையாளப்படும், சிலவற்றில் கையாளப்படாமலும் காணப்படுகின்றன திருக்குறளைப் பொறுத்தமட்டில் நாவலர் மதிப்பில் மாத்திரமன்றி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் முதலிய ஏனைய பதிப்புக்களிலும் கூட அவசியமான இடத்து மட்டுமே புணர்ச்சி விதிகள் பேணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேவாரத் திருமுறைகளில் கூட மேற்கூறப்பட்ட முறையிலேயே புணர்ச்சிகள் கையாளப்படும், கையாளப்படாமலும் இருக்கக் காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக தருமபுர ஆதினம், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் ஆகியவற்றின் வெளியீடுகளிலுள்ள தேவாரப் பதிகங்களில் புணர்ச்சிகள்

பேணப்படவில்லை. எனினும் இவற்றிற்கு முன்வந்த நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திரசாலை வெளியீடான தேவாரப் பதிகங்களில் இப்புணர்ச்சிகள் பேணப்பட்டுள்ளன. திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற செய்யுளிலக்கியங்களில் புணர்ச்சி விதிகள் முழுமையாகப் பேணப்பட்டுள்ளமையை சுவாமிநாத பண்டிதர் (1911), அருணாசல முதலியார் (1935) பதிப்புக்களிற் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. மனோன்மணியத்தின் வெவ்வேறு பதிப்புக்களில் புணர்ச்சியின் வெவ்வேறு நிலைகளைக் காணமுடிகிறது. அதாவது சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகப் பதிப்புக்களில் (1933) புணர்த்தியெழுதப்பட்ட சொற்கள் அதன்பின் வெளிவந்த பாலசுப்பிரமணியம் (1978) முதலியோரது - பதிப்புக்களில் புணர்த்தி எழுதப்படாமல் காணப்படுகின்றமை ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. மேலும் தாயுமானவர் பாடல்களிலும் சித்தர் பாடல்களிலும் பெரும்பான்மையும் லகர ஈறுகள் றகரமாக மாற்றப்பட்டுள்ள நிலையே காணப்படுகின்றது. இவ்விலக்கியங்களின் பதிப்புக்களை ஆராயும்போது பதிப்பித்தவர்களின் புணர்ச்சி நோக்குகளில் உள்ள வேறுபாடு புலனாகிறது. ஏனெனில் பதிப்புக்களை மேற்கொண்டவர்கள் வாசிப்பதை (Reading) எளிமைப் படுத்தும் நோக்கம் கருதியோ, பொருள் கிரகித்தலை எளிமைப் படுத்தும் நோக்கம் கருதியோ அவற்றை மாற்றியமைத்திருக்கலாம்.

மேலும் செய்யுள்நடை என்று பார்க்கும்போது இலக்கண நூல்களில் உள்ள நூற்பாக்களில் புணர்ச்சி எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதையும் நோக்கவேண்டும். அவ்வகையில் தொல்காப்பியம் நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களின் புணர்ச்சி, இலக்கண விதிகளின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது எடுத்துக்காட்டாக தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களின் நூற்பாக்கள் சிலவற்றை இங்கு பார்க்கலாம்.

‘புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையாற்
றம்மினாகிய தொழிற் சொன் முன்வரின்
மெய்மை யாகலு முறழத் தோன்றலு
மம்முறை யிரண்டு முரியவை யுளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

(தொல். எழுத்: 157; பக்: 18)

மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் தத்தம் நூல்களில் அவற்றைக் கையாண்டிருப்பது ஆச்சரியமில்லை. இவர்களைப்பின்பற்றி உரையெழுதிய உரை ஆசிரியர்களும், இலக்கண நூற் கருத்துக்களை அவ்வாறே போற்றியுள்ளனர். இவற்றின் வழியே அக்காலத்தில் எழுந்த ஏனைய நூல்களிலும் புணர்ச்சிகள் பேணப்பட்டுள்ளன எனலாம். இலக்கண நூல்களின் தற்காலப் பதிப்புக்கள் சிலவற்றில் (எடுத்துக்காட்டாக ராஜம் பதிப்பு) சந்திப்பிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இனி, இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த பாரதியார் கவிதைகள், பாரதிதாசன் கவிதைகள், கண்ணதாசன் கவிதைகள் போன்றவற்றில் லகரமெய்யீற்றுப்புணர்ச்சி முறையைக் காண்போம்.

பாரதியார் கவிதைகள் : (பாரதி பதிப்பகம் : 1960)

'காதல் விளைய மயக்கிடும் பாட்டினில்
கண்மகிழ் சித்திரத்திலை - பகை
சாலவுமிலியனவாய் அங்கு
தருக்களில் தூங்கிடும் கனிவகைகள்

(கண்ணன் பாட்டு; பக் . 317-319)

'காதலில் லையானாந் கணத்திலே சாதலென்றாய்;
காதலினாந் சாகுங்கதியினிலே என்னை வைத்தாய்
மெய்யிற்படுமுன் விரைந்ததுதான் ஓடிவிட
வண்ணக் குயில் மறைய மற்றைப்பறவையெலாம்
முண்ணப்போந் கொம்பு முனைகளிலே வந்தொலிக்க ...

(குயில்பாட்டு ; பக் : 291 ; 290)

பாரதிதாசன் கவிதைகள் : (பாரிநிலையம் : 1961)

தீயில் நிலநீரில் காற்றில் செழுவானில்
ஆயில் குறியில் அறியாப்பெரும்பொருட்குக்
கோயில் தனை ஒப்புக்கொள்ளோம்! சுமந்தீன்ற
தாயின் பிறிதோர் பொருட்டுத்தலை வணங்கோம்!
வாயில் பொறாமைச் சொல் வைபோம்! அவர்வெகுளி
தீயிற் கொடுஞ் சொற்கள் தீர்த்தோம்! அறப்பயனே
வாயிற் பருகுவோம் நம் கொள்கைப்பற்றறுக்க
நோயில் நுழை இந்தி வேரறுத்தல் உங்கடனே.

(திராவிடர் திருப்பாடல் ; பக். 172)

கண்ணதாசன் கவிதைகள் : (காவியக்கழகம் : 1959)

மேற்புரம் மேகம் கூட
மெல்லியந் காற்றும் பாடப்
பாற்பசு மரங்கள் தாமும்
பனிமுகப் பெண்டிர் தாமும்

(பிணாங்குகண்டேன்; பக். 127)

கானளவு தமிழ்ப்பாட்டில் களித்திருந்தேன்
கடலளவு செல்வத்தில் திளைத்திருந்தேன்
நானளவு பார்த்ததிலே நானிலத்தில்
நமையடக்கம் செய்வதற்கு நிலமே இல்லை.

(நான் கவிஞன்: பக். 106)

இந்தப் பாடல்களில் புணர்ச்சி உள்ள, அற்ற நிலைகள் காணப்
படுகின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது இன்றைய நிலையில் விரிவான அள
விற்புணர்ச்சி முறைகள் தமிழ் மொழிக்கு வேண்டியதில்லை எனக்கருந்
வாய்ப்புண்டாகிறது. நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களில் கூறப்பட்ட
வேற்றுமை, அல்வழிப்பாகுபாட்டைப் பின்பற்றியே ஆரம்பகால எழுத்துக்
களில் புணர்ச்சிகள் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. அதாவது வேற்றுமையில்

திரிந்தும், அவ்வழியில் இயல்பாகவும் பொதுவாகப் புணர்ச்சிகள் பயின்று வருமெனக் கூறப்படுகிறது. எனவே அதன் வழிநின்று பார்க்கும்போது இங்கு புணர்ச்சிகள் எந்தளவிற்கு இவ் இலக்கணவிதிக்குட்பட்டு வந்துள்ளன எனக் கூறமுடியாமலிருக்கிறது. விதிப்படி வேற்றுமையில் திரிய வேண்டியவை. அவ்வாறு திரியாமல் இயல்பாக வருவதை நவீனகால செய்யுள் இலக்கியங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் ஒரு வகையில் மொழியைப் புரிந்துகொள்ளும் பண்புகருதி எளிமையைப் புகுத்துவதற்காக எனலாம். சாதாரண படிப்பறிவுள்ளவர்களும், இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையிலும் பயன்படுத்தும் வகையிலும் மொழிநடை ஒன்றை உருவாக்குவதை எளிமையாக்கம்¹ எனலாம். இது மொழிமாற்றத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகும் அல்லாவிடில் பொருளுணர்ச்சியோடு இலக்கிய நயம் உணர்ந்து கற்பதற்குப் புணர்ச்சிகளைப் பிரித்து எழுதுதல் அவசியம் என்றுங் கருதலாம். பாரதியார் கூறியுள்ளது போல 'பேசுவது போல எழுதுவதுதான் உத்தமம், என்ற கருத்தால் பேச்சு வழக்கைத் தழுவி எளிமை கருதி புணர்ச்சிகள் பிரித்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம் போற் தெரிகிறது' ஒவ்வொருவரும் இலக்கண விதிகளைப் பயின்று அவற்றின்படி புணர்ச்சி விதிகளைக் கைக்கொள்வது என்பது எளிதன்று. இக்காலத்தில் இயலாது என்றுகூடச் சொல்லலாம். புணர்ச்சி முறைகளிலும் காலத்துக்குக் காலம் பல மாறுதல்கள் நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன (ராஜம் வெளியீடு; 1960: 6).

4. 2. 0 உரைநடை இலக்கியங்களில்

செய்யுளில் மட்டுமன்றி, காலந்தோறும் எழுந்த உரைநடையிலும் புணர்ச்சி கையாளப்பட்ட முறையை அறிதல் வேண்டும். பண்டைய உரைநடையைச் சிலப்பதிகாரத்துச் சில பகுதிகளிலும், உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலும், சாசனங்களிலும் காண்கிறோம். சாசனங்களைத் தனியே கருதுவோம். சிலப்பதிகாரத்துவரும் உரைநடைப்பகுதிகளிலும், ஏனைய உரை நூல்களிலும் செய்யுளில் உள்ளவாறே புணர்ச்சிமுறை காணப்படுகிறது. இவற்றில் லகரவீற்றுப் புணர்ச்சி விதிவிலக்கன்று. சிலப்பதிகாரத்து உரைப்பகுதிகளிலிருந்தும் இளம்பூரணர், சேனாவரையர் போன்றோர் உரைகளிலிருந்தும் சில எடுத்துக்காட்டுகளைப்பார்ப்போம்.

4. 2. 1. சிலப்பதிகார உரைநடை:

'அவர்தாம்'

செந்நிலை மண்டிலதாற் கற்கடகக் கைகோஓத்து அந்நிலைபேயாடற் சீராய்ந்துளார் - முன்னைக் குரற்கொடி தன்கிளைய நோக்கிப் பரப்புற்ற கொல்கைப்புனத்துக்குருந் தொசித்தாற் பாடுதும் முல்லைத்தீம் பாணியென்றாள்;

(ஆய்ச்சியர் குரவை! பக். 595)

இளம்பூரணர்:

அச் சொல்லிப்போந்த உரிச்சொற்களன்றி அவை போல்வன பிறவும் உலகத்துப் பலவாற்றானும் பரந்து வரும் உரிச்சொல் எல்லாவற்றையும் இசையும் குறிப்பும் பண்பும் என்னும் மூன்று வகைப்பட்ட பொருளையுஞ் சார்த்தி யுணர்த்துதற் குறைகூட்ட அம்

மூன்று பொறாண்மைக் கண்ணும் அவையித்துணையே என்று
வரையறுக்கும் வரையறையின்மையின் முன்னர் உரிச்சொற்கு ஒதப்
பட்ட இலக்கணத்திற் பிழையாமல் ஒம்படையாணைற் கிளந்த
பற்றியலான்''

(தொல். சொல். 390)

சேனாவரையர் :

ஒரு திணைச்சொல் ஏனைத்திணைச் சொல்லொடு முடியுந்திணை
வழுவும், ஒரு பாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற்சொல்
லொடுமுடியும் பால்வழுவும், பிறிதொரு காரணம் பற்றாது ஒரு
பொருட்குரிய வழக்கு ஒரு பொருண் மேற் சென்றதெனப்படும்
மரபு வழுவும் குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல்லாற்
சொல்லுக என்றல் வழுவற்கு என்றலாம்

(தொல் ; சொல் ; 11)

நச்சினார்க்கினியர் :

விகாரவகையாற் புணர்ச்சி வேறுபடுதலின் இவற்றை இங்ஙனம்
குறிப்பிட்டாளுதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. சந்தனக்கோல்
குறுகினாற் பிரப்பங்கோலாகாது. ஆய்தம் என்ற ஒசைதான் அடுப்
புக் கூட்டுப்போல மூன்று புள்ளி வடிவிற்கென்பது உணர்த்தற்கு
ஆய்தமென்ற முப்பாற் புள்ளியும் என்றார்

(தொல் ; எழுத் : 2)

மேலே தரப்பட்டுள்ள உரைநடைகளைப் பார்க்கும் போது இவை
யாவும் கல்வியறிவுடையோர் படித்தறிதற்கென எழுதப்பட்டவை போலக்
காணப் படுகின்றன எனவேதான் இவ்வுரைகளிற் கையாளப்பட்ட நடை
இலக்கணவிதிகளுக்கேற்ப அமைந்ததாகவும், இலக்கிய மரபில் வந்ததாகவும்
உள்ளது. பேச்சு வழக்கில் வரும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இவ்வு
ரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடையிலேயே பெரும்பாலும் இடப்பெற
வில்லைப்போற் தோன்றுகிறது இவர்கள் காலத்தில் இலக்கண நூல்சளிற்
கண்டவாறே புணர்ச்சிகள் தமிழில் பேணப்பட்டு வந்தமை வழக்காறாக
இருந்தது.

உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றிய ஆறுமுகநாவலர்
தமது வசன நூல்களில் விளக்கத்தின் பொருட்டு சந்திப்பிரித்து எழுதினார்
என அறிகின்றோம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மொழிநடை பழைய செந்
தமிழ் உரைநடையைத் தழுவி அமைந்தது. அப்பழையநடை தம் காலத்
திற்கு ஒவ்வாதது எனக்கூறி அதை நாவலர் கைவிட்டார் உரையாசிரியர்
கள் கையாண்ட பழைய நடையிலே இலக்கணத்தோடு கூடிய கடின சந்தி
விகாரங்கள் அமைந்திருத்தலைக் கண்டு அவை பொதுமக்கள் அறிந்து
கொள்ள முடியாதவை என்ற காரணத்தால் அவற்றை நீக்கி தாம் எழுது
வது மக்களுக்கு இலகுவாகப் புலப்படுதல் வேண்டும் என்ற நோக்கத்தால்
சந்திசளைப் பிரித்துப் பிரித்து எழுதத் தொடங்கினார். 10 அவ்வகையில்

இவரின் நூல்களில் லகரப்புணர்ச்சிகள் நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ள விதிகளுக்கிணங்கக் காணப்பட்டாலும், இங்கு காணப்படும் ஒரு விதி அதாவது நிலமொழியீற்றில் வரும் லகரம் வருமொழி முதலில் வரும் தகரத்தோடு புணரும்போது றகரமாக மாறுவதைத் தமது நூல்களில் இயன்றளவு தவிர்த்துள்ளார். இதற்குக் காரணம் சொற்களின் உண்மைவடிவங்களை இலக்கண அறிவு இல்லாதவர்களும் எளிதிற் கண்டு பொருளறியத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும் என்பதும், அச்சொற்களை உச்சரிப்பதில் ஏற்படும் கஷ்டத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதுமாகும். எனவே அதை நீக்குவதற்காக ஏகாரத்தைப் புதுத்தி 'அதனால்' +1 தான் என்பதை 'அதனாலேதான்' என எழுதும் வழக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளார். 11 'அதனால்தான்' என்பதைப்பிழையென மறுத்துள்ளார் போலும் 'அதனாற்றான்' என்பதில் உச்சரிப்புக் கஷ்டமும் உண்டு; புணர்ந்த சொற்களின் உண்மை வடிவங்களும் புலப்படவில்லை. நாவலரைப் பொறுத்த மட்டில் கடினமான புணர்ச்சிகள் பொது மக்களுக்குத் தொல்லையானவை; அவற்றை விளக்கத்தின் பொருட்டுச் சில இடத்து எளிமையாக்கலாம், அல்லது கைவிடலாம். இது காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க மொழிநடை மாறி வருகிறது என்ற நாவலரின் கருத்தைப் புலப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

4. 2. 2. சாசனங்கள்

சாசனங்கள் பெரும்பாலும் உரைநடையிலேயே அமைந்துள்ளன. ஒரு சில செய்யுள் நடையிலமைந்தவையாகவும் காணப்படுகின்றன. எனினும் கூடுதலாக சாசனங்கள் உரைநடையிலும், இடையே வருபவை செய்யுள்நடையிலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். சாசன வாசகங்களை வரைந்தவர்களுக்குச் சாசனங்களின் வாசகங்கள் கற்றவர்களால் மட்டுமன்றி, மற்றவர்களாலும் விளங்கிக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்திருக்கிறது. பொதுவாக நோக்கும் போது சாசனங்களிற் கையாளப்பட்ட நடை பேச்சு வழக்கை ஆதாரமாகக் கொண்டெழுந்ததெனக் கூறலாம். (வேலுப்பிள்ளை : 197.; 290).

சாசனச் செய்யுட்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி மெய்க்கீர்த்தி என்னும் இலக்கிய வகையாகும். இதன் செய்யுள்நடையில்¹² லகரப் புணர்ச்சிகள் மட்டுமன்றி, ஏனைய புணர்ச்சிகளும் இலக்கண நூற்கருத்துக்களுக்கமையப் பேணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆயின் சாசனங்களில் வரும் உரைநடையைப்¹³ பார்க்கும்போது அங்கு லகரவீறு வல்லினம் முதன் மொழியாக வரும்போது றகரமாக மாற்றமடையவில்லை. அதாவது இங்கு புணர்ச்சிவிதிகள் பேணப்படவில்லை என்ற கருதத் தோன்றுகிறது. முந்தியகாலச் சாசனங்களிலும், பிற்காலச் சாசனங்களிலும் மொழி மாற்றத்திற்கேற்ப லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிகள் பேணப்பட்டுவந்த முறைபற்றி பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்¹⁴ இதிலிருந்து காலப்போக்கில் சாசனங்களிலும், மொழி விளக்கம் காரணமாகப் புணர்ச்சிகள் கையாளப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது.

4. 2. 3 இருபதாம் நூற்றாண்டு.

இனி, இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்துவருகின்ற அறிஞர்களின் உரைநடை எழுத்துக்களில் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி எவ்

வாறு கையாளப்பட்டது - கையாளப்படுகின்றது என்று பார்ப்போம். இதில் மூன்று வகையான தன்மைகள் காணப்படுகின்றன.

அ) அறிஞர்கள் சிலர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி விதிகளை முழுமையாகப் பேணியுள்ளனர். இவ்வகையில் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சுவாமி விபலானந்தர், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் போன்றோர் அடங்குவர்.

ஆ) இரண்டாவது வகையில் அறிஞர் சிலர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சிகளைச் சில இடத்துக் கையாண்டும், சில இடத்துக் கையாளாமலும் உள்ளனர். இவ்வகையில் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் க. கைலாசபதி போன்றோர் அடங்குவர்.

இ) மூன்றாவது வகையில் அறிஞர் சிலர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி விதிகளை ஓரிடத்தும் கையாளாது வீட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வகையில் பேராசிரியர் மு. வரதராசன், பேராசிரியர் முத்துச் சண்முகன் போன்றோரும், அகிலன், கி. வா. ஜகந்நாதன் போன்றோரும் அடங்குவர்.

அறிஞர்கள் வரிசையில் உரைநடையினைக் கையாண்டு நல்ல தமிழ் நூல்களைத் தந்தவர்களில் உ. வே. சாமிநாதையர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சுவாமி விபலானந்தர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த சுவாமிநாதையரவர்கள் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று பிரிவினருக்குள்ளும் அடக்க முடியாதவர். அவரைத் தனியே நோக்கலாம். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்¹⁵ தமது நூல்களிலும், பதிப்புக்களிலும் இலக்கண விதிகளுக்கேற்ப புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணியுள்ளார். சுவாமி விபலானந்தரும் கடினமான நடையில் புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் எழுத்துக்களைப் பெரும்பாலும் கற்றோரால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இலக்கணநூற் கருத்துக்களைப் பின்பற்றி முழுமையாகப் புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணியவர்களுள் ஒருவராக இவர் விளங்குகிறார்.¹⁶ இவர்களைப்போன்றே பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும் தமது நூல்களில்¹⁷ முழுமையாகப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாண்டிருந்தாலும், தமது நாடக நூல்களில் பேச்சுத்தமிழைக் கையாண்டுள்ளமையால் அங்கு லகரப்புணர்ச்சிகள், றகரமாகத் திரிபடைந்துள்ளமையைக் காண்பது அரிதாக இருக்கிறது (நானாடகம், இருநாடகம்). ஏனெனில் உச்சரிப்பது போன்றே தமிழை எழுதியுள்ளமையால் புணர்ச்சிகள் இயல்பாகக் காணப்படுகின்றனபோற் தெரிகிறது. இவ்வம்சம் இவரின் தனிப்பண்பை, தனிநடையைப் புலப்படுத்துகிறது.

இன்றைய தலைமுறையில் வாழ்ந்துங் கூட பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பழைய மரபுவழி இலக்கணவிதிகளைத் தழுவி நின்றல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி விதிகளை முழுமையாகப் பேணியுள்ளார்.¹⁸ லகரப்புணர்ச்சி மட்டுமல்ல, ஏனைய புணர்ச்சிகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பேராசிரியரின் மேடைப்

பேச்சிலும் புணர்த்திப் பேசும் பண்பைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று அறிஞர்களின் வரிசை ஒரு குருசிஷ்ய பரம் பரையாக உருவாகியிருக்கிறது. அதாவது சுவாமி விபலானந்தரின் மாணவர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை. கணபதிப்பிள்ளையவர்களின் மாணவர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன். இவர்கள் மூவரிடமும் புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணுவதில் ஓர் ஒருமைப்பாடு உண்டு.

டாக்டர் உ. வே சாமிநாதையரவர்கள் தமது உரைநடை நூல்கள் குறிப்பாகப் பதிப்பித்த பதிப்புகள் யாவற்றிலுமே தமிழிலக்கணமரபு தவறாது புணர்ச்சிகளைப் பேணியுள்ளார். எனினும் ஒரு முக்கியமான அம்சத்தை இங்கு கூறுதல் வேண்டும். இவர் சிந்தாமணியின் முதற் பதிப்பில் எழுதிய முகவுரைக்கும்,¹⁹ முதுமைப்பருவத்தில் எழுதிய நிலைவுமஞ்சரி முதலிய நூல்களுக்கும் நடையிலே வேறுபாடுண்டு. அதாவது ஆரம்பகால நூல்களில் புணர்ச்சி விதிகள் முழுமையாகக் கையாளப்பட்டுள்ள நிலையையும், முதுமைப் பருவத்தில்²⁰ எழுதிய நூல்களில் இப்புணர்ச்சிகள் கையாண்டும், கையாளப்படாமலும் காணப்படும் இருநிலைகளையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. பிறகு வெளிவந்த நூல்களில் எளிமைகருதி விதிகள் பேணப்படவில்லைபோற் தெரிகிறது.²¹ எனவே இக்குறிப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது இவரின் எழுத்துக்களில் புணர்ச்சிகள் கையாளப்பட்டதும், கையாளப்படாததும் ஆகிய இருநிலைகளைக் காணலாம். இவரைப்போன்று தம் எழுத்துக்களின் ஆரம்பத்தில் புணர்ச்சியைப் பேணிப் பின்பு புணர்ச்சியைப் பேணாத அறிஞர்கள் எத்தனைபேர் காணப்படுகிறார்கள் என்பது ஆய்வுக்குரியது.

புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாளுந்நன்மையும், கையாளாத்தன்மையும் கொண்ட இரண்டாவது பண்பை பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை²², பேராசிரியர் கைலாசபதி²³ ஆகியோரின் எழுத்துக்களில் காணலாம். இங்கு காணப்படும் இந்த மாறுபட்ட நிலைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தைக் கூறமுடியாதுள்ளது. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் எழுத்துக்களில் பொருள்மயக்கம் ஏற்படக்கூடிய இடத்து புணர்ச்சிபற்றிய இவரின் நிலைப்பாடு வேறாகவும், ஏனைய இடத்து வேறாகவும் காணப்படுகிறது. இதற்கு நல்லதோர் விளக்கம் பண்டிதமணி பற்றி க. சி. குலரத்தினம் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றிற் காணப்படுகிறது - 'பண்டிதமணி மரபுவழி தமிழ் பயின்றவர், வரன்முறையறிந்தவர், சாதாரண சொற்றொடர்களை வசதிபோலப் பிரித்தெழுதும்போது கருத்து வேறுபாடு உண்டாகும். சிலசமயம் எதிர்க்கருத்தும் உண்டாகும் என்பதை விளக்கக்கூடிய வகையில் அவருடைய கண்டனம் ஒன்று 1929 ம் ஆண்டளவில் வெளிவந்தது. பெரியவர் ஒருவர் 'நான் முகற்பயந்த' என்னுந் தொடரை 'நான்முகன் பயந்த' என்று எழுதி அச்சில் பதிப்பித்துவிட்டார். இதைப் பண்டிதமணி அவர்களாற் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நான் முகற்பயந்த' என்றால் நான்முகனாய பிரமதேவனைப் பெற்ற திருமாலைக் குறிக்கும். இது அதுவாக, அந்தப்பெரியவர் 'நான் முகன் பயந்த' என்றெழுதியமை பிரமதேவன் பெற்ற தக்கன் முதலானவர்களையே குறிக்கும் என்பதைச் சொல்லாமலே சுட்டி விளக்கினார்'' (க. சி. குலரத்தினம்; 27, 12, 1986). இதிலிருந்து பொருள் மயக்கத்தைத் தவிர்க்கப் புணர்ச்சிகள் அவசியமாகின்றன என்பது பண்டிதமணியின் உள்ளக்கிடக்கை என்பது

தெரிகிறது. ஆனால் தேவையற்றவிடத்து இப் புணர்ச்சிகள் அவசியமற்றவை என்பதே அவரின் கொள்கையாகும்; இதேபோல தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரின்²⁴ எழுத்துக்களிலும் புணர்ச்சிகள் கையாளப்பட்ட, கையாளப்படாத இருநிலைகளையும் காணலாம். இத்தகைய இரு நிலைகளுக்குக் காரணம் ஆசிரியர்களின் தனிப்பண்பு, தனிநடை எனவும் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அத்துடன் ஏற்பட்ட மொழிமாற்றம் (சந்திப்பிரிப்பு) நிலைபேறடைபாத நிலையையும் இது சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம்.

புணர்ச்சிவிதிகளை முழுமையாகக் கையாளாமல் எழுதும் அறிஞர்களுள் பேராசிரியர்கள் வரதராசன், முத்துச்சண்முகன் போன்றோரும், கி. வா. ஜகந்நாதன், அகிலன் போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மொழி அறிஞர்கள் என்பதனாற்போலும் வரதராசன்²⁵ முத்துச்சண்முகம்²⁶ முதலியோர் மொழியில் கடின சந்தி விகாரங்களைக் கைவிட்டு எளியநடையில் யாவரும் புரிந்து கொள்ளத்தக்கவகையில் தமது நூல்களை ஆக்கியுள்ளனர். பேராசிரியர் வரதராசன் அறிவியல் இலக்கியங்கள், ஆக்க இலக்கியங்களில் மாத்திரமன்றி, செய்புள் நடையிலமைந்த இலக்கியங்களின் பதிப்புக்களிலும் (திருக்குறள்: வரதராசன் பதிப்பு; 1962) புணர்ச்சி விதிகளைக் கைவிட்டுள்ளார்.

ஆக்க இலக்கியங்களான சிறுகதை, நாவல் முதலியவற்றில் ஆசிரியர்கள் கையாளும் நடை புரிந்துகொள்வதற்கு எளிமையாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வகையில் கி. வா. ஜகந்நாதன்²⁷, அகிலன்²⁸ போன்றவரின் ஆக்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஜகந்நாதன் முதலியோரின் பல படைப்புக்கள் ஆராயப்பட்டபோது அவற்றில் லகர ஈற்று மாற்றங்கள் நிகழவில்லை என்பது தெரியவந்தது.

5.0 மொழிகற்பித்தலில் லகரமெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

பாடசாலைகளில் மொழிகற்பித்தலில் இலக்கணப்பயிற்சி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தமிழ்மொழியைப் பேசவும், எழுதவும் பேச்சு, எழுத்து வழக்குகளில் ஏற்படும் தவறுகளைத் திருத்தவும் இலக்கணப்பயிற்சி உதவுகிறது. பாடசாலைகளில் இலக்கணங்கற்பித்தலில் புணர்ச்சி விதிகளுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. 'தமிழ்ப் பாடவிதானக் குழுவினர்' மாணவர்களுக்கு இலக்கணங்கற்பித்தலில் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பதை தமிழ், சமய, சமூகக்கல்விப் பாடநூல்கள், பயிற்சிப் புத்தகங்கள் முதலியவற்றில் விதிகளுக்கமையப் புணர்ச்சிகள் கையாளப்பட்டுள்ளமையைக் கொண்டு அறியலாம். ஆனால் இவர்களின் நோக்கம் எந்தளவுக்குப் பாடசாலைகளில் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பது மிகவும் சந்தேகத்திற்குரியதாகும்.

இன்று தமிழ் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பெரியதோர் பிரச்சினையாகக் காணப்படுவது இலக்கணப் பயிற்சியாகும். பாடசாலையில் கற்பிக்கப்படும் தமிழிலக்கணம் பெரும்பாலும் நன்னூல் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது. மொழி மாற்றத்தைக் கருதாது மரபுவழி இலக்கணங்களைக் கற்று, அதன் வழிவந்த ஆசிரியர்கள் அதேமுறையையே மாணவர்களிடமும் பிரயோகிக்க முயலுகின்றனர். பாடநூல்களில்

கொடுக்கப்பட்டுள்ள உதாரணங்கள் சில இன்றைய தமிழில் வழங்கப்படாதவை. உதாரணமாக கல்+தீது; முள்+தீது. இதற்றை மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடமிருந்து முறையே கஃநீது, முட்டிது என்றே புணர்த்தப் பழகுகின்றனர் இதனால் மாணவர்களின் வரலாற்றுமொழியறிவு வளர்ச்சியடையலாம். ஆயின் இத்தகைய புணர்ச்சிகளை அறிதலும், கையாள்தலும் பள்ளி மாணவர் நிலையில் அவசியந்தானா என்ற கேள்வி மொழியியலாளர் மனதில் தோன்றுகிறது. மேலும் பாடநூல்களில் சில சந்தர்ப்பங்களில் சந்தி பிரித்து எழுதப்படுவதன் அவசியத்தை ஆசிரியர்கள் பாடநூல் எழுதுவோர்க்குச் சுட்டிக்காட்டத் தவறிவிடுகின்றனர்.

பொதுவாகப் பாடசாலை மாணவர்கள் லகரப் புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணுவதில்லை. ஏனைய புணர்ச்சிகளையும் மாணவர்கள் பேணுவது மிகக்குறைவு. எவ்வளவுதான் புணர்ச்சி விதிகளைக் கற்பித்தாலும் மாணவர்கள் லகர மெய்யீறுகளைப் பொறுத்தவரை றகரமாக மாற்றாமல் இயல்புப் புணர்ச்சியாகவே எழுதுகிறார்கள். புணர்ச்சி பற்றிய இலக்கணப் பயிற்சிகளை ஆரம்ப வகுப்புக்களில் அன்றி மேல் வகுப்புக்களில் கற்பித்தால் மாணவர்களுக்குப் புணர்ச்சி பற்றிய விளக்கம் ஓரளவு தெளிவாகும் என்பது ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். 29

மாணவர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்களை மாத்திரம் படித்தும், தமிழ்மொழிப் பாடப் பயிற்சிகளை 30 மாத்திரம் செய்தும் மொழி அறிவையும், ஆற்றலையும் வளர்ப்பதாக நாம் கூறிவிடமுடியாது. அவர்கள் வாசிக்கும் பிற பாடநூல்கள், வகுப்பறைக்கப்பால் வாசிக்கும் பிற நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் போன்றவையும் இவர்களின் மொழியறிவில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றில் கையாளப்படும் புணர்ச்சி முறையையும் நாம் மனங் கொளல் வேண்டும். மேலும் வானொலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் 31 உச்சரிக்கப்படும் வடிவங்கள் மாணவர் எழுத்தைச் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் மொழி மாற்றமடைவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இம் மாற்றங்களைப் பிழையென நாம் கருத்திற் கொள்ளமுடியாது.

மாணவர்களின் பேச்சுமொழி (அதன் உச்சரிப்பு), சிலசமயம் அவர்கள் இலக்கிய மொழிச் சொற்களை எழுத, உச்சரிக்கப் பெரும் இடையூறாக அமைகின்றது. பேச்சுவழக்குக் காரணமாகவே பல தவறுகள் மாணவர் மத்தியில், அவர்தம் எழுத்துக்களில் காணப்படுகின்றன. பேச்சில் புணர்த்திப் பேசாதவற்றை எழுத்தில் புணர்த்தி எழுதுவது. மாணவர்களுக்குத் தொல்லையாகத்தான் இருக்கும்.

6.0 முடிவுரை

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவற்றையும் தொகுத்துப்பார்க்கும்போது ஆரம்பகாலத்திலிருந்து தற்காலம் வரை புணர்ச்சி என்ற அம்சம் குறிப்பாக லகரமெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி அறிஞர்களிடம் எவ்வாறு நிலைபெற்று வந்துள்ளது. என்பதை ஓரளவுக்குத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டலாம். அவ்வகையில் பழைய (மொழியிற்) புணர்ச்சிமுறையானது தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களிற் காணப்பட்டவாறே பேணப்பட்டுள்ளது. புணர்ச்சியைப் பேணுதலின் நோக்கம் பழைய மரபுகளைப் பேண

வேண்டும் என்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய போக்கு காலத்திற் குக் காலம் மாறக்கூடியது. அதாவது வழக்கிலுள்ள மொழியின் இலக்கண மரபு மாற்றமடையும்போது புதிய இலக்கண மரபு தோன்றுதல் தவிர்க்க முடியாது. முற்காலத்தில் கடினசந்தி விகாரங்களைப் பிரயோகித்து எழுதுதல் தமிழில் வழக்காறாக இருந்தது. ஆனால் இன்று மொழியை எழுதப் பயன்படுத்துவோர் மத்தியில் (லகரப்) புணர்ச்சி விதிகள் யாவும் கையாளப்படுகின்றன என்று கூறமுடியாது. பழைய மரபு வழிவந்தவர்கள் ஓரளவிற்குக் கையாண்டாலும் ஏனையோர் காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க தம்நடையினை மாற்றியமைத்துச் செல்கின்றமையைத் தற்கால உரைநடை நூல்கள் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. அக்காலத்தில் உரையாசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட உரைநடை நூல்களில் கையாளப்பட்ட நடை கற்றோர் படித் தற்கென எழுதப்பட்டது எனலாம். ஆனால் இக்காலத்தில் இவ்வழக்கு அருகிவருகிறது. பழைய உரைநடை நூல்களை இக்காலத்தில் அச்சிடுவோர் அவற்றிலுள்ள சந்திகளைப் பிரித்து எழுதி வருகின்றனர்.

தமிழிலக்கணகாரர் கூறிய பெரும்பாலான புணர்ச்சி விதிகள் செய்யுள் இலக்கியங்களுக்கு ஏற்றனவாகவே முன்பு இருந்தன. ஆனால் செய்யுள்நடை மாற்றமடைந்து இலகுவான உரைநடை ஆறுமுகநாவலர் காலத்தின் பின் தோன்றத் தொடங்கியது. இங்கு பல புணர்ச்சி விதிகள் தேவையான இடத்து மாத்திரமே பயன்படுத்தப்பட்டன. மொழிப் பொருள் விளக்கத்திற்கு இதன் அவசியம் எவ்வளவு என்ற கேள்வி எழும்போது உச்சரிப்பிலோ, பொருளிலோ மாற்றத்தைச் செய்யாத விடத்து புணர்ச்சிகளின் அவசியம் தேவையற்றதாகிவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

‘கூடிய நெறியின் கொளுத்தும் காலை
பிண்டியும் பிணையலும் எழில்கையும் தொழில்கையும்
வாரம் செய்தகை கூடையில் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை ஆடலில் களைதலும்

என்பதைப் புணர்ச்சி விதிகளைப் பிரயோகித்து எழுதுவதாயின்:

‘கூடிய நெறியின் கொளுத்துங் காலைப்
பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலும்.....

(சிலப் : புகார்க்காண்டம் : சரு)

என அமையும். இங்கு காணப்படும் இரு நிலைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின் பொருளில் மாற்றமேற்படவில்லை என்பது புலப்படும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு புணர்ச்சி தேவையற்றதாகிவிடுகிறது. பொருளைப் புலப்படுத்த மொழி ஒரு கருவியே என்ற கருத்து நிலவும் இக்காலத்தில் புணர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் அவசியமான இடங்களிலேயே இடம் பெறுகின்றன. எனினும் மொழியின் அடிப்படைப் பண்புகளைப் பேணும் புணர்ச்சிகள் சில எக்காலமும் நின்று நிலவுவனவாகும். இத்தகைய கருத்துக்களை காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க மொழிநடை மாற்றமடையும் போது ஏற்றுக் கொள்வதே பாரம்பரிய மனப்பாங்காகும்.

மற்றுமோர் நோக்கில் தமிழ்மொழி கற்றல். கற்பித்தலில் இப் புணர்ச்சிகளின் முக்கியத்துவம் அவ்வளவாகத் தெளிவு படுத்தப்படவில்லை என்பதே இது வரை பார்த்த விடயங்களில் இருந்து புலனாகிறது. இதற்கு இரு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று மரபுவழிவந்த மொழி ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல்முறை. இரண்டு இலக்கணங்கற்றல் தொல்லையானது என்ற மாணவர்களின் மனப்பாங்கு. எனவே இவ்விரண்டையும் மாற்றியமைத்து மொழியியல் அணுகுமுறைகளுடன் இலகுவான முறையில் இலக்கணங்கற்றலை மேற்கொண்டால் இவ்வம்சம் வெற்றியளிக்கும். மொழி மாற்ற மடையாது நிலைபெற்றிருக்கும்போதுதான் அதன் நடை ஓர் தராதர வடிவத்தை பெறமுடியும். அதாவது மொழியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் காரணமாகப் புணர்ச்சிகளும் மாற்றமடையும். எனவே இதனை வலிந்து திணிப்பதோ, நீக்குவதோ முடியாத ஒன்று.

குறிப்புகள்:-

1. தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் வெளியிட இருக்கும் தமிழ்ப் பேரகராதியில் சேர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு ஈழத்தில் மட்டும் வழங்கப்படும் தமிழ்ச் சொற்களைத் திரட்டும் திட்டம் ஒன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தில் உருவாகியது. பேராசிரியர் சு. சுசீந்திரராசா, பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோரின் மேற்பார்வையில் சொற்களை செல்வி ப. கிருபானந்தி, செல்வி க. கமலாசனி, செல்வி செ. சுபதினி ஆகியோர் திரட்டினர். இச் சொற்கள் அனைத்தையும் அகராதி வடிவில் அமைத்து அந்த அகராதிக்கு முன்னுரை ஒன்றும் எழுதப்பட்டது. துணைவேந்தராக இருந்த பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் முன்னுரையைப் படித்துவிட்டு 'லகர மெய்யீறுகளைப் புணர்த்தி எழுதவேண்டிய இடத்து ஏன் புணர்த்தி எழுதவில்லை?' என்று வினாவினார். இவ்வினாவின் அடிப்படையில் தோன்றியதே இக்கட்டுரை.

இக்கட்டுரை எழுதும்போது கருத்துரைகள் வழங்கி உதவிய பேராசிரியர் சு. சுசீந்திரராசா, பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோருக்கும் மற்றும் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் சிலருக்கும் நன்றி.

2. Mario. A. Pei and Gaynor (1954); A Dictionary of Linguistics. 'A form of Sanskrit origin (literally meaning linking) designating the Phonetic change of a word according to its function or position in a sentence, i. e. the various changes in words as a result of their mutual influence on each other when used in conjunction'
3. தண்டபாணிதேசிகர், ச., (1972) : தொல்காப்பிய மொழியியல் மயக்கவிதியும் -புணர்ச்சி இலக்கணமும். அண்ணாமலைநகர்.
4. வீரசோழியத்தில் ஐந்து அதிகாரங்கள் - எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம், யாப்பதிகாரம், அலங்காரம் - உண்டு. அதிகாரத்தின் உட்பிரிவு படலம் எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது. எழுத்ததிகாரத்தில் ஒரே ஒரு உட்பிரிவு உண்டு. அது சந்திப்படலமாகும்.

5. சண்முகம், செ.வை. (1985) 'மொழியும் எழுத்தும்' அண்ணாமலைநகர்.
6. இங்குள்ள நூற்பாக்களில் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிக்குரிய எடுத்துக் காட்டுக்கள் மாத்திரமன்றி ஏனைய புணர்ச்சிகளின் எடுத்துக் காட்டுகளும் தரப்பட்டுள்ளன. நாம் இங்கு லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி பற்றியே பேசுவதால் ஏனைய புணர்ச்சிகளின் எடுத்துக் காட்டுகளை கவனத்திற்கு எடுக்கவில்லை.
7. ராஜம் வெளியீட்டாளர்கள் பொதுமக்களின் நன்மைகருதி சந்தி பிரித்து பல நூல்களை மலிவுப்பதிப்புக்களாக வெளியிட்டு வந்துள்ளார்கள்.

8. கம்பராமயாணம்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பு - 1965

9. 'மொழியைப் பேசும் பெரும்பான்மையோருக்கு வேண்டி, மொழியினைப் புரிந்துகொள்ளும் நிலையிலும் உருவாக்கும் நிலையிலும் எளிமையைப் புகுத்துவதை எளிமையாக்கம் எனலாம்.'

(அண்ணாமலை. இ; 1980 364)

10. இவர் (ஆறுமுகநாவலர்) அச்சிட்ட புத்தகங்களில் எழுத்துப்பிழைகள் சிறிதுமில்லாதவகையும் அதிக கல்வியில்லாதவரும் எளிதாக வாசித்தற்கும், விளங்குவதற்கும் ஏதுவாகச் சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டுச் சந்தி விகாரங்களின்றி இருந்தவகையும் ஆகிய இவைகள் இந்தியா விலுள்ள பலருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைவித்தன.

(கைலாசபிள்ளை. த; 1939: 63)

11. அழுக்குப்படியாத சீலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்கும்; அழுக்குப் படிந்த சீலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்கமாட்டாது. சிறுபிராயத்திலே கற்றகல்வி புத்தியிலே நன்றாகப் பதியும். புத்தி சமுசாரத்திலே விழுந்து வருத்தத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கின்ற முதிர்ந்த பிராயத்திலே கற்றாலும், கல்வி நன்றாகப் புத்தியிலே பதியமாட்டாது. ஆதலினாலன்றோ ஔவையார் 'இளமையில் கல்' என்று அருளிச் செய்தார்.

(ஆறுமுகநாவலர்; 1950)

12. சாசனச் செய்யுள் நடை:

சுள்ளிச் சூழ்மதிற் கொள்ளிப் பாக்கையும்
நண்ணற் கருமுரண்மண்ணைக் கடக்கமும்
முன்னவர் பக்கற்றென்னவர் வைத்த
தொல்பெருங் காவற் பல்பழந் தீவும்
செருவிற் சினவியிருபத்தொருகால்

(முதலாம் இராசேந்திரன்: 12 ம் ஆண்டு: 239)

13. சாசன உரைநடை :

.....நெல்லால் பொலியூட்டு ஆண்டுவரை
நூற்றுக்காடி நெல் / பலிசையால் நிசதி இருவர்
பிராமணரை நிலமும் நாயறும் உள்ள அளவும்
ஊட்டுவோமானோம். உட்கர்சபையோம் / இவ்விருந்து
தூட்டு முட்டில் கங்கையிடைக் குமரி.....

(கம்பவர்மன்: பல்லவர்காலம் : 291)

14. 'லகரம் வல்லெழுத்து முதன் மொழியாக வரும்போது வேற்றுமையில்
றகரமாகிறது. லகரத்தின் முன் தகரம் வரும்போது லகரம், றகர
மாகினால் தகரமும் றகரமாகும் என்பது இலக்கணவிதி. லகரம் றகர
மாகியதும் தகரம் இயல்பாக நின்றலுக்கு ஒரு உதாரணமும், தகரம்
றகரமாவதற்கு எட்டுதாரணங்களும் முந்தியகாலச் சாசனங்களிற்
கிடைத்துள்ளன. பிந்தியகால சாசனங்களிலே மொழிவழக்கிலே
மாற்றம் காணப்படுகிறது. தகரம் றகரமாவது ஓரிடத்திலும், தகரம்
இயல்பாக நிற்பது மூன்று இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அல்
வழியிலும் லகரம், வல்லினம் வரும்போது றகரமாக மாறுகிறது.
வேற்றுமையிலும், அல்வழியிலும் லகரம் வல்லினம் வரும்போது
இயல்பாக நிற்கும் இடங்களும் பலவாகும்.

(வேலுப்பிள்ளை. ஆ: 1971 : 81 - 82)

15. "காசியிலிருந்த வடமொழிச் சங்கத்தாரோடு மாறுகொண்டு அவரி
றுமாப்பை அடக்கும் பொருட்டு அகத்தியர் நெடுநாட் பொதியமலை
யிற்றவம் புரிந்து சுப்பிரமணிய சுவாமி வரத்தினாற்றமிழக்கிலக்கணஞ்
செய்து சமஸ்கிருதநூலாரைத் தலைகவிழ்ச் செய்தாரென்றமிழின்
மான்மியம் வேறு சொல்லவும் வேண்டுமா? கலைக்கியான நூல்களுஞ்
சாஸ்திரப்பயிற்சியுஞ் சமஸ்கிருதத்தில் முற்பட்டதும் ஷ்திலிருந்து பல
நூல்களும் அவற்றோடு பல்லாயிர மொழிகளுந் தமிழில் வந்ததும்
மெய்யே. அதனாற்றமிழ் பிந்திய தென்றெங்ஙனம் போதரும்

(தாமோதரம் : 1971 : 3)

16. 'இனி உயர்தரக் கல்விக் கழகங்களிற் கல்வியறிவூட்டும் முறையைப்
பார்த்தாற் றிணையளவு மருந்தைப் பெறுவதற்கு மலை முழுவதை
யுஞ் சமப்பிக்கும் தோற்றமாயிருக்கிறது. நிறைந்த புலமையுடையவ
னாயிருப்பினுங், ஆங்கில மொழியிற் சொல்வன்மை ஆங்கிலத்
திற் கல்வியெழுதவும் தொடங்கிவிட்டார்கள். கவி சிரேஷ்டராகிய
ரவீந்திரநாத் தாகூர் தமது தாய்மொழியிற் கவியெழுதியமையினாற்
றான்

(விபுலானந்தர், 1963 : 88)

17. இந்த கலியாணத்தைப்பற்றி ஒரு கவலைதான் அவரை உறுத்திக்
கொண்டிருந்தது. முருகப்பனோ அவ்வளவு வலுவுள்ள தேகக்கட்ட
மைந்தவன் அல்லன். நோயாளியாகிப் படுக்கையிற் படுத்தால், அவன்
பாடஞ் சொல்லிக்கொடுத்து பொருள் தேடமுடியாது. வறுமையுற்
றோரின் மணங்கள் பெரும்பாலும் முன்பின் ஆராய்வின்றியே நிகழும்.
அதாவது மணமக்களுக்குள் அன்பிருந்தாற் போதும்.

(கணபதிப்பிள்ளை. க: 1954: 32)

18. மணல் பரந்த முன்றில்களில் ஆடப்படும் கழங்குகளிரின் இன்னொரு விளையாட்டாகும். இவ்விளையாட்டிற் பெண்கள் சிறிய உருண்டையான கற்களை மேலே எறிந்து புறங்கைகளில் ஏந்துவர். கழங்கு, பயறு, உழுந்து போன்றன ஒருவகைச் செடியாகும். அதன் வீதை இவ் விளையாட்டிற் பயன்படும். இப்பொழுது இவ்விளையாட்டு ஈழத்தின் வடக்குக் கிழக்குப்பகுதிநிற் கொக்கான் என வழங்கும்.

(வித்தியானந்தன். சு: 1954: 233)

19. 'புலவர் திலகர்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலைத் திருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாதலில் இப்பதிப்பிற் காணப்படும் எழுத்துப் பிழை அவற்றைப் பின்பு அச்சிற் பதிப்பித்துப் பலர்க்கும்

(சாமிநாதையர். உ. வே: 3)

20. 'சிந்தாமணிப் பதிப்பில் என் அறியாமையால் சில பிழைகள் அமைந்ததுண்டு. திருத்தக்கதேவர் மதுரைக்குச் சென்று சங்க வித்துவான்களைக் கண்டனரென்று முதற் பதிப்பில் எழுதியிருக்கிறேன். இது தவறென்று பிறகு தெரியவந்தது. ஜெனசங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களை அவர் கண்டாரென்ற உண்மையைப் பிற்கால ஆராய்ச்சியால் அறிந்து கொண்டேன். இப்படியே நூற்பெயர்கள், புலவர் பெயர்கள் முதலிய பலவற்றில் பிழையான உருவங்களைச் சிந்தாமணி முதற்பதிப்பிற் காணலாம். அவற்றை நாளடைவில் திருத்தக் கொண்டேன். இன்று இருக்கும் ஒருபாடம் நாளைக்கிடைக்கும் புதிய பாடத்தால் பிழையாக நேர்வதும் உண்டு.

(சாமிநாதையர். உ. வே: 1950: 895)

21. இந்நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் அவர் (உ. வே. சாமிநாதையர்) எழுதய உரைப்பகுதிகள் அவர் அச்சிட்ட நூல்களுக்கு முகவுரைகளாகவும் கதைச்சுருக்கங்களாகவும் உள்ளன. பிற்காலங்களில் எழுதியவை தமமுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் சித்தரிக்கும் நினைவுமஞ்சரி போன்ற நூல்களாகும். முற்பகுதியில் உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட பழைய உரைநடையைத் தழுவிப் பண்டிதரானோர் படித்தறியக் கூடிய நடையில் எழுதியுள்ளார். அந்நடையாற் பயனில்லை என உணர்ந்து காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க பசுமரமக்களும் படித்து இன்புறக்கூடிய ஓர் இலகுவான நடையினைக் கையாண்டார். இப் புதிய நடையின் ஆற்றலை அவர் (உ. வே. சாமிநாதையர்) நன்கு அறிந்தே பழைய உரைநடையினைக் கைவிட்டார் என நாம் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

(செல்வநாயகம். வி : 1960 : 221)

22. பார்சிவற் பாதிரியார் மேன்மை பொருந்திய சைவநீதியை நாவலர்பாற் கண்டார். பார்சிவலின் நீதியைக் கண்டநாவலர் அவர் பெயரைக் கூறும் போதெல்லாம் பார்சிவந்துரை என்றே கூறுவார்கள். பார்சிவல் பைபிளைத் தமிழில் திருத்தித் தரும்படி கேட்டார். அதேசமயத்தில் நீதியிற் பிறழ்ந்து.....

(கணபதிப்பிள்ளை. சி. : 1979 : 10)

23. நூலாசிரியருக்குப் புகழ் தேடும் நோக்கத்தினால் கருத்துக்களையும் அவர் கருத்தாகக் கூறுவதைப்போலவே பழைய நூல்களில் பிழை சொல்லவும் அஞ்சினர் உரையாசிரியர். ஆயினும் நவீனகாலத்தில் தமிழில் வழங்கும் இலக்கியத்திறனாய்வு முற்று முழுதாகப் பிற நாட்டுத் திறனாய்வின்
(கைலாசபதி. க: 1972 : 125)
24. தன்னுடைய காதல் திருமுகத்தை வயந்தமாலை கையிற் கொடுத்தே மாதவி கோவலனிடம் அனுப்புகிறாள். கோவலன் பாண்டி நாட்டிற் புகுந்த பின்னர்த் தண்ணீர்வேட்கையால் பொய்கைக் கரையொன்றை அடைகிறான். அப்போது காட்டில் திரிவதொரு தாக்கணங்கு அவனிடம் வயந்தமாலை வடிவில் வருகின்றது. முன்னே அவன் மாதவியின் காதல் திருமுகத்தை மறுத்ததனை நினைவூட்டுகிறது.
(மீனாட்சிசுந்தரணார். தெ. பொ. : 1961 : 54)
25. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் பாரதியாருக்கு அடுத்தபடி புகழ் பெற்று விளங்கும் கவிஞர் புரட்சிக் கவிஞர் எனப்படும் பாரதிதாசன். அவருடைய பெயர் கனக. சுப்புரத்தினம். புதுச்சேரியில் பாரதியார் அரசியல் காரணத்தால் ஒதுங்கியிருந்த காலத்தில் அவருடன் நெருங்கிப்பழகி அன்பையும் பாராட்டையும் பெற்று அதனால் பாரதிதாசன் என்று புனைபெயர்... ..
(வரதராசன். மு. 1972 : 2)
26. ஐரோப்பாவில் சகூருக்குப் பின்பு தோன்றியவர்கள் இவர் கருத்துக்களால் வளர்ந்து வெவ்வேறு கோட்பாடுகளைக் கூறுவராயினர். ஒன்று பேச்சில் அடுத்தடுத்துத் தோன்றுவது. மற்றொன்று சொற்களின் பொருள்கோளில் அமைவது. இரண்டாவது வகையிலிருந்து வளர்ந்தது மொழியியல் பரப்புக் கோட்பாடு. எனவே ஒரு பண்பாட்டை அறிய வேண்டுமாயின் மொழியில் காணப்படுகின்ற
(முத்துச்சண்முகன் : 1980 : 23)
27. பழங்காலத்துத் தமிழ் மன்னர்களுக்குச் சில அடையாளங்கள் உண்டு. அந்த அடையாளங்களில் காவல் மரம் என்பதும் ஒன்று. ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் ஒவ்வொரு காவல்மரம் உண்டு. ஆலயங்களில் தல விருட்சத்தைப் பாதுகாத்து வழிபடுவதுபோல அந்த மரத்தைப் போற்றி வளர்த்து வழிபடுவது மன்னர் வழக்கம். பகைவரோடு போர் செய்து வெற்றி கண்டால் பகைவருடைய முரசை எடுத்துக் கொள்வதும் காவல் மரத்தை அழிப்பதும் பழைய காலத்து மரபு.
(ஐகந்தாதன் கி. வா. 1953: 6)
28. நான் விடுமுறையில் இருந்தபோது இந்நிகழ்ச்சி நடந்ததால், இதை நேரில் பார்க்கவில்லை. மற்றுமொரு முறை சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் அந்தவழியாக ரெயிலில் செல்வதாக எங்களுக்குத் தகவல் கிடைத்தது. விடுதியிலிருந்து பத்துப்பதினைந்து மாணவர்கள் ரகசியமாக ரெயிலடிக்குப் புறப்பட்டோம். வெளியில் தெரிந்தால் தடுத்துவிடுவார்கள். ரயில்பாதை ரயில்வேக் கொம்பனிக்குச் சொந்தமானது. அதனால்தான் எங்களால் சர்தாரைச்
(அகிலன்: 1978: 52)

29. சில பாடசாலைகள் (கிராம, நகரப்புறம்) கவனத்திற்கெடுக்கப்பட்டு அங்குள்ள ஆரம்ப, மேல்வகுப்பு ஆசிரியர்களுடன் புணர்ச்சிபற்றிய உரையாடலின்போது தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து.

30. பயிற்சிப் புத்தகங்கள்

1. புதுமுறைத் தமிழ்மொழிப்பயிற்சி

பண்டிதர் செ. நடராசா. (வகுப்பு 3-8)

2. தமிழ்மொழி அடிப்படை அறிவும் பயிற்சிகளும்

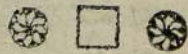
தமிழ்மொழி துணைநூல்வரிசை (வகுப்பு 3-8)

இன்னும் சில பயிற்சிகள்

31. தொலைக்காட்சியில் 'லகரம்' பின்வருமாறு புணர்த்தி எழுதப்பட்டிருந்தது.

'தையற்கலை'

ரூபவாகினி செய்தியின் பின் அறிவிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிநிரலில் மேற்கண்டவாறு காணப்பட்டது. நாள் 16.5.1987.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அகிலன் (1978) — எழுத்தும் வாழ்க்கையும், பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை.
2. ஆறுமுகநாவலர்(ஸ்ரீமுகவந) — நன்னூற்காண்டிகையுரை, கரு-ம் பதிப்பு, வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
3. ,, (1950) — 'தமிழ் மலர் மாலை' — 'கல்வி' வட இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம். யாழ்ப்பாணம்.
4. இளங்கோவடிகள் (1942) — சிலப்பதிகாரமூலமும் உரையும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
5. இளம்பூரணர் (1958) — தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
6. கண்ணதாசன் (1959) — கண்ணதாசன் கவிதைகள் - 5ம் பகுதி காவியக்கழகம், சென்னை.
7. கணபதிப்பிள்ளை, க. (1954) — வாழ்க்கையின் வினோதங்கள், - சாரதா விலாஸ் பிரஸ், கும்பகோணம்.
8. கணபதிப்பிள்ளை, பண்டித மணி, சி. (1979) — ஆறுமுகநாவலர், தென்மராட்சி பாராட்டு விழாச்சபை, சாவகச்சேரி.
9. கைலாசபதி, க. (1972) — இலக்கியமும் திறனாய்வும், வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
10. கைலாசபிள்ளை, த. (1939) — ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் - 3ம் பதிப்பு வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
11. சண்முகதாஸ். அ. (1976) — நமது மொழியின் இயல்புகள். பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரை. யாழ்ப்பாணம்.
12. சண்முகம் செ. வை. (1978) — எழுத்துச் சீர்திருத்தம். அனைத்திந்திய தமிழ்மொழியியல் கழகம். அண்ணாமலைநகர்.
13. சந்தி குறியீட்டு விளக்கம் (1960) — ராஜம் வெளியீடு சென்னை.
14. சாமிநாதையர், உ. வே. (1894) — புறநானூறு மூலமும் உரையும் 3ம் பதிப்பு சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.

15. ,, (1950) — என் சரித்திரம், கலியாணசுந்தரமையர் பதிப்பு, சென்னை.
16. ,, — சிந்தாமணி, சென்னை.
17. சித்தர் ஞானக்கோவை (1956) — பி. எல். அருணாசலம் பதிப்பு, சென்னை.
18. சிலப்பதிகாரம் (உரையிடை யிட்ட செய்யுள்) (1944) — உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சைவசித் தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
19. சீத்தலைச் சாத்தனார் (1949) — மணிமேகலை - 4ம் பதிப்பு உ. வே. சாமி நாதையர் பதிப்பு. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
20. சுந்தரம்பிள்ளை. பி. (1933) — மனோன்மனியம் - 3ம் பதிப்பு சைவசித் தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
21. சுப்பிரமணிய பாரதியார் சி. (1950) — பாரதியார் கவிதைகள் பாரதி பதிப்பகம், சென்னை.
22. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, பி. எஸ். (1937) — தொல்காப்பியம் | எழுத்ததிகாரம் ஜனனு குல அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி.
23. செல்வநாயகம் வி. (1957) — உரைநடை வரலாறு, இலங்கைப் பல் கலைக்கழகம், பேராதனை.
24. ,, (1960) — தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
25. சேக்கிழார் (1935) — பெரியபுராணம், அருணாசலமுதலியார் பதிப்பு, சென்னை.
26. சோமசுந்தரனார், பொ. வே. (1972) — குறுந்தொகை, சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
27. சேனாவரையர், (1938) — தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம், கணே சையர் பதிப்பு, யாழ்ப்பாணம்,
28. தாமோதரம்பிள்ளை (1971) — தாமோதரம் - பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்.
29. தாயுமானவர், (1937) — தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடல் மூலமும் பொழிப்புரையும், நா.கதிரைவேற்பிள்ளை பதிப்பு சென்னை.

30. திருக்குறள், (1964) — பரிமேலழகருரை - சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
31. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் (1955) — தேவாரப் பதிகங்கள் - 3ம் திருமுறை தருமபுர ஆதீனம்.
32. திருநாவுக்கரசு நாயனார் (1961) — தேவாரப் பதிகங்கள் - 5ம் திருமுறை தருமபுர ஆதீனம்.
33. தொல்காப்பியம் (1937) — எழுத்ததிகாரம் கணேசையர் பதிப்பு. யாழ்ப்பாணம்.
34. நச்சினார்க்கினியருரை (1937) — தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம், கணேசையர் பதிப்பு. யாழ்ப்பாணம்.
35. நாராயணசாமி ஐயர் (இராகுஷ ஓ) — நற்றிணை நாலாறு மூலமும் உரையும், சைவவித்யாநு பரலயைந் திரசாலை, சென்னை.
36. பரமசிவன், கு. (1982) — கனப்பொருளும் தனிப் பொருளும் சென்னை.
37. பாரதிதாசன், (1961) — பாரதிதாசன் கவிதைகள் 3ம் தொகுதி பாரிநிலையம். சென்னை.
38. புத்தமித்திரனார் (1942) — வீரசோழியம் - பெருந்தேவனார் உரை, பவானந்தகழகம் சென்னை.
39. மனோன்மணியம் (1978) — டாக்டர். சி. பாலசுப்பிரமணியம், பதிப்பாசிரியர், நறுமலர் பதிப்பகம், சென்னை.
40. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் (1964) — திருவாசகம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
41. மீனாட்சி சுந்தரனார், தெ. பொ. (1961) — கானல்வரி, கலைகீசதிர் வெளியீடு, கோவை.
42. முத்துச் சண்முகன் (1980) — இக்கால மொழியியல், மதுரைப் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
43. வரதராசன், மு. (1972) — தமிழ் இலக்கிய, வரலாறு சாகித்திய அக்கடமி - புதுடில்லி.
44. வித்தியானந்தன், சு. (1954) — தமிழர் கால்பு, தமிழ் மன்றம் - கல் ஹின்னை, கண்டி.
45. விபுலானந்தர் — மேற்றிசைச் செல்வம்

46. வேலுப்பிள்ளை, ஆ. (1966) — தமிழ்வரலாற்றிலக்கணம், பாரிநிலையம், சென்னை.
47. .. (1971) — சாசனமும் தமிழும், பாரிநிலையம், சென்னை.
48. வைத்தியநாத தேசிகர் (1973) — இலக்கண விளக்கம், எழுத்ததீகாரம், சொல்லதீகாரம் (மூலமும் உரையும்) சைலசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
49. ஜகந்நாதன், கி. வா. (1953) — எல்லாத்தமிழ், அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை.
50. மொழியியல் (1980) — 4.1&2 அனைத்திந்திய தமிழ்மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலைநகர்.
- 51 மொழியியல் (1985) — 8. 3&4, அனைத்திந்திய தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலைநகர்.
52. சிந்தனை (1984) — தொகுதி II இதழ் 1, கலைப்பீட வெளியீடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
53. குலரத்தினம், க. சி. — வரலாறும் காலமும், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை பற்றிய கட்டுரை, சஞ்சீனி (27. 12. 1986)
54. Kothandaraman, P. (1972) — 'On sandhi' in Studies in Tamil Linguistics, Tamil Nuulagam - Madras.
55. Meenakshi, K. (1985) — 'Sandhi'. Journal of Tamil Studies-28' International Institute of Tamil Studies Madras.

விவசாய நிலப்பயன்பாடுகளுக்கான

நிலப்பொருத்தப்பாகுபாடு.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாகப் பிரிவை

சிறப்பாகக் கொண்ட ஒரு ஆய்வு

சுருக்கம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் நல்லூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் எல்லைக்குட்பட்ட பிரிவுக்கான விவசாயத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் நில வளங்களின் பயன்பாட்டுப் பொருத்தத்தன்மை பௌதீகதர அடிப்படையிலும் பயிர்களின் தேவையடிப்படையிலும் அளவுசார் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டு பாகுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. முக்கிய சில பயிர்வகைகளின் பொருத்தத்தன்மை கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

முகவுரை

ஒரு பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியானது அப்பிரதேசத்தின் நிலவளம் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதில் பெருமளவு தங்கியுள்ளது எனலாம். எனது பிரதேசத்தின் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் நிலவளமானது வரையறுக்கப்பட்ட மூளவளமாகும். ஆய்வுப் பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தவரையிலும் இது மிகவும் பொருந்தும். இப்பிரதேச விவசாயப் பயன்பாடானது மரபுவழிப் பயன்பாடுடையது. வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் ஒரு அலகு நிலத்தில் இருந்து அதிகயர்ந்த விவசாயப் பயன்பாட்டை பெறுவதற்கு கைக்கொள்ளப்படும் நுட்ப முறைகள் இப்பிரதேசங்களில் கைக்கொள்ளப்படுவதில்லை. நிலப்பொருத்தப்பாகுபாடு, பௌதீக அடிப்படையில் பொருத்தமானதாக இருந்தாலும் பொருளாதார அடிப்படையில் குறித்த விவசாய பயன்பாட்டின் தெரிவிற்கு பொருத்தமானதாக அமையாது. எனவே பௌதீக, பொருளாதார நிலப்பொருத்தப் பாகுபாடுகள் பிரதேச அபிவிருத்தியை வேண்டிநிற்கும் இப்பிரதேசங்களுக்கு மிகரிசு அவசியமான தேவையாகும். இவ்வாய்வு பௌதீக ரீதியாக விவசாய நிலப்பொருத்தப்பாகுபாட்டை பிரதானமாக ஆய்வு செய்வதாக அமைகின்றது.

ஆய்வுப் பிரதேசமாக நல்லூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு கொள்ளப்படுகிறது. பெரும்பாலும் சமதரையாகக் காணப்படும் இப்பிரதேசமானது ஆகக்கூடிய தரையுயர்ச்சியாக கடல்மட்டத்தில் இருந்து 30' வரை காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 33.66 ச. கி. மீ. ஆகும். வரண்ட காலநிலை வலயத்தினுள் இப்பிரதேசம் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பா. இராஜேஸ்வரன், புலியியற் துறையில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்கான நிலவகைப்பாட்டு ஆய்வு, நிலப்பயன்பாட்டாய்வு நிலமதிப்பீட்டாய்வு போன்ற துறைகளில் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

க. சுதாகர், உதவி விரிவுரையாளர். இவருடன் இணைந்து ஆய்வுகளில் ஈடுபடுகின்றார்.

முறையியல்

இவ் ஆய்விற்குத் தேவையான அடிப்படைப் படங்கள், + 1: 20,000 விமானப்படங்கள் (1956, 67, 81), இடவிளக்கப்படங்கள் (1:63360-1:50,000) போன்றவற்றில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டன. நிலவகைப்பாட்டுப் படங்கள் விமானப்படங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டன. எல்லாமாக எட்டு நில அலகுகள் அடையாளம் காணப்பட்டன நில அலகுகள் அவற்றின் வேறுபட்ட பண்புகளின் அடிப்படையில் இனம் காணப்பட்டது. நிலப்பயன்பாட்டுப் படங்கள் விமானப் படங்களில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டு நேரடியான வெளிக்கள ஆய்வுகளினூடாக செப்பஞ்செய்யப்பட்டு வகைப்படுத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் காணப்படும் தற்போதைய நிலப் பயன்பாடுகள் பிரித்து அறியப்பட்டதுடன், நிலத்தின் பௌதீகப் பண்புகளைத் தொகுத்து அவற்றிற்கு குறியீட்டு எண்கள் (மதிப்பு எண்கள்) வழங்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் நிலத்தின் பண்புகள் வகைப்படுத்தப்பட்டன. இதன்மூலம் ஒவ்வொரு நில அலகுகளின் பௌதீகதர வேறுபாடுகள் இனம் காணப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் முக்கிய விவசாயப் பயிர்களை நிர்ணயிக்கும் ஒவ்வொரு நிலப் பண்புகளின் அடிப்படையில் பயிர்வகைகளின் ஆகக்குறைந்த தேவைகளும் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டன. பயிர் வகைகளின் ஆகக்குறைந்த தேவைகளின் அடிப்படையில் குறித்த ஒவ்வொரு பயிர் வகைக்கும் ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் பௌதீகப்பண்புகள் எவ்வகைப் பொருத்தமானது. என்பதும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இறுதியில் பௌதீகப்பண்புகளின் தர அடிப்படையில் ஒவ்வொரு நில அலகும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பயிர்வகைகளுக்கு எவ்வகையான தர அடிப்படையில் பொருத்தமாகின்றது. என்பது நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

குறித்த ஆய்வுப்பிரதேசத்தின் நிலப்பண்புகள், பயிர்வகைகளின் ஆகக் குறைந்த தேவைகள், நிலப் பொருத்தத் தன்மைகள் அட்டவணைகள் மூலம் காட்டப்படுகின்றது.

ஆய்வுக்குத் தேவையான நிலப் பண்புகள் பற்றிய தரவுகள் வெளிக்கள ஆய்வுகள் மூலம் பெறப்பட்டதுடன் மண், நீர், மாதிரிகள் பொருத்தமான முறையில் பெறப்பட்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானபீட ஆய்வுகூடங்களில் பரிசோதிக்கப்பட்டு முடிவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவ் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட முறையியல் உலக உணவு விவசாய நிறுவனம் (FAO) சிபாரிசு செய்யப்பட்ட ஒரு ஆய்வு முறையே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (1976)

நிலவகைப்பாடும் நிலப்பயன்பாடும்

நிலவகைப்பாடு என்பது, நிலப்பரப்பினை அவற்றின் பௌதீக அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அல்லது அவற்றிற்கு ஏற்றவகையில் எல்லைப்படுத்தும் முயற்சியாகும். இச் செயன்முறை குறித்த தேவைகளுக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்படும். இவ்வாய்வு நெதர்லாந்து புவிவிஞ்ஞான அளவீட்டு ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிறுவனத்தின் நிலவகைப்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. (1979) நிலஉருவம், உருவப்பிறப்பு, செயன்முறை, கல்வியல், மண், நீர், தாவரம் போன்ற முக்கிய அம்சங்கள் பாசுபாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. ஒத்த தன்மைகள் கொண்ட பண்புகளின் அடிப்படையில் இப்பிரதேசத்தில் எட்டு நிலவகைகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. (அட்டவணை - 1) (படம்-1)

அட்டவணை I ஆய்வுப் பிரதேச நில அலகுகளும் நிலப்பயன்பாடும்

நில அலகு	நிலவகையாடு	மண் - நீர்ப்பண்புகள்	தற்போதைய நிலப்பயன்பாடு	பயன்பாடு காணப்படும் இடங்கள்
1	மேட்டுநிலச் சமநில நிலவலகு	இணுவில் தொடர்ச்சி சங்கானைத் தொடர்ச்சி மென்னீர்	புகையிலை, வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு மரக்கறி வகை	கொக்குவில் கிழக்கு, கோண்டாவில், திருநெல்வேலி மேற்கு, நல்லூர் தெற்கு
2	இடை நிலக்கலப்பு நிலவலகு	சங்கானை தொடர்ச்சி மென்னீர்	மிளகாய், மரக்கறிவகை, தென்னை	கொக்குவில், கோண்டாவில் மேற்கு, திருநெல்வேலி, நல்லூர், வண்ணார்பண்ணை, கந்தர்மடம், அரியாலை
3	குறைந்தளவு மேடு பள்ளங்களுடன் கூடிய மேட்டு நிலவலகு	செம்மணித் தொடர்ச்சி, அரியாலைத் தொடர்ச்சி இணுவில் தொடர்ச்சி மென்னீர்/வன்னீர்	மரக்கறிவகை உருளைக்கிழங்கு	கொக்குவில், திருநெல்வேலி, நல்லூர், அரியாலை மத்தி
4	நீர் தேங்கும் தாழ் நில நிலவலகு	ஆனைக்கோட்டைத் தொடர்ச்சி சங்கானைத் தொடர்ச்சி வன்னீர்	நெல், மரக்கறிவகை, வெங்காயம்	செம்மணி, நந்தாவில், வண்ணார்பண்ணை
5	கரையோர தாழ் நில நிலவலகு	உப்பாற்றுத் தொடர்ச்சி சவர் நீர்	நெல், தென்னை	அரியாலை கிழக்கு
6	மணற்பகுதியான சம நில நிலவலகு	நாவற்குழித் தொடர்ச்சி சவர் நீர்	தென்னை	அரியாலை கிழக்கு
7	மணற் குன்றுகளுடன் கூடிய கரையோரமேடு பள்ளமான நிலவலகு	நாவற்குழித் தொடர்ச்சி சவர் நீர்	தென்னை	அரியாலை கிழக்கு
8	நிலைமாறு நிலவலகு	உப்பாற்றுத் தொடர்ச்சி சவர் நீர்	நெல்	அரியாலை கிழக்கு

இப்பிரதேசத்தில் ஏறத்தாழ 593 ஹெக்டயரில் விவசாய நிலப் பயன்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. வேறுபடும் நில அலகுகளில் ஒத்த தன்மையான விவசாய நிலப்பயன்பாடுகள் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. நெல் உப உணவுப் பயிர் வகைகள், பணப்பயிரில் முக்கியமான புகையிலை, தென்னை என்பன முக்கிய பயிர் வகைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் அடையாளம் செய்யப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் எவ்வாறான நிலப்பயன்பாட்டு வகைகள் காணப்படுகின்றன என்பதை அட்டவணை ஒன்றில் இருந்து தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

நிலப்பொருத்தப் பாகுபாடு

எவ்வகையான பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் அதி உத்தம பயன்பாட்டைப் பெறலாம் என்பதை அறிவதற்கான செயன்முறையே நிலப்பொருத்தப் பாகுபாடு ஆகும். விவசாய நிலப்பொருத்தப் பாகுபாடு என்னும்போது எவ்வகையான விவசாய தேவைகளுக்கு (பயிர்) குறித்த நிலம் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது உத்தம பயன்பாட்டை வழங்கும் என்பதை அறிவதற்கான செயன்முறையே ஆகும். விவசாய நிலங்களை பாகுபடுத்துவதற்கு நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள், இவற்றின் தரங்கள் அறியப்படல் வேண்டும். (இங்கு பொருளியல் அம்சங்கள் கருத்திற்கெடுக்கப்படவில்லை).

ஆய்வுப்பிரதேசத்தின் நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகளை அறிவதற்குப் பின்வரும் அம்சங்கள் கருத்திற்கெடுக்கப்பட்டன.

1. மண்வகை	10. கற்பரம்பல்
2. சாய்வு வகுப்பு	11. வெளியரும்புப்பாறை நிலை
3. மண்ணின் ஆழம்	12. ஈரம் கிடைக்கும் தன்மை
4. மண்ணின் வடிமானம்	13. மண்வளம்
5. இழையவமைப்பு	14. ஊடுவடிதல்
6. பி. எச். பெறுமானம்	15. மண் நுண்துளைத்தன்மை
7. மண்ணரிப்பு தாங்குதிறன்	16. தரை நீர்மட்டம்
8. வெள்ள அபாயம்	17. மண்ணில் போஷாக்குநிலை
9. உவர் / களர்தன்மை	18. நீரைத்தேக்கிவைக்கும் திறன்.

மேலே காட்டப்பட்ட அம்சங்கள் பயிர்களின் வளர்ச்சியையும் பயனையும் பெருமளவில் நிர்ணயிக்கும் காரணிகளில் மிக முக்கியமானவையாகும்.

ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் நிலப்பௌதிகப் பண்புகள் வேறுபாடு கொண்டிருக்கின்றன. ஆய்வுநுட்பம் கருதி நிலப்பௌதிகப் பண்புகளுக்கு குறியீட்டு எண்கள் வழங்கப்பட்டு அவை மதிப்புக்களாக மாற்றப்பட்டு பகுப்பாய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அட்டவணை 2 இல் குறியீட்டு எண்கள் மூலம் நிலப் பௌதிகப் பண்புகளின் மதிப்பு அளவிடப்படுகின்றது.

அட்டவணை : 2

குறியீட்டு மதிப்பு எண்கள் மூலம் நிலத்தினது பௌதீகத் தன்மைகள்

1.	மண்வகை	குறியீட்டு எண்
	உப்பாற்றுத் தொடர்ச்சி	1
	நாணற்குழித் தொடர்ச்சி	2
	கொழும்புத்துறைத் தொடர்ச்சி	3
	அரியாலைத் தொடர்ச்சி	4
	செம்மணித் தொடர்ச்சி	5
	ஆனைக்கோட்டைத் தொடர்ச்சி	6
	சங்கானைத் தொடர்ச்சி	7
	இணுவில் தொடர்ச்சி	8
	பலாசித் தொடர்ச்சி	9
2.	சாய்வு வகுப்பு	குறியீட்டு எண்
	0 - 2.0/ தட்டையானது	1
	2.0/ - 6.0/ மென்சாய்வு	2
	6.0/ - 12.0/ சாய்வானது	3
	12.0/ - 25.0/ நடுத்தரசாய்வு	4
	25.0/ - 55.0/ கூடிய சாய்வு	5
	55.0/ < மிகக்கூடிய சாய்வு	6
3.	தாக்கமான மண்ணின் ஆழம்	குறியீட்டு எண்
	மிக ஆழம் > 60 அங்குலம்	1
	ஆழம் 40 - 60 அங்குலம்	2
	நடுத்தர ஆழம் - 40 அங்குலம்	3
	ஆழம் குறைந்தது 15 - 20 அங்குலம்	4
	மிகக் குறைந்த ஆழம் 6 - 15 அங்குலம்	5
	ஆழமற்றது 6 > அங்குலம்	6
4.	மண்வடிவான வகுப்புகள் (Soil Drainage classes)	குறியீட்டு எண்
	நன்கு வடிமானம் உடையது	1
	நடுத்தரமான நன்கு வடிமானம் உடையது	2
	ஓரளவு வடிமானம்	3
	வடிமானம் குறைந்தது	4
	மிகக் குறைந்த வடிமானம்	5
	முழுவதும் வடியக்கூடியது	6

5. இழையமைப்பு வகுப்பு
(Texture classes)

குறியீட்டு எண்

நடுத்தர இழையமைப்பு மண் (very fine sand loams, loams, silt loams & silt)	1
நடுத்தர நுண் இழையமைப்பு மண் (Clay loams, sandy clay loams, silty clay loams)	2
நடுத்தர பெருமணி இழையமைப்பு மண் (Sandy loams, fine loams)	3
நுண் இழையமைப்பு மண் (Sand Clay, loams clays, clays)	4
பெருமண் இழையமைப்பு மண் (Sands, loamy sands)	5
மிகநுண் இழையமைப்பு மண் (Heavy clays)	6

6. PH பெறுமானம்

குறியீட்டு எண்

6.1 — 7.3	1
5.1 — 6.0	2
4.6 — 5.0	3
4.5 >	4
7.4 — 8.4	5
8.5 — 9.0	6

7. மண்அரிப்பு தாங்குதிறன்

குறியீட்டு எண்

அரிப்பு இல்லை	1
பென் அரிப்பு	2
நடுத்தர அரிப்பு	3
கடுமையான அரிப்பு	4
மிகக் கடுமையான அரிப்பு	5
பூரணமான அரிப்பு	6

8. வெள்ள அபாயம் (Flooding Hazards)

குறியீட்டு எண்

வெள்ளநிலை இல்லை	1
வெள்ளம் அருமையான சந்தர்ப்பங்களில் குறுகிய நேரம் மட்டும்	2
வருடத்தில் சில மாதங்களில் நடுத்தர வெள்ள நிலமை	3
அடிக்கடி வெள்ளம்	4
கடுமையான வெள்ள அபாயம்	5
மிகக் கடுமையான வெள்ள அபாயம்	6

9. உவர்த்தன்மை/களர்த்தன்மை
(S-linity/Alkalinity)

குறியீட்டு எண்

மண்ணில் உவர்/களர் அற்றநிலை	1
சிறிது உவர்	2
சிறிது கூடிய உவர்	3
குறிப்பிடத்தக்க உவரேற்றம்	4
கடுமையான உவர்	5
உவர்/களர்	6

10. கற்பரம்பல் (Staininess) குறியீட்டு எண்

இல்லை	1
மிகக் குறைந்தளவு (0./° - 1./°)	2
ஓரளவு (3./°)	3
கடுமையானது (3./° - 15./°)	4
மிகக் கடுமையானது (15./° - 90./°)	5
பெருங்கற்களால் மூடப்பட்டது (91./° <)	6

11. வெளியருப்பு பாறைநிலை குறியீட்டு எண்

இல்லை	1
2./° — 10./°	2
10./° — 25./°	3
25./° — 50./°	4
50./° — 90./°	5
90./° — <	6

12. மண்வளம் (Fertility) குறியீட்டு எண்

நல்ல வளமான மண்	1
வளமான மண்	2
நடுத்தர வளமான மண்	3
குறைந்த வளமான மண்	4
மிகக் குறைந்த வளமான மண்	5
வளம் இல்லை	6

13. ஈரம் கிடைக்கும் தன்மை குறியீட்டு எண்

(Moisture Availability)	
உயர்வான ஈரம் கிடைக்கும் தன்மை (High Moisture availability)	1
மிதமான உயர்வான ஈரம் கிடைக்கும் தன்மை (Moderately High Moisture availability)	2
மிதமான தாழ்ந்த ஈரம் கிடைக்கும் தன்மை (Moderately Low Moisture availability)	3
தாழ்ந்த ஈரம் கிடைக்கும் தன்மை (Low Moisture availability)	4

14. ஊடுவடிதல் (30 நிமிடத்திற்கு) (Infiltration) குறியீட்டு எண்

< — 5 மில்லி மீற்றர்	1
6 — 10 " "	2
11 — 15 " "	3
16 — 20 " "	4
21 — 25 " "	5
25 — < " "	6

15. மண் நுண் துளைத்தன்மை (Soil Porosity) குறியீட்டு எண்
நுண்டுழை இடைவெளி (Pore space)

0 — 10. / .	1
11 — 20. / .	2
21 — 30. / .	3
31 — 40. / .	4
41 — 50. / .	5

16. தரைக்கீழ் நீர்மட்டம் (Ground water depth) குறியீட்டு எண்

> 1.5 மீற்றர்	1
< 1.5 மீற்றர்	2

17. போசாக்கு கிடைக்கும் மட்டம் (Nutrient availability) குறியீட்டு எண்

உயர்வான போஷாக்கு கிடைக்கும் தன்மை	1
நடுத்தரமான போஷாக்கு கிடைக்கும் தன்மை	2
குறைவான போஷாக்கு கிடைக்கும் தன்மை	3
மிகவும் குறைவான போஷாக்குக் கிடைக்கும் தன்மை	4

18. நீரைத் தேக்கி வைக்கக்கூடிய நிலமை (Available water holding capacity) குறியீட்டு எண்

Cm/m Soil	
10 — 15	1
5 — 10	2
< 05	3

ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும், நிலப்பண்புகள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வகையான தரத்தில் காணப்படுகின்றன என்பதை அறிதல் நிலப்பொருத்தப்பாடுபாட்டின் முக்கிய படியாகும். ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் இனம் காணப்பட்ட எட்டு நில அலகுகளிலும், பதினெட்டு நிலப்பண்புகளின் தரங்கள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதை அட்டவணை - 3 காட்டுகின்றது. அட்டவணையின்படி ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் பெரிதும் வேறுபட்டுக் காணப்படக்கூடிய பெளதிகப் பண்புகள் எளிதில் புலனாகின்றது.

அட்டவணை:- 3

நில அலகுகளில் நிலப் பண்புகளின் தரங்கள்

நிலத்தின் தன்மைகள்	நிலவலகு							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	1	1	1	1	1	1	1	1
மண் ஆழம்	1	4	4	2	2	1	4	1
மண் வடிமானம்	1	4	2	3	3	1.2	3	1
மண் இழையமைப்பு	3	6	5	3	3	6	5	3
பி. எச். பெறுமானம்	1	1	1	5	5	5	5	1
மண் அரிப்பு	2	2	2	2	3	1	2	2
உவர்/ களர் தன்மை	2.3	2	1,2,3	3,4,5	4	1	2	2
தரைக்கீழ் நீர் மட்டம்	2	2	2	2	1.2	2	2	1.2
கற்பரம்பல்	1	1	2,3	1	1	1.2	3	1
வெளியரும்புப் பாறை	1	1	1.2	1	1	1	3	1
மண்வளம்	4	2	4	4	2	1	4	5
மண் ஈரம்	3	2	3	1	2	4	4	4
மண் வகை	2,3,4	6,7,5	7	1	1,4,5	8,7	5,8,4	2,3
வெள்ள நிலமை	1	3	2	1	2	2	1	1
ஊடுவடிதல்	4.5	4	4	3	2	3.4	2.3	4.5
நுண்துளைத் தன்மை	5	4	4	4	4	1	4	5
போஷாக்கு மட்டம்	4	2	3	3	3	1	2	4
நீரைத்தேக்கி வைக்க கூடிய நிலமை	3	1	2	1,2	1,2	2	2	3

அடுத்த அம்சமாக ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் அடையாளம் காணப் பட்ட நெல், புகையிலை, மிளகாய் வெங்காயம், மரக்கறிவகை, உருளைக் கிழங்கு, தென்னை போன்ற பயிர்வகைகளின் ஆகக்குறைந்த தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகளை மதிப்பிடுதல் அவசியமானதாகும். அட்டவணை- 4 இல் ஆய்வுப்பிரதேசத்தின் ஒவ்வொரு விவசாயப் பயிர்களின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் பௌதிகப் பண்புகளின் அடிப்படையில் பயிர்களின் ஆகக்குறைந்த தேவைகள் காட்டப்பட்டுள்ளது இதன் மூலம் ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் குறித்த பயிருக்கான பொருத்தத் தன்மை அ தல் இலகுவானதாக அமையும். உதாரணமாக நெல் என்ற பயிருக்கு பௌதிகப் பண்புகள் பதினெட்டின் தரங்களும் அளவிடப்படும். நெல் என்ற பயிருக்கு குறித்தவொரு நில அலகில் காணப்படும் நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள் பொருத்தமானது. (S), எல்லை நிலையில் பொருத்தமானது (M), குறைந்த அளவு பொருத்தமானது(L), பொருத்தமில்லை(N) என்று இலகுவாகத் தீர்மானிக்க முடிகின்றது. அட்டவணை 5 - 11 வரையானவை முறையே நெல், புகையிலை, மிளகாய், வெங்காயம், மரக்கறிவகை, உருளைக்கிழங்கு, தென்னை போன்ற பயிர்களுக்கான நிலப்பண்புகளின் பொருத்தத் தன்மைகளின் தரங்கள் காட்டுகின்றன.

அட்டவணை : 4

ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் விவசாயப் பயிர்களின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும்
பொளதிகப் பண்புகளின் அடிப்படையில் பயிர்களின் ஆகக் குறைந்த தேவைகள்

நிலத்தின் பொளதிகப் பண்புகள்
(Land Characteristics)

நிலப் பயன்பாட்டு வகைகள்
(Land Utilization Types)

சாய்வு	நெல்	புகையிலை	மிளகாய்	வேங்காயம்	மரக்கறிவகை	உருளைக்கிழங்கு	தேன்னை
மண் ஆழம்	1	1,2	1,2	1,2,3	1,2,3	1,2	1,2
மண் வடிமானம்	3,4	1,2,3	2,3,4	3,4,5	3,4,5	1,2,3,4	1,2,3
மண் இழையமைப்பு	3,4	1	1	1,2	1,2,3	1,2	1,2,3,4
PH பெறுமானம்	4,6	1,2,3,6	1,2,3,6	1,2,3,6	1,2,3	1,2,3,4,6	1,2,3,5
மண் அரிப்பு	1,2,5	2	2	1	1,2	5	1,2,3,4
உவர் / களர் தன்மை	1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2,3
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	1,2,3	1	1	1,2	1,2	1,2	1,2,3,4
கற் பரம்பல்	1	2	2	2	2	2	1
வெளியருப்புப் பாறை	1,2	1,2,3	1,2,3	1,2	1,2,3	1,2	1,2,3,4
மண்வளம்	1	1	1	1	1,2	1	1,2
மண் ஈரம்	1,2,3	1,2,3,3	1,2,3	1,2,3	1,2	1,2	1,2,3
மண் வகை	1,2	2,3	2,3	1,2,3	1,2	1,2	1,2,3
வெள்ள நிலமை	1,5,7,6	2,8,9	2,8,9	2,7,8,9	2,7,8,9	2,8	1,2,4,5,7
உளடு வடிதல்	1,2	1,2	1,2	1,2	1	1,2	1,2,3
நுண் துளைத் தன்மை	1,2,3	3,4	3,4	3,4	3,4	3,4	1,2,3,4
போஷாக்கு மட்டம்	1,2	3,4,5	2,3,4,5	3,4,5	4,5	4,5	1,2,3
நீரைத் தேக்கிவைக்கக் கூடிய நிலமை	1	1,2	1,2	1,2	1	1	1,2

(அட்டவணை 2 லு பொளதிகப் பண்புகளின் மதிப்பெண்களுக்குரிய விபரம் காட்டப்படுகிறது)

ஆய்வுப்பிரதேச விவசாய பயிர்வகைகளின் குறித்த நில அலகுகளுக்கான பௌதிகப் பண்புகளின் தரநிலைகளைக் கொண்டு நிலப்பயன்பாடுகளுக்குரிய பொருத்தத் தன்மை பின்வருமாறு வேறுபடுத்தப்படுகின்றது.

S_1 - மிகவும் பொருத்தமானது

S_2 - நடுத்தரப் பொருத்தத்தன்மை

S_3 - குறைந்த அல்லது எல்லைப் பொருத்தத்தன்மை

N_4 - பொருந்தாத தன்மை

இவ் வகுப்பாக்கத்தில், ' S_1 ' பிரிவில் குறித்த நிலமானது குறித்த பயன்பாட்டிற்கு மிகவும் பொருத்தமானது என்று கூறக்கூடியதாக உள்ளது. உற்பத்தியானது குறைவுபடுவதற்கான எத்தகைய பௌதிகத் தடைகளும் இல்லை என்பதே இதன் கருத்தாகும். இதேபோல ' S_2 ' வகுப்பில் ஓரளவு பௌதிக ரீதியான தடைகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருப்பினும் உற்பத்தியில் பெரிய அளவு பாதிப்பு ஏற்பட வாய்ப்புக் குறைவாக உள்ளதினால் நடுத்தரப் பொருத்தத் தன்மை உடையது எனக்கூறக் கூடியதாக உள்ளது. ' S_3 ' வகுப்பில் உற்பத்திற்கு பெருமளவு கட்டுப்பாடுகள் உள்ளமை காரணமாக பெருமளவு உள்ளீடுகைகள் மூலமே உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டியுள்ளது. இதன் காரணமாக குறைந்த அல்லது எல்லை நிலையுடைய பொருத்தமுடையது என்று கூறப்படுகின்றது. ' N ' வகுப்பானது குறித்த பயன்பாட்டிற்கு நிலத்தினது முற்றுமுழுதான பொருந்தாதத்தன்மை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

S_1, S_2, S_3, N போன்ற பொருத்த வகுப்புகள் குறித்த நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள் குறித்த பயிருக்கு 80./-க்கு மேல் சாதகமாக அமையின் S_1 எனவும், 40./- - 80./- சாதகமாக அமையின் S_2 எனவும், (உள்ளீடுகளை இடுவதன் மூலம் S_1 உற்பத்தியை இவ்வகுவில் பெறலாம்), 20 - 40./- சாதகமாக அமையின் S_3 எனவும், இவ்வீதத்திற்கு கீழ் குறித்த பயிர்செய்கைக்கு குறித்த நிலம் பொருத்தமற்றது (பௌதிக பண்புகளின் அடிப்படையில்) (N) எனவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும் அட்டவணை 5 - 11 வரையிலான விபரங்களைப் பயன்படுத்தி குறித்த நில அலகில் குறித்த பயிருக்கான சிறப்பான தடைகளை அறிந்து அவற்றையும் நிலப்பொருத்த வகுப்புடன் இணைத்துக் காட்டுவதன் மூலம் வேறுபடுகின்ற நில அலகுகளில் காணப்படும் நிலப்பயன்பாடுகளுக்கான பொருத்தமான பாகுபாடு தெளிவாக அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அட்டவணை:- 5

ஆய்வுப் பிரதேச நிலஅலகுகளில் நிலப்பண்புகளும்
நெற்பயிருக்கான பௌதீகப் பொருத்த நிலையும்

நிலத்தினது பௌதீகப் பண்புகள்	நில அலகு / படஅலகு (Land Units/Mapping Unit)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	L	L	S	S	S	M	S
மண்வடிமானம்	N	S	M	S	S	N	L	M
இழையமைப்பு	N	S	N	M	M	S	N	M
PH பெறுமானம்	S	S	L	S	S	S	S	S
மண் அரிப்பு	M	M	M	L	L	S	L	L
வெள்ள நிலமை	S	M	L	M	S	S	S	S
உவர்/ களர் தன்மை	L	S	S	M	L	S	S	M
கற்பரம்பல்	S	S	N	S	S	M	N	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	L	S	S	S	N	S
மண்வளம்	N	S	N	M	L	S	N	N
மண்ஈரம்	N	S	N	S	S	N	M	N
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	N	L	N	M	S	N	N	L
ஊடுவடிதல்	N	L	N	L	S	N	S	N
நுண் துளைத்தன்மை	N	N	N	N	N	S	N	N
போசாக்கு மட்டம்	N	S	M	M	M	S	L	N
நீரைத் தேக்கி வைக்கக் கூடிய நிலமை	N	S	M	S	S	L	L	N
மண்வகை	N	S	N	S	S	N	N	N

அட்டவணை : 6

ஆய்வுப்பிரதேச நில அலகுகளில் நிலப்பண்புகளும்
புகையிலைப் பயிருக்கான பௌதிகப் பொருத்தநிலையும்

நிலத்தினது பௌதிகப் பண்புகள்	நில அலகு / படஅலகு (Land Units / Mapping Units)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	N	N	S	S	S	M	S
மண்வடிமானம்	S	N	M	N	N	S	N	S
இழையமைப்பு	M	L	N	L	M	L	N	M
PH பெறுமானம்	L	L	L	M	M	L	L	L
மண் அரிப்பு	L	L	L	L	M	S	L	L
வெள்ள நிலமை	S	M	S	S	S	L	S	S
உவர்/ களர்தன்மை	S	M	L	N	N	S	L	N
கற்பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	M	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	N	S
மண்வளம்	N	S	N	N	L	S	M	M
மண்ஈரம்	L	L	S	S	S	L	L	N
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	S	S	S	S	S	S	S	L
ஊடுவடிதல்	M	S	S	L	M	S	L	M
நுண் துளைத் தன்மை	L	S	S	L	M	N	L	M
போஷாக்கு மட்டம்	N	L	N	N	N	S	L	N
நீரைத்தேக்கி வைக்கக் கூடிய நிலமை	N	S	S	S	L	L	L	N
மண்வகை	N	M	L	N	N	S	M	N

அட்டவணை : 7

ஆய்வுப்பிரதேச நிலஅலகுகளில் நிலப்பண்புகளும் மிளகாய்ப் பயிருக்கான பௌதிகப் பொருத்தநிலையும்

நிலத்தினது பௌதிகப் பண்புகள்	நில அலகு / படஅலகு (Land Units / Mapping)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	M	M	L	L	S	M	S
மண்வடிமானம்	S	N	M	N	N	S	N	S
இழையமைப்பு	M	L	N	L	M	L	N	M
PH பெறுமானம்	L	L	L	M	M	L	L	L
மண் அரிப்பு	L	L	L	L	M	S	L	L
வெள்ள நிலமை	S	M	S	S	S	L	S	S
உவர் / களர் தன்மை	N	M	L	N	N	S	L	N
கற்பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	M	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	N	S
மண்வளம்	N	S	N	N	L	S	L	N
மண்ஈரம்	L	L	S	S	S	L	L	N
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	S	S	S	S	S	S	S	L
ஊடுவடிதல்	M	S	S	L	N	S	L	M
நுண் துளைத்தன்மை	L	S	S	L	M	N	L	M
போசாக்கு மட்டம்	N	L	N	N	N	S	L	N
நீரைத் தேக்கி வைக்கக்கூடிய நிலமை	N	S	S	S	L	L	L	N
மண்வகை	N	M	L	N	N	S	M	N

அட்டவணை : 8

ஆய்வுப் பிரதேச நில அலகுகளில் நிலப்பண்புகளும்
வெங்காயப் பயிருக்கான பௌதிகப் பொருத்த நிலையும்

நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள்	நில அலகு / பட அலகு							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	L	L	S	S	S	L	S
மண் வடிமானம்	S	N	L	M	N	S	N	S
இழையமைப்பு	L	S	N	L	L	S	N	L
PH பெறுமானம்	S	S	S	L	L	L	L	S
மண் அரிப்பு	S	L	L	L	N	S	L	L
வெள்ள நிலமை	S	N	L	S	S	L	S	S
உவர்/ களர் நிலமை	N	M	S	N	N	S	M	M
கற்பரம்பல்	S	S	M	S	S	S	M	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	N	S
மண்வளம்	N	L	N	N	L	S	N	N
மண் ஈரம்	M	S	M	M	L	L	M	N
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	S	S	S	S	L	S	S	L
ஊடுவடிதல்	M	M	L	S	N	S	L	M
போசாக்கு மட்டம்	N	M	N	N	N	S	M	N
நீரைத் தேக்கிவைக்கக் கூடிய நிலமை	N	M	N	N	N	S	M	N
மண்வகை	N	M	L	N	N	S	M	N
நுண் துளைத் தன்மை	M	N	N	M	N	N	M	S

அட்டவணை : 9

ஆய்வுப்பிரதேச நில அலகுகளில் நிலப்பண்புகளும்
மரக்கறிப் பயிருக்கான பௌதிகப் பொருத்தநிலையும்

நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள்	நில அலகு / பட அலகு (Land Units / Mapping Units)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	L	L	S	S	S	L	S
மண் வடிமானம்	S	N	L	M	M	S	M	S
இழையமைப்பு	M	L	N	M	M	L	N	M
PH பெறுமானம்	S	S	S	M	M	L	L	S
மண் அரிப்பு	S	L	L	L	N	S	L	L
வெள்ள நிலமை	S	M	M	S	L	L	S	S
உவர் / களர் நிலமை	N	M	S	N	N	S	L	N
கற்பரம்பல்	S	S	L	S	S	S	M	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	M	S
மண் வளம்	N	L	N	N	L	S	N	N
மண் ஈரம்	N	S	N	L	L	M	M	N
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	S	S	S	S	L	S	S	L
ஊடு வடிதல்	M	M	L	S	N	S	L	M
நுண் துளைத்தன்மை	M	N	N	M	N	N	M	S
போசாக்கு மட்டம்	N	M	N	N	N	S	M	N
நீரைத் தேக்கி வைக்கக் கூடிய நிலமை	N	S	S	S	S	L	L	N
மண் வகை	L	L	L	N	N	S	L	L

அட்டவணை 10

ஆய்வுப்பிரதேச நில அலகுகளில் நிலப்பண்புகளும்
உருளைக்கீழங்குப்பயிருக்கான பௌதிகப் பொருத்தநிலையும்

நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள்	நில அலகு / படஅலகு (Land Units / Mapping Units)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	M	M	S	L	S	M	S
மண் வடிமானம்	S	N	L	M	N	S	N	S
இழையமைப்பு	M	M	N	L	M	L	N	M
PH பெறுமானம்	L	L	L	S	S	S	S	L
மண் அரிப்பு	S	L	L	L	N	S	L	L
வெள்ள நிலமை	S	N	L	S	S	L	S	S
உவர் / களர் நிலமை	M	L	S	N	N	S	M	N
கற்பரம்பல்	S	S	M	S	S	S	M	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	N	S
மண்வளம்	N	L	N	N	L	S	N	N
மண் ஈரம்	N	S	N	M	L	M	N	N
தரைக்கீழ் நீர்மட்டம்	S	S	S	S	L	S	S	L
ஊடுவடிதல்	M	M	L	S	N	S	L	M
போசாக்கு மட்டம்	N	M	N	N	N	S	M	N
நீரைத் தேக்கிவைக்கக் கூடிய நிலமை	N	S	S	S	S	L	L	N
மண் வகை	N	M	L	N	N	S	M	N
நுண் துளைத்தன்மை	M	N	N	M	N	N	M	S

ஆய்வுப்பிரதேச நில அலகுகளில் நிலப்பண்புகளும்
தென்னைப் பயிருக்கான பௌதிகப் பொருத்த நிலையும்

நிலத்தின் பௌதிகப் பண்புகள்	நில அலகு / படஅலகு							
	1	2	3	4	5	6	7	8
சாய்வு	S	S	S	S	S	S	S	S
மண் ஆழம்	S	M	M	L	L	S	M	S
மண் வடிமானம்	S	S	S	S	S	S	S	S
இழையமைப்பு	S	N	L	L	S	M	L	S
PH பெறுமானம்	S	S	S	M	L	L	L	S
மண் அரிப்பு	S	S	S	S	M	S	S	S
வெள்ள நிலமை	S	M	L	S	L	L	S	S
உவர் / களர் நிலமை	S	S	S	M	M	S	S	S
கற்பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	L	S
பாறைப் பரம்பல்	S	S	S	S	S	S	S	S
மண்வளம்	L	S	M	M	S	S	M	M
மண் ஈரம்	L	S	L	L	L	M	M	M
தரைக்கீழ் நீர் மட்டம்	S	S	S	S	S	S	S	S
ஊடுவடிதல்	L	L	L	S	S	S	S	L
பேசாக்கு மட்டம்	M	S	M	M	M	S	L	M
நீரைத் தேக்கி வைக்கக்கூடிய நிலமை	S	S	S	S	S	S	S	S
மண்வகை	S	S	S	S	S	S	S	S
நுண் துளைத்தன்மை	L	L	L	L	L	M	L	L

பயிருக்கான பிரதான தடைகளை பின்வருமாறு காட்டலாம்

அ. மண்ணின் வாய்ப்பற்ற தன்மை	s
ஆ. தரைத்தோற்ற வாய்ப்பற்ற தன்மை	t
இ. நீர்வடிமானத்தின் ஒவ்வாத தன்மை	d
ஈ. வெள்ளப்பிரச்சினை	f
உ. மண்ணீர்ப்பற்றாக்குறை	m

S_1 , N பிரிவுகள் இரண்டிலும் பயிர்த்தடைகள் காட்டப்படவில்லை. ஏனெனில் S_1 பிரிவானது பயிர்த்தடைகள் மிகமிக குறைந்தது. N பிரிவில் மிகக்கூடிய பயிர்த்தடைகள் காணப்படும். எனவே S_2 , S_3 இரண்டு வகுப்புக்களே சிறப்பாக எத்தகைய குறைபாடு உடையது என்று காட்டப்பட வேண்டும். எனவே ஆய்வுப் பிரதேச விவசாய நிலப் பொருத்தப் பாகுபாட்டிலும் S_2 , S_3 என்ற இரண்டு வகுப்புக்களிலும் காணப்படும் தடைகளையும் இணைத்து இறுதிப்பாகுபாடு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 12 ல் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் வேறுபட்ட நில அலகுகளில் காணப்படும் நில உபயோகங்களுக்கான (விவசாய) தரநிலை 'காட்டப் படுகின்றது. நெல், புகையிலை, மிளகாய் வெங்காயம், மரக்கறிவகை, உருளைக்கிழங்கு, தென்னை போன்ற விவசாயப் பயிர்கள் குறித்த எட்டு நிலஅலகுகளிலும் எத்தகைய பொருத்த நிலையில் காணப்படுகின்றன என்பது அட்டவணையைப் பார்க்கும்பொழுது புலனாகின்றது.

முடிவுரை

ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் எட்டு வேறுபட்ட நில அலகுகளிலும் விவசாய நிலப்பயன்பாடுகளின் பொருத்தத் தன்மையை நோக்கும்பொழுது நடுத்தரப் பொருத்தம் (S_2), எல்லைநிலைப் பொருத்தம் (S_3) பொருத்தமற்ற நிலை (N) என்பனவே பெருமளவு காணப்படுகின்றது. மிகச் சிறந்த பொருத்த நிலை (S_1) ஒரு அலகு நிலத்திலாவது காணப்படவில்லை.

நில அலகுகளில் நெற்பயிருக்கான நடுத்தரப் பொருத்தம் (S_2) நில அலகு 5ல் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் பயிர்த்தடைகள் குறைவாக இருக்க, அலகு 2, அலகு 4, அலகு 6 என்பனவற்றில் வெள்ள அபாயம், மண்ணீர்ப்பற்றாக்குறை, நீர்வடிமானப் பிரச்சினை என்பன பயிர்த்தடைகளாக உள்ளன. இவை நீக்கப்படுமானால் நெற்செய்கை அதிகரிக்கப்படலாம்.

அட்டவணை: 12

ஆய்வுப்பிரதேச நில அலகுகளில் காணப்படுகின்ற நிலை
உபயோகங்களுக்கான பொருத்தநிலை

நிலப்பயன்பாட்டு வகைகள் (Land utilization Types)	நில அலகுகள் (Land Units)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
நெல் (மழை)	S ₃ sdm	S ₂ f	N	S ₂ f	S ₂	S ₂ dm	S ₃ sfm	S ₃ sdm
புகையிலை	S ₂ s	S ₂ sdf	S ₂ s	S ₃ sd	S ₃ sd	S ₂	N	S ₃ sm
மிளகாய்	S ₃ s	S ₂ df	S ₂ sd	S ₃ sd	S ₃ sd	S ₂	N	S ₃ sm
வெங்காயம்	S ₂ s	S ₃ df	S ₃ m	S ₃ sdm	S ₃ d	S ₂	N	S ₂ m
மரக்கறிவகை	S ₂ m	S ₃ df	S ₃ f	S ₃ sd	S ₃ st	S ₂ m	N	S ₂ m
உருளைக்கிழங்கு	S ₂ sm	S ₃ sdf	S ₃ m	S ₂ sd	S ₃ sd	S ₂ m	N	S ₂ m
தென்னை	S ₂	S ₂ f	S ₂ s	S ₂	S ₂	S ₂ m	S ₂ m	S ₂ m

புகையிலைப் பயிரைப் பொறுத்த அளவில் நில அலகு 6ல் மட்டும் நடுத்தரப் பொருத்தம் (S_2) காணப்பட அலகு 1, அலகு 2, அலகு 3, அலகு 4 என்பவற்றில் மண்ணின் வாய்ப்பற்ற தன்மை பிரதான தடையாக உள்ளது. அலகு 7ம் 8ம் புகையிலைச் செய்கைக்கு வாய்ப்பு குறைவாகவே உள்ளன.

மிளகாய்ப் பயிரைப் பொறுத்தவரையில் நில அலகு 6ல் மட்டும் நடுத்தரம் பொருத்தம் (S_2) காணப்படுகின்றது. அலகு 2, அலகு 3இல் மண்ணின் வாய்ப்பற்றதன்மை, நீர்வடிமானம் பெரிய தடைகள் ஆக உள்ளன.

வெங்காயப் பயிர் செய்கைக்கு அலகு 6ல் மட்டுமே நடுத்தரப் பொருத்தம் காணப்பட, அலகு 1 இலும் அலகு 8 இலும் மண்ணின் வாய்ப்பற்ற தன்மையும், மண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையும் ஓரளவு தடையாக உள்ளன. ஏனைய அலகுகள் எல்லைநிலை பயன்பாடுடையன. மரக்கறிப் பயிர்வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் அலகு 1 இலும், அலகு 6, அலகு 8 இலும் நடுத்தரப் பொருத்தமாக இருந்தாலும் மண்ணீர்ப்பற்றாக்குறை பெரும் தடையாக உள்ளது.

அதேபோலவே உருளைக்கிழங்கு பயிருக்கும் அலகு 1லும், அலகு 4லும் அலகு 6லும் நடுத்தரப் பொருத்தம் காணப்பட்டாலும் மண்ணீரம், நீர்வடிமானம், மண்ணின் வாய்ப்பற்ற தன்மை முக்கிய தடையாக இருக்கின்றன. தென்னை அநேகமாக எல்லா நில அலகுகளிலும் நடுத்தரப் பொருத்தமுடையதாக அமைந்துள்ளது. சிறிதளவு பயிர்த்தடைகளை நீக்கும் பொழுது நல்லபயனை அளிக்கக்கூடிய பயிராக மாற இடமுண்டு.

பொதுவாக நோக்கும் பொழுது இப்பிரதேசத்தின் பௌதிகநிலை விவசாயத்தைப் பெருமளவு நிர்ணயித்துள்ளது. ஆனாலும் மனித முயற்சியின் காரணமாகவே விவசாய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. பொருத்தமான தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞான அணுகுமுறைகள் மிகக் குறைவாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனால் விவசாயிகள் பொருத்தமான பயன்பாடுகளை மேற்கொள்ளாததனால் விவசாயத்தில் இருந்து குறைந்தளவு பயனுடன் திருப்தியடைந்து விடுகின்றனர். பயிர்த்தடைகள் விவசாயத்திற்கு நட்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்று தெரிந்தும் அப்பகுதியில் இந் நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுவது குறிப்பிடக்கூடிய விடயமாகும். மிகவும் கவனமான முறையில் திட்டமிட்டு இந் நிலப்பகுதிகளின் பௌதிக வளங்களுக்கு ஏற்ப விவசாயப் பயன்பாடுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு பயன்படுத்தப்படாத இடத்து இப்பிரதேச இயற்கை வளங்கள் வீணவிரயம் செய்யப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

Bibiliography

- De Alwis, K. A. and Panabokka, C. R. 1972 Handbook of the soils of Sri Lanka, J. soil soc. ceylon. 2; 11; 97.
- De Alwis, K. A. and Dimantha, S. 1981. Landsuitability Evaluation and Landuse study I. R. D. P. Nuwara Eliya. Sri Lanka - Netherlands Project.

Desaunettes, J. R. ,
Somapala, H. ,
Hettige, P. M. L. and
Amerasinghe, L. 1974. Methodology proposed for land evaluation in the wet zone of Sri Lanka. Trop. Agriculturist, 130: 1 - 17.

Dimantha, S. 1980. Land suitability Evaluation of the Matra District Land use division / ARTI Publication.

F. A. O. 1976 A Frame work for Land Evaluations. Soils Bulletin, no, 32 Pub. by FAO. Rome.

Rajeswaran, S.T.B. 1985. Terrain classification of Jaffna Peninsula. Unpublished M. A. Thesis. University of Jaffna.

Bibliography

நீலகண்ட பாடியத்தில் முப்பொருள் உண்மை

கலாநிதி. சோ. கிருஷ்ணராஜா

அறிமுகம்

உபநிடதங்களின் பிழிசாறான அறிவுரை யாது என்ற வினாவிற்கு விடைதேடும் முயற்சியில் முகிழ்ந்ததே வேதாந்தம் என்ற மெய்யியற் போக்காகும். இதற்குரிய முதல்நூலாக பாதராயணர் என்பாரின் பிரமசூத்திரம் அல்லது வேதாந்த சூத்திரம் எனப்பெயர் பெறும் சூத்திரத் தொகுதி யொன்று வியாஸர் என்பாரால் (வியாசர் = ஒழுங்கு செய்பவர்) தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாதராயணரின் முதல்நூல் கி. பி. நாலாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. பிரமசூத்திரம் மறைபொருளான அர்த்தங்களைக் கொண்டதனால், சூத்திரப் பொருள் யாது என்பதில் தோன்றிய கருத்துவேறுபாடுகள் பல்வகை வேதாந்த தரிசனங்களின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டன. பிரமசூத்திரத்திற்கு உரைகண்டோரில் சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், ஸ்ரீகண்டர் என்போர் முக்கியமானவர்கள். இவர்களில் சங்கரரின் உரை அத்வைதம் என்ற வேதாந்த தரிசனத்தையும், இராமானுஜர், மத்துவர் ஆகியோர்களின் உரைகள் விசிஷ்டாத்வைதம் என்ற வேதாந்த தரிசனத்தையும், ஸ்ரீகண்டரின் உரை சிவாத்வைதம் என்ற தரிசனத்தையும் தோற்றுவித்தன.

சங்கரர் பிரமசூத்திரத்திற்கு மெய்யியலான விளக்கத்தை தனிமுதற்பொருளான பிரமத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தந்தவர். கடவுள் கொள்கை சார்ந்த விளக்கத்தை அளித்தவர்களில் பிந்திய மூவரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இராமானுஜரும் மத்துவரும் விஷ்ணுவை முதன்மைக் கடவுளாகக் கொண்டு பிரமசூத்திரத்திற்கு உரைகண்டனர். ஸ்ரீகண்டரோ சிவனைத் தலைமைக் கடவுளாகக் கொண்டு பிரமசூத்திரத்திற்கு உரை செய்தார். தனிமுதல் பற்றிய மெய்யியற் கொள்கையை கடவுட் சார்புடைய தனிமுதல்வாதமாக விளக்கமுயன்றமையே பிந்திய மூன்று உரைகாரரதும் சிறப்பியல்பாகும்.

இவர்களில் இராமானுஜரும், மத்துவரும் வைஷ்ணவ சமயநிலை நின்று விசிஷ்டாத்வைதத்தை ஸ்தாபித்தனர். ஸ்ரீகண்டர் சைவசமய நிலை நின்று சிவாத்வைதத்தை நிலைநிறுத்த முயன்றவராவார்.

① மெய்யியல்துறையின் தலைவரும் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமாகிய இவர் சமூகவிஞ்ஞானங்களின் முறையியல் பற்றி தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வினை மேற்கொண்டவர். விமரிசன மெய்யியல், தற்கால யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்கள் என்ற இரு நூல்களின் ஆசிரியராவார்.

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள்களின் இயல்பையும் அவற்றிற்கிடையிலான உறவுகளையும் விளக்க முயல்வதே ஸ்ரீகண்டரின் பிரமசூத்திர சிவாத்துவித சைவபாடியமாகும். சிவாத்துவித சைவபாடியம் 1907 ம் ஆண்டில் காசிவாசி செந்தி நாதையர் அவர்களால் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது² இக்கட்டுரை காசிவாசி செந்திநாதையரால் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்ட சிவாத்துவித சைவபாடியத்தில் காணப்படும் முப்பொருள் உண்மை பற்றி ஆராய முயலுகிறது.

நூலமைப்பு

காசிவாசி செந்திநாதையரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்டரின் சிவாத்துவித சைவபாடியம் நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாய் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் நான்கு பாதங்களைக் கொண்டதாய் அமைந்திருக்கின்றது. பூர்வபட்சம், சித்தாந்தம் என்றும், ஆட்சேபம் உத்தரம் என்றும் நூலானது வாதமுறையில் அமைந்துள்ளது வேதாந்த சூத்திரங்களிற்கு விளக்கவுரை செய்கையில் பரபக்கக் கருத்துக்களைப் பூர்வபட்சமாக எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் குறைபாடுகளைக் களையும் விதத்தில் சித்தாந்த விளக்கம் தரப்படுகின்றது. ஆங்காங்கே தெளிவற்றுக் காணப்படும் கருத்துக்களை ஆட்சேபம் என்று வினாத்தொடுத்து சித்தாந்த மரபிற்கிணங்கிய முறையில் உத்தரம் கூறப்படுகின்றது. ஆட்சேபங்களிற்கான உத்தரம் தரப்படுகையில் வேதங்கள், உபநிடதங்கள், பிரமாணங்கள், சங்கிதைகள் எனப் பலவாறாக மேற்கோள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் ஐயரவர்கள் சைவசித்தாந்த தத்துவத்திற்கு முரணாகக் காணப்படும் கருத்துக்கள் பலவற்றை விலக்கிவிட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். அவரது அபிப்பிராயப்படி இந்நூலானது காலம் காலமாக ஏட்டுப்பிரதியாக இருந்ததினால் ஏகான்மவாதிகள் அத்வைத வேதாந்தக் கருத்துக்களை ஸ்ரீகண்டரின் கருத்தாக திரித்தெழுதிக் கொண்டனர்.

நூலாசிரியர் காலம்

கி. பி. 14 ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரெனக் கருதப்படும் உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஸ்ரீகண்ட பாடியத்தின் நூலாசிரியர் நீலகண்டர் என்றே குறிப்பிடுகின்றார்³. 11ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஸ்ரீகண்டர் எக் காரணம் பற்றி நீலகண்டர் எனத் தமிழ் நூல் மரபிற் குறிப்பிடப்படுகின்றாரெனத் தெரியவில்லை.

“ஸ்ரீகண்டம்” பாடியப் பெயராகவும் நீலகண்டர் நூலாசிரியர் பெயராகவும் இருக்கலாமென சூரியநாராயண சாஸ்திரிகள் அனுமானித்தாலும் மேற்படி ஊகம் பொருத்தமானதல்ல என அவரே ஒப்புக் கொள்கிறார் ஏனெனில் ஸ்ரீகண்ட பாடியத்திற்கு விருத்தியுரை செய்த அப்பையத் தீஷிதர் “ஸ்ரீகண்ட ஆச்சாரியார்” என்றே நீலகண்டரைக் குறிப்பிடுகின்றார்⁴. சிவாத்துவித சைவபாடியமான ஸ்ரீகண்ட பாடியத்தின் பிராரம்பப் பகுதியில் “...வேதாந்த சூத்திரம் நீலகண்ட சிவாச்சாரியாரால் முற்றுவிக்கப்பட்டதென்றும், இவருக்கு ஸ்ரீகண்டர் என்ற திருநாமம் உண்டென்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது⁵” பேராசிரியர் இராதாக்கிருஷ்ணன் ஸ்ரீகண்டரை நீலகண்டரெனவே குறிப்பிடுகின்றார். பெயர் மயக்கத்திற்குக் காரண

மாகவிருக்கும் முக்கிய தகவல் “கிரியாசாரம்” என்ற நூல் நீலகண்டர் என்ற சிவாச்சாரியரால் எழுதப்பட்டதென்பதாகும்⁶. இந்நூலாசிரியர் 14 ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராவர். ஸ்ரீகண்டபாடியமும் இவராலேயே எழுதப்பட்டிருக்கலாமென்ற மயக்கமுமுண்டு⁷. அகோர சிவாச்சாரியார் ஸ்ரீகண்டரை நீலகண்டர் எனவே குறிப்பிடுகின்றார். இவர் 12 ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். அப்பையத்தீஷிதர், சிவாத்துவித நிர்ணயம் என்றநூலில் ஸ்ரீகண்ட பாடியம் சங்கரபாடியத்திற்கு முற்பட்டதென்று குறிப்பிடுகின்றார். காசிவாசி செந்திநாதையரும் இவரைப் பின்பற்றி ஸ்ரீகண்டர் சங்கரருக்கு முந்தியவரெனவே குறிப்பிடுகின்றார்⁸. சங்கரர் 8 ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவராவர். “சங்கர திக்விஜயம்” என்ற நூலில் காணப்படும் குறிப்பொன்றில், கோகர்ணம் என்ற மேற்குத் தொடர்ப்பகுதியில் தலைமைக் குருவாக இருந்த ஸ்ரீகண்டர் என்றொருவர் மெய்ப்பொருள் பற்றிய விவாதத்தில் சங்கரரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார் என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது. ஸ்ரீகண்டபாடிய நூலாசிரியரும் சங்கரரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்டரும் ஒருவரல்லரென சூரியநாராயண சாஸ்திரிகள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்⁹. இவரது கருத்துப்படி ஸ்ரீகண்டபாடிய நூலாசிரியர் காலம் ஏறக்குறைய 11 ம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்¹⁰. காசிவாசி செந்திநாதையர் ஸ்ரீகண்டரின் காலம் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் அகச்சான்றுகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பதால் போதிய வலுவுள்ளதாகக் காணப்படவில்லை மேலும் ஸ்ரீகண்டபாடியத்தில் ஆராயப்படும் சமயமெய்யியற் கருத்துக்களை நுணித்து நோக்கின் ஸ்ரீகண்டர் இராமானுஜருக்கு முன்பின்பாகவே வாழ்ந்திருத்தல்வேண்டுமென்ற முடிபிற்கு நாம் வரலாம். இராமானுஜர் காலம் 11 ம் நூற்றாண்டாகும். இதனடிப்படையில் ஸ்ரீகண்டரது காலம் பற்றிய சூரியநாராயண சாஸ்திரிகளது அபிப்பிராயம் ஏற்புடையதென்றே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சைவசித்தாந்தமும் சிவாத்துவிதமும்

அப்பையதீஷிதர் “சிவர்க்கமணிதீபிகை” என்ற நூலில் ஸ்ரீகண்டரின் கொள்கையானது சாராம்சத்தில் அத்துவிதமேயென எடுத்துக் கூறுகின்றார். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட அத்துவிதம் சிவாத்துவிதம் என அழைக்கப்பட்டது. ஸ்ரீகண்டரின் சிவாத்துவிதமும் சைவசித்தாந்தமும் அடிப்படையில் ஒன்றே என்ற அபிப்பிராயத்தில் காசிவாசி செந்திநாதையர் அதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். ஆனால் சூரியநாராயண சாஸ்திரிகளின் அபிப்பிராயப்படி நீலகண்டரின் சிவாத்துவிதம் தமிழ்நாட்டுச் சைவசித்தாந்தக் கொள்கையிலிருந்து மாறுபட்டது¹¹. உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஸ்ரீகண்ட பாடியத்தை பௌஷ்கர பாடியத்தினுள் மேற்கொள்கத் தந்தமை ஒருவகையில் ஸ்ரீகண்ட பாடியம் சைவசித்தாந்த மரபிற்கு ஏற்புடையதென்ற கருத்தைத் தருகின்றது. எனினும் சைவசித்தாந்த பசுவிலக்கணத்தில் ஆணவமலம் முக்கியதொரு இடத்தைப் பெறுகின்றது. ஆனால் ஸ்ரீகண்டரின் பாடியத்தில் ஆணவமலம் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவுமில்லை. அத்துடன் “ஆன்மா அணுவினனே”¹² என்றதொரு குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. சைவசித்தாந்தம் ஆன்மா விபு இயல்பினது (= ஊடுபரந்தது) என்றே ஏற்றுக்கொள்வது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

முறையியலடிப்படைகள்

ஸ்ரீகண்டரின் சைவபாடியமானது சைவசித்தாந்த அடிப்படைகளான பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள்களும், பிரமம் என்ற பௌதீகவதீத எண்ணக்கருவில் உள்ளடங்குவதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. பிரமம் முற்றறிவும், வரம்பிலா இன்பமும், சுவயம்பிரகாசமும், தன்வயமும், முடிவிலாற்றலும் உடையதென்பதனால் பதியாகவும்¹³, சேதனாசேதனத்துள்ளே பிரவேசித்து சத்தும் (பசுவும்), தியத்தும் (பாசமும்) ஆயினார்¹⁴ என்பதனால் பிரமம் பசுவிலும் பாசத்திலும் வியாபித்துள்ளதென்றும் கூறப்படுகின்றது. முப்பொருளையும் பிரமமாக விளக்கும் மேற்படி பௌதீகவதீதச் சிந்தனை சத்காரிய வாதம் என்ற முறையியற் தத்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது.

காரணமும் காரியமும் இருவேறு உள்பொருட்கள் அல்ல. மாற்றம் என்பது மாறுகின்ற பொருள் ஒன்றை உணர்த்துகிறது காரியம் அடிப்படையில் மாறுகின்ற பொருளிலிருந்து (காரணத்திலிருந்து) வேறானதல்ல என சத்காரியவாதத்தை நாம் சுருக்கமாக விளக்கலாம் இதன்படி காரணமும் காரியமும் பிரமமே. இதுவே உலகமாகவும் உயிராகவும் மாற்றமடைகிறதெனலாம். காரியம் காரணத்தில் உளதாதலின், அது காரணத்தினின்றும் அநன்னியம் என சத்காரியவாதத்திற்கு விளக்கம் தரும் ஸ்ரீகண்டர் இதனை இரு ஒப்புமைகள் மூலம் விளக்குகின்றார்¹⁵.

ஒப்புமை ஸ்ரீகண்டரால் பயன்படுத்தப்படும் பிறிதொரு முறையியற் தத்துவமாகும். இந்திய அறிவாராச்சியியற் சிந்தனையில் ஒப்புமை பிரதானமானதொரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஒப்புமையைப் பிரமாணமாக - அறிவைப்பெறும் வாயிலாக, ஏற்றுக்கொள்ளாத மெய்யியற் கூடங்களும் பௌதீக வதீத எண்ணக்கருக்களை விளக்குமிடத்து ஒப்புமையைப் பயன்படுத்துவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. "பால் தயிராதல்", "மண் கடமாதல்" என்ற இரு ஒப்புமைகளையும் பிரமம் உயிராகவும் உலகாகவும் பரிணமிப்பதனை விளக்குவதற்கு ஸ்ரீகண்டர் பயன்படுத்துகின்றார். "எங்ஙனம் கஷிரம் (பால்) ஒன்று தயிகின்றதோ, அங்ஙனம் காரணமொன்று காரியரூபமாகப் பரிணமிக்கநேரும்"¹⁶ என்றும், "கடம் முதலிய காரியமாக இருக்குமிடத்தும் மட்பொருள் கடமென்றறியப்படுகின்றது"¹⁷ என்றும் பிரமத்தின் முற்றோருமை பற்றிய விளக்கம் தரப்படுகிறது. புலனனுபவத்தினால் அறிந்துணரப்படக்கூடிய மேற்படி இரு ஒப்புமைகளும் காரியமும் காரணமுமாகிய பிரபஞ்சமும் பிரமமும் ஒரே வஸ்து என எடுத்துக்காட்டுவதற்கும், சிவபெருமானே காரணமும் காரியமுமென எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் ஸ்ரீகண்டருக்கு உதவுகிறது. சத்காரியவாதமும், ஒப்புமையும் இரு பிரதான முறையியற் தத்துவங்களாக, பிரமத்தின் பரிணாமமே உலகும் உயிரும் என விளக்குகிறது. பிரமம் மட்டுமே உள்பொருளாயின் உலகும் உயிரும் இல்பொருளாதல் வேண்டும். ஆனால் இவ்விரு பொருளும் இல்பொருளெனக் கொள்ளாதல் சித்தாந்த மரபிற்கு ஏற்புடையதல்ல. சத்காரியவாதத்தை ஏற்பதால் மட்டுமே முப்பொருள்களிற்கும், பிரமத்திற்குமிடையிலான முரண்பாட்டைத் தீர்க்கலாம். ஒப்புமையானது பிரமத்தின் பரிணாமமாக முப்பொருளும் எவ்வாறு விளக்கப்படலாமென்பதை அறிவாராச்சியியலடிப்படையில் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பிரமமாகிய பதி

வேதாந்த வாக்கியங்கள் குறித்து நிற்கும் பிரமம் சிவபெருமானாகிய பதியே என எடுத்துக்காட்டும் ஸ்ரீகண்டர், பதியானவர் எவ்வாறு அறியப்படுவார் என்ற வினாவிற்கு சுருதியே ஒரேவழியென விடைதருகின்றார். கேட்டல், சிந்தித்தல், முதலியவற்றினால் பதியின் இருப்பை ஒருவர் நிச்சயித்துக் கொள்ளலாமெனினும், சுருதிப் பிரமாணத்தினாலேயே அவர் அறியப்படுவார். "வேதாந்த சாத்திரமொன்றினாற்பெறப்படுபவரும், அந்த வேதாந்தப் பிரமாணமொன்றினாலேயே தாபிக்கற் பாலரும் பரப்பிரம சிவபெருமான் எனச் சித்தமாயிற்று". 18.

காட்சி, அனுமானம், சுருதி என்ற மூன்றும் சைவசித்தாந்தத்தின் படி அறிவைப் பெறுதற்குரிய வழிமுறைகளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டாலும், புலக்காட்சியும் அனுமானமும் பதியை அறிதற்குரிய பிரமாணமாக மாட்டாதென்பது சித்தாந்தத்தின் நிலைப்பாடு. ஸ்ரீகண்டபாடியத்திற்கு பின்னாக 13 ம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சிவஞானசித்தியாரில் வாயிற்காட்சி, மானதக்காட்சி, தன்வேதனைக்காட்சி, யோகக்காட்சியென நான்கு வகையாக வகைப்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்படும் காட்சிக் கொள்கையில் யோகக் காட்சி பதியை உணரத்தகுந்த நற்காட்சி என ஒருவரால் அனுமானிக்க முடியும் 19. எனினும் சிவாத்துவித சைவபாடியத்தில் காட்சி பற்றிய குறிப்புக்கள் எதனையும் ஸ்ரீகண்டர் தரவில்லை.

அனுமானப் பிரமாணத்தினால் பதியின் இருப்பை அறியமுடியாதென்பது சைவசித்தாந்திகளனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டதொரு முடிபு. ஸ்ரீகண்டருக்கும் இக்கொள்கை உடன்பாடானதேயாம். பதியின் இருப்பை அனுமானப் பிரமாணத்தினாற் பெற இயலாதென்பதற்கு சிவாத்துவித சைவ பாடியம் பின்வரும் நியாயங்களைத் தருகின்றது.

1. விசித்திரத் தொழில்கள் (பல) பூண்ட (ஆலயக்) கோபுரம், பிரசாத முதலியன அனேக கருத்தாக்களையுடையனவாகக் காணப்படலான், அதுகொண்டு பிரபஞ்சம் தனக்கு வாய்ந்ததோர் கருத்தாவை உடையதென அனுமானித்தல் உசிதமல்ல 20.
2. அனுமானத்தினால் ஒரு கருத்தா உண்டெனக் கொண்டாலும், அக்கருத்தா கர்மமுதலிய வற்றினாற் றொடக்குண்டவனாக அறியப்படுவார். 21
3. ஏதுவின் பக்க தர்மானுமான வாயிலாகப் பிரபஞ்சத்திற்கு வரை விலக்கணமாகக் கருத்தாக ஒருவன் உளனாகச் சிந்தித்தாலும் நிமித்தோபாதான சக்தியோடியைந்த ஒரே கர்த்தா உளன் எனச் சாதித்தல் முடியாது 22

அனுமானம் காரணகாரியத் தொடர்பை ஆதாரமாகக் கொண்டது. இதன் படி காரியத்திலிருந்து காரணத்தை அனுமானிக்கும் முறையைக் காரியானுமானமென இந்திய தருக்க நூலார் அழைப்பர். புலனனுபவத்திற்குட்பட்ட விடயங்களிற்கே மேற்படி அனுமானக் கொள்கை பயனுடையது. பெளதிகவதீத கருத்தாக்கங்களிற்கு இதனைப் பிரயோகிப்பதால் பெறப்

படும் முடிவுகள் திருப்திகரமானதாயிராதென்ற முறையிலேயே பிரபஞ்சத் தைக் காரியமாகக் கொண்டு அதன் காரணமாக அனுமானப் பிரமாணத் தினால் பிரமத்தை பெறமுடியாதெனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனால் காரணத்திலிருந்து காரியத்தை சத்காரியவாதமாக ஊய்த்தறிய முடியு மென்பதை சித்தாந்தம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது “சிவபெருமான் உபா தானகாரணராகிய பிரபஞ்சாரமாயும், நிமித்த காரணராகி பிரபஞ்சோற் பத்தி செய்வராகவும் உள்ளார்”²³. என்றும், “சிவபெருமான் தாமே உலகாதாரமாதலோடு கர்த்தாவாதலும் பெறப்படுகிறது”²⁴ என்றும் கூறப் படுகின்ற கருத்துக்கள் சத்காரிய வாதம் தருக்க விதியாக அல்லாது முறை யியற் தத்துவமாகவே பௌதீகவதீத உண்மைகளை நிறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றதென்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. சத்காரியவாதம் ஒரு தருக்கக் கொள்கையாயின், அனுமானம் சகல மட்டங்களிலும் அறி வைப் பெறுதற்குரிய ஏற்புடைய வழிமுறையாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் புலன்கடந்த விடயங்களிற்கு சுருதியே பிரமாணமாதலினால் சத் காரியவாதம் தருக்கக் கொள்கையாக இருக்க முடியாதென்பது வெளிப் படை.

சுருதிப் பிரமாணத்திலேயே சிவன் அறியப்படுவார் என ஏற்றுக் கொள்ளும் சிவாத்வைத சைவபாடியம்; அவர் முற்றறிவு, வரம்பிலா இன்ப முடமை, இயல்பாகவே பாசத்தினின்றும் நீங்கியதன்மை, தன்வயமுடமை, பேரருளுடமை, முடிவிலா ஆற்றலுடமை என்கின்ற குணாதிசயங்களைக் கொண்டவரென்றும்²⁵; சத்தியம், ஞானம், ஆனந்தம் என உடன்பாட்டா னும், நிர்குணம், நிஷ்களம், ஸ்தூலமன்று, அணுவன்று என எதிர்மறை முகத்தானும் கூறப்படும் இரு இலட்சணங்களை உடையவர் எனக் கூறப் படுகிறது²⁶.

பிரமமும் ஆன்மாவும்

பதியின்றும் வேறானதும், தனியானதுமான இருப்புடைய ஆன்மா வானது பிறப்பதுவுமில்லை, இறப்பதுவுமில்லை. தன்னியல்பில் அறிவுடையது சுயமாகவே செயற்படும் இயல்பினது. ஸ்ரீகண்டர் ஆன்மா சுயமாகவே ஞாதா வென்றும் (=அறிவுடைய தென்றும்)²⁷, அதற்கு சுயாதினப் பிரவிருத்தியுண் டென்றும்²⁸ கூறுகின்றார். பசுத்துவமுடமையினால் பசு என அழைக்கப் படும் ஆன்மாவானது நல்வினை தீவினை என்ற கன்மங்களைப் புசிப்ப தால் பசுவாக உருவகப் படுத்தப்படுகிறது. கன்மத்தைப் புசிக்கும் ஆன்மாவும், பதியும் பற்றி விளக்குகையில் ஸ்ரீகண்டரால் முண்டக உப நிதத்தத்தில் வருகின்றதொரு வாக்கியம் மேற்கோளாகத் தரப்படுகின்றது. “பிரியா நட்புடைய அழகுடைய பட்சிகள் இரண்டு ஒரே மரத்தில் இசைந் துள்ளன; அவற்றில் ஒன்று இனிய பழத்தை உண்ணுகிறது; மற்றது உண் ணாது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது”²⁹. பசுவானது வினைவசத்தால் கன் மத்தைத் தூய்க்க, பதி அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றதென மேற் படி வாக்கியத்திற்கு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

ஆன்மா கன்மத்தைத் துய்ப்பதற்கு (=அனுவிப்பதற்கு) காரண மென்ன என்பதற்குச் சிவாத்துவித சைவபாடியம் தரும் பதில்: அது அநா தியாயுள்ள அஞ்ஞான வாசனையினாற் பற்றப்பட்டமையே என்பதாகும்.

“அஞ்ஞான வாசனையினால் பற்றப்பட்டு நானாவித சரீரங்களிற் பிரவேசித்தலும், நீங்குதலுமாகிய வியாபாரத்தினால் வசப்பட்டு எல்லை யில்லாத துன்பத்தை ஆன்மா ஆனுபவிக்கின்றது.”³⁰ துன்பத்தை அனுப வித்தல் சீவத்துவம் என அழைக்கப்படும். மல வக்கத்தினால் ஆன்மாக்களிற் பசுத்துவ நிவர்த்தி ஏற்படுகின்றது. இதனால் சிவத்துவம் உண்டாகிறது ³¹.

பசுத்துவ நிவர்த்தியும் சிவத்துவமும் ஆன்மாக்களிற் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றதென்பது இரு ஒப்புடைகளால் விளக்கப்படுகிறது. 1. சந்திரனை மறைக்கும் முகில் நீங்கியவிடத்து அது தூயதாய் விளங்குதல் போல .. திரோதன மலம் நீங்குதலே சுத்தியாகும். ³². 2. குதிரை தன் உரோமங்களை உதறுவது போல பாவம் அனைத்தையும் ஆன்மாவானது உதறிப் பின்னர் தன் சரீரத்தையே உதறி புண்ணிய பாவ விமோசனம் பெறுகிறது ³³. ஆன்மா அறிவுடையதனால் தன் முயற்சியாலும், பதியின் அனுக்கிரகத்தினாலும் மலநீக்கத்தைப் பெறுகிறது. சிவத்துவம் அடைதலே ஆன்மா விளையும் பெறுபேறாகும். அதாவது முத்திநிலையில் ஆன்மா பிரமமாகிறது. முத்தியினால் ஆன்மா பிரமத்துடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முற்றோருமை பற்றிய சைவசித்தாந்த விளக்கம் சமயநோக்கு நிலையில் இயைபுடையதொன்றாகும். ஆன்மா என்றும் ஆன்மாவே என்ற நிலை சித்தாந்த சைவத்தில் இறுதிவரை பேணப்படுகின்றது. “பிரமத்தை அறிபவன் பிரமமாகவேயாகிறான்” என்ற மகா வாக்கியத்திற்கு சிவாத்துவித சைவபாடியம் தரும் விளக்கம் பிரமசாமீயமே ஒளிய வேறல்ல ³⁴.

சிவத்துவப் பிராப்திக்காக பசுத்துவ நிவர்த்திக்கான மார்க்கங்களைத் தேடும் ஆன்மாவானது சிவோகம் பாவனையிலீடுபடுகிறது. அக்கினியிற் பட்ட பஞ்சுபோல உபாசனையினால் பாவங்கலெல்லாம் எரிந்து போகிறது. ஆன்மாவின் “பாவப் பிரவாகத்தினாலே பாசம் இழக. அதனால் பசுத்துவம் நீங்கிய உபாசகன் சிவனேயாகின்றான், என சிவாத்துவித சைவபாடியம் கூறுகிறது ³⁵.

பிரமமும் மாயையும்

மாயைபற்றிய சொல்லாடலில் ஸ்ரீகண்டர் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் அதன் இயல்பு, பிரமத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமிடையிலான தொடர்பு என்பன பற்றியே ஆராய்கிறார். ஆன்மாவைத் தொடர்புபடுத்திய மாயை பற்றிய ஆய்வுகள் சிவாத்துவித சைவபாடியத்தில் இடம் பெறவில்லை. “மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேஸ்வரர் என்றும் அறிக” என்ற சுவேஸ்தார உபநிடதத்தின் சுலோகம் ஒன்றை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டி, மாயையை ஆதாரமாகக் கொண்டு உலகம் சிவனால் படைக்கப்பட்டதென ஸ்ரீகண்டர் கூறுகின்றார். சிவாத்துவிதத்தில் சத்காரிய வாதம் என்ற காரணகாரியத் தொடரில் காரணம் என்ற எண்ணக்கரு உபாதான காரணம் அல்லது ஆதிகாரணம் என்றும், நிமித்த காரணம் அல்லது செயற்படு காரணம் என்றும் இரு கூறுகளின் தொகுதியாக விளக்கப்படுகிறது. ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போல காரணத்தின் (= பிரமத்தின்) ஒரு புறமும் ஆதிகாரணமாகவும், மறுபுறம் நிமித்தகாரணமாகவும் உலகம் விளக்கப்படுகிறது. பிரமமே மாறுகின்ற பொருள் மாற்றமடைந்த பொருள் உலகு. இரண்டும் அடிப்படையில் இருவேறு உள்

பொருள்கள் அல்ல எனக் காட்டுவதன் மூலம் ஸ்ரீகண்டர் ஒருமைவாதத்தை நிலை நிறுத்துபவராகக் காணப்படுகின்றார். புலனனுபவத்திற்குரிய ஆதாரம் ஒன்றிலிருந்து தரப்படும் ஒப்புமை ஒருமைவாதத்திற்குரிய விளக்கமாகத் தரப்படுகிறது. “குலாலன் கடத்தை உண்டாக்குங்கால் மட்கட்டி குலாலன் சரீரத்திற்கு வேறாய்க் கடத்திற்கு உபாதானமாய்க் காணப்படுமாறு போல மாயையைக் கொண்டு சிவன் உலகைப் படைத்தான் 36.

பிரமமாகிய சிவன் உலகைப் படைத்தாலும் உலகிலிருந்து தான் வேறுபடுபவன் அல்ல என்பதற்கு (தானே) “சேதனாசேதன காரிணமாக பரிமாணமுறுதல்” என்ற விளக்கம் தரப்படுகின்றது 37. பிரபஞ்சமானது நாம ரூப விசேஷமின்றி ஸ்தூல சூக்கும சேதனாசேதனமாகிய சத்து அசத்தின் வியக்தி நிலையற்று, இருந்த காலை அந்தச்சிவபிரானார் அத்துவிதீயராய், கேவலராய், சுவப்பிரகாசராய், தம்மினின்றும் பகுக்கப்படா வியல்புடைத்த சேதனாசேதனச் சக்தியோடுளராயினர் 38. என்றும், சிறுட்டியினாலேயே எல்லாம் நாமரூபடைந்தன எனினும் அவையனைத்திலும் பிரமம் அத்துவிதமாய் மறைந்து கிடக்கின்றது. என்றும் சிவாத்துவிதம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதாவது சிவாத்துவிதத்தின் ஒருபார்வையின்படி பிரமம் தானே பிரபஞ்சமாகப் பரிணாமமுறுகிறது. மறுபார்வையில் அதே பிரமம் உபாதன காரணராகிப் பிரபஞ்சாகாரமாயும், நிமித்த காரணராகிப் பிரபஞ்சோற்பத்தி செய்பவராகவும் உள்ளார். 39

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஹிரியண்ணா எம், இந்திய தத்துவம் 2 ம் பாகம். (தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு), தமிழ்வேளியீட்டுக்கழகம்; தமிழ்நாடு 1958, பக். 183.
2. நீலகண்டரின் பிரமசூத்திர சிவாத்துவித சைவபாடியம். மொழி பெயர்ப்பு காசிவாசி செந்திநாதையர், செந்திநாத சுவாமி யந்திர சாலை, திருமங்கலம், 1907.
3. Suryanarayana Sastri S. S., Sivadvaita of Sri-kantha; University of Madras 1930, P.33.
4. Ibid. P. 33
5. பிரமசூத்திர சிவாத்துவித பாடியம்; மு. கு. பக். 142.
6. Suryanarayana Sastri S. S, op.cit, p. 18.
7. பேராசிரியர் இராதாக்கிருஷ்ணன் நீலகண்டர் 14 ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவரேன்று கூறுவதன் மூலம் கிரியாசாரம் எழுதிய நீலகண்டரே பிரமசூத்திர உரையாசிரியர் என்று மயங்குவதாகத் தெரிகிறது. பார்க்க: Radhakrishnan, Indian Philosophy Vol. 2 (9th impression 1971); George Allen & Unwin Ltd. P.723-24.
8. பிரமசூத்திர சிவாத்துவித பாடியம்; பக். 12
9. Suryanarayana Sastri, op. cit, 12

10. Ibid. P. 27
11. Ibid. P. 22
12. பிரமசூத்திர சிவாத்துவித பாடியம், பக். 399
13. மே. கு. பக். 5-0.
14. மே. கு. பக். 329
15. மே. கு. பக். 344,
16. மே. கு. பக். 351
17. மே. கு. பக். 343
18. மே. கு. பக். 170
19. வை. இரத்தினசபாபதி (பொதுப் பதிப்பாசிரியர்), மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள்; சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1988, பக். 106.
20. சிவாத்துவிதபாடியம், பக். 170
21. மே. கு. பக். 170
22. மே. கு. பக். 170
23. மே. கு. பக். 327
24. பே. கு. பக். 328
25. மே. கு. பக். 155
26. மே. கு. பக். 123
27. மே. கு. பக். 398
28. மே. கு. பக். 407
29. மே. கு. பக். 266
30. மே. கு. பக். 154
31. மே. கு. பக். 261
32. மே. கு. பக். 194
33. மே. கு. பக். 506
34. மே. கு. பக். 617
35. மே. கு. பக். 571
36. மே. கு. பக். 241
37. மே. கு. பக். 241
38. மே. கு. பக். 338 39
39. மே. ப. பக். 327

தேசிய முகைப் பரிஷத்
 பிரதமர் முகை சேவிய
 உறுப்பினர்

இந்திய - தென்கிழக்காசிய தொடர்புகளும் இந்துப் பண்பாடுபற்றிய சில பிரச்சினைகளும் - ஒரு வரலாற்றுக் குறியீடு -

செ. கிருஷ்ணராசா

அறிமுகம்:-

இன்றைய நிலையில் இந்தோசீன, இந்தோனேசிய நாடுகளுள் பெரும்பாலானவை இஸ்லாமியப் பண்பாட்டினைத் தழுவினவையாகவே உள்ளன. இந்நாடுகள் முன்னொரு காலத்தில் இந்துப்பண்பாட்டினையும் தழுவி வளர்ச்சி பெற்றிருந்தமையை தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக புராதன -மத்திய வரலாற்றுக் காலப்பகுதியில் இந்நாடுகளின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியானது இந்துப் பண்பாட்டின் அடிப்படைகளைக் கொண்டிருந்தது. இப்பண்பாட்டுச் சூழல் இந்திய பெருநிலப் பரப்பிலிருந்து தென்கிழக்காகவுள்ள தீவக, தீவகக் குறை நிலப்பரப்புக்களுக்கு மேலாக காலத்துக்குக்காலம் பரந்து விரிந்து செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இச் செல்வாக்கினைச் சுட்டுவதற்குப் பொதுவாக பரந்த இந்தியா, அல்லது அகன்ற இந்தியா என்ற பதங்களை இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்துவர். இவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற பதங்கள் இன்றைய நிலையில் தென்கிழக்காசியப் பண்பாடு பொறுத்து வலு இழந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையையும், தென்கிழக்காசிய வரலாற்றாசிரியர்கள் அச்சொற்பதங்களைக் கையாளுகின்ற நிலையில் இருந்து விலகியுள்ளனர் என்பதனையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. இதுவே தற்காலப் பண்பாட்டு வரலாற்று நோக்கில் தென்கிழக்காசியா மீதான இந்துப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கினைப் பற்றிய சில பிரச்சினைகள் தோற்றம் பெறுவதற்குக் காரணமாகியது.

இந்துப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கினைப் பற்றிய பிரச்சினைகளானவை இந்தியாவுக்கு வெளியே அப்பண்பாடு பற்றிக் கொள்ளப்படும் நிலைப்பாடுகளில் இருந்தே தோற்றம் பெற்றவையாகும். இந்துப் பண்பாடானது கிறிஸ்தாப்தத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே இந்தியாவுக்கு வெளியே செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியிருந்தது எனப் பொதுவாக இந்திய வரலாற்றாசிரியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வங்காள விரிகுடாவினைக் கடந்த நிலையில் இந்துப் பண்பாடானது மக்களது வாழ்வில் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியதன் அடிப்படையைக் கடல் வழிவந்த வர்த்தகப் பாதைகளே உருவாக்கிக் கொடுத்திருந்தன. இந்தோசீனா, இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளுடன் வர்த்தகத் தொடர்பினை இந்திய உபகண்டம் கொண்டிருந்ததன் அடிப்படையில் இந்துப் பண்பாடும் அத்தொடர்பின் ஊடாக அந்நாடுகளின்

□ இவர் வரலாற்றுத்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளர் ஆவர் யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்துள்ள இவர் தற்பொழுது இலங்கையின் இந்து கட்டிடசிற்பமரபுகள்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

மீது பரவக் காரணமாயிற்று. இத்தகைய இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலை விளக் குவதற்கு இப்பிராந்தியத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இந்து சிற் பங்கள், இந்துக் கோவில்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தானங்களைப் பற்றிய இந்திய மொழிச் சாசனங்கள், இற்றைவரைக்கும் சில பிராந்தியங்களில் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டுக் கொண்டு வரப்படும் இந்துக் கிரிகை முறை கள் போன்றன சான்றாதாரங்களாக எடுத்துக் கையாளப்படுகின்றன. இன்னொரு முறையில் குறிப்பிடுவதானால் தென்கிழக்காசியா மீதான 'இந்திய மயமாக்கம்' என்ற கருதுகோளினை நிறுவுவதற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டு வரும் ஆதாரங்கள் இவை எனலாம்.

பிரச்சினையின் அடிப்படை:

'இந்திய மயமாக்கம்' (Indianization) என்ற கருத்தினை இந்துப் பண்பாட்டினூடாகவே காணமுனைகின்ற ஒரு பண்பினை இந்தியப் பண் பாட்டு வரலாற்றாசிரியர்களிடத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது. 'பௌத்தப் பாரம்பரியம் ஒன்று வாழ்க்கைமுறையாக ஆசியாவின் பல முனைகளிலும் தாக்கத்தினைச் செலுத்தியிருந்தும் கூட அல்லது இன்றும் இந்திய உபகண்டத்திற்கு வெளியே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தும் கூட அதனூடாக 'இந்திய மயமாக்கம்' என்ற கோட்பாட்டினை நிறுவுவதற்கு அவர்கள் மனம் ஒப்ப வில்லை. காரணம், இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்ற அப்பௌத்தம் இன்றைய நிலையில் அங்கிருந்து மறைந்து சென்றமையேயாகும். இதைவிட இன் னொரு முக்கியமான காரணி பௌத்தமானது இந்தியாவுக்கு வெளியே எங்கெங்கு பரவிச் செல்வாக்குச் செலுத்தியதோ அங்கெல்லாம் சுதேசப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை அப்பிராந்திய இயல்புகளுக்கேற்ப வளர்ப்ப தற்குக் காரணமாக அமைந்தது என்பதாகும். இதனால் அவ்விழுமியங்க ளினூடாக 'இந்தியமயமாக்கம்' என்பது அவதானிக்கப்படுமானால் அது மிகவும் பலவீனப்பட்டதாகவே அமையும். இந்நிலையில் 'இந்தியமயமாக்கம்' என்ற கருதுகோளானது தென்கிழக்காசிய நாடுகள் மீதாக பார்க்கப்படும் பொழுது இந்துப் பண்பாட்டுத் தடயங்களுடாக கையாளப்படுவதினைக் காணலாம். இதுவே இன்றைய நிலையில் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் மீதான இந்துப்பண்பாட்டுச் செல்வாக்குப்பற்றியதான பிரச்சினைகள் அவ் வரலாற்றாசிரியர்களினால் எழுதப்படுவதற்குக் காரணமாயிற்று.

தென்கிழக்காசிய வரலாற்றாசிரியர்கள் மத்தியில் 'இந்தியப் பண்பாட்டு அலைகள்' அல்லது 'இந்திய மயமாக்கம்' (Cultural waves or Indianization) என்ற கோட்பாடானது இன்று வலுவிழந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இதற்குரிய ஒரு காரணம் தென்கிழக்காசிய நாடு களின் தற்காலப் பண்பாடு ஆசியாவுக்கு முற்றிலுமே புறம்பான முஸ்லிம் பண்பாடாக வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளமையாகும். இன்று யாகிஸ்தானிய அரசு எவ்வாறு சிந்துவெளிப் பண்பாட்டாராய்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில்லையோ அதேபோன்றவொரு நிலை தென்கிழக்காசிய வரலாறு பொறுத்தும் ஏற்படு வதனை அவதானிக்கமுடிகிறது. ஆனாலும், இஸ்லாமிய மதத்தின் செல்வாக் கினுள் இன்று காணப்படும் இப்பிராந்தியத்தின் அரசியல் - அதிகார வரம் பின் தன்மைகள் யாவும் புராதன இந்து அரசியற் கோட்பாடுகளின் அடி யாகவே உருப்பெற்று வளர்ச்சி பெற்றவை என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை. தாய்லாந்தின் இன்றைய முடியரசு முறையானது ஒரு புறம் ஹீனயானத்தின்

முறைகளை பின்பற்றியமைந்திருப்பினும், அரசவைப் பிராமணீயத்தின் தேவையை அதன் சடங்காசார விதிகளுக்காக எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. அது மட்டுமன்றி 'தாய்மொழி எழுதப்படுவதற்கு வழங்கப்படும் வரிவடிவமானது இந்திய வரிவடிவ முறையினின்றும் வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டமையைச் சான்று களுடன் காணலாம் 1.

பொதுவாக இந்தியப் பண்பாட்டாசிரியர்களுடைய விளக்கத்தின் படி இந்தோசீனாவிலும், இந்தோனேசியாவிலும் காணப்பட்டிருந்த புராதன - மத்திய அரசுகள் புராதன இந்திய அரசமைப்பைப் போன்று பிராமணீயப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வளர்ச்சிபெற்று வந்தமையைக் காணலாம். அவை இந்திய அரசியற் கோட்பாடுகளையும், மனுநெறி வளர்த்தெடுத்த அரசபாரம்பரிய நடைமுறைகளையும் பின்பற்றிய நிலையில் இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலை உருவாக்கியிருந்தன. இச் செயன்முறையானது கி. பி 5 ம் நூற்றாண்டாரம்பத்துடன் மேல சொல்லப்பட்ட நாடுகளில் இந்திய சத்திரிய குல முறையில் அமைந்த அரசுகளும், அவற்றின் மீதான பிராமணீயச் செல்வாக்கும், அவற்றினை வளப்படுத்தும் சமய - சமூக நிறுவனங்களும் வளர்ச்சி பெற்று இருந்தன. அவை அப்பிராந்தியத்தின் பல இடங்களில் பிராந்திய அரசுகள் தோற்றம் பெறுவதற்கும், தோற்றம்பெற்ற அவ்வரசுகள் வளர்ச்சியடைவதற்கும் காரணமாகின. ஸ்ரீ விஜயப் பேரரசு வரையாக குப்தருடையதும், பல்லவ - சோழச் செல்வாக்கிற்குட்பட்டுத் திரட்டப்பட்ட இந்துப் பண்பாட்டுக் கலை வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்குவனவாகக் காணப்பட்டன. இந்நிலையானது தென்கிழக்காசியாவின் பெருமளவிலான பிராந்தியங்களில் கி. பி 15 ம் நூற்றாண்டு வரைக்குமாவது செல்வாக்குடன் இருந்திருக்கவேண்டும். இதனைப் பல தொல்லியற் சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப்பண்பாடு வேருன்றியதும் அதன் வளர்ச்சியானது (Superstructure) அப்பிரதேச சூழலுக்கேற்ப மாற்றம் பெற்றுக் கொண்டமையிலிருந்தே நாம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் ஆரம்பிக்கின்றன. இது மாத்திரமன்றி, பிராந்தியசூழல் மாற்றத்தோடு, காலத்துக்குக்காலம் இந்திய உபகண்டத்தில் ஏற்பட்டுக்கொண்ட அரசியல் - பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் உள் வாங்கிக் கொண்டமையானது தொடர்ந்தும் அச்சமூச்சுசூழல் மாற்றத்தினை வேண்டி நின்றது என்பதனை மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டியது. இந்திய உபகண்டத்தில் ஏற்பட்டுக் கொண்ட அரசியல் - பண்பாட்டு மாற்றங்கள் அதற்குத் தென்கிழக்கே பிரவாகித்துச் சென்ற தன்மையை பல இந்திய அறிஞர்கள் 'பண்பாட்டு அலைகள்' என வர்ணிப்பதுண்டு. அப்பண்பாட்டு அலைகள் இன்றுவரை தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் உள்ள குறிப்பிட்ட சில பிராந்தியங்களில் மோதிக் கொண்டு இருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்². பாலித்தீவு போன்றவை இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

பாலித்தீவிலே இன்று வரை பல்வேறு வகையான இந்துப் பண்பாட்டின் அம்சங்கள் முழுமையான முறையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. தாய்லாந்து, மலேசியா, ஜாவா ஆகிய நாடுகளில் பொம்மலாட்ட ஆரங்குகள் பல இயங்கி வருகின்றன. இவ்வரங்குகளில் இந்திய இதிகாசத்தின் நாயகனும், புராதன அரசியற் கோட்பாட்டின் லட்சிய புருஷனுமான இராமனது வருகை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவுள்ளது.

சீதை, ஹனுமார், இராவணன் ஆகியோர் இப்பிராந்தியத்து மக்களை மகிழ்வித்து வரும் ஏனைய இதிகாச பாத்திரங்களாகும். எனவே தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் புராதன - மத்திய கால பண்பாட்டம்சங்களை நோக்கும் போது அவை பெருமளவிற்கு இந்திய உபகண்டத்திலிருந்து புறப்பட்ட பண்பாட்டு அலைகளால் பாதிப்புக்குட்பட்டிருந்தன என்பதைக் காணலாம்.³ இருந்த போதிலும் தற்காலச் சூழலில் இக்கருத்துக்கள் தொடர்பாக பல வாதப் - பிரதி வாதங்கள் எழுந்துள்ளமையையும் மறுப்ப தற்கில்லை.

இந்துப் பண்பாட்டு பரவலின் பல வழிகள்:-

இப்போது உள்ள நிலையில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பண்பாட்டு வரலாற்றினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு முன் வைக்கப்படும் பதமான 'இந்திய மயமாக்கம்' என்ற கருத்துத்தொடர் பல வினாக்களை எழுப்பிவிட்டுள்ளது.

1. ஏன், எப்போது இந்தியாவானது கிழக்குநோக்கிய தனது செல்வாக்கினைப் பரப்பத் தொடங்கியது?
2. எவ்வகையான மக்கள் வங்காள விரிகுடாலூடாக இந்தியப் பண்பாட்டுப் பரவலினைச் செய்திருந்தனர்?
3. ஒருவேளை அவர்கள் உணவு சேகரிப்பு முயற்சிகளைக் காடுகளில் மேற்கொண்ட அம்மணமான மக்களாக இருந்திருக்கலாமா? அல்லது சொந்தமான நாகரிகத்தினையுடையோராய் நிலையான தமது குடியிருப்புக்களை அமைத்து வாழ்ந்த பல்வேறு வாழ்வு முறைகளுக்குரிய மக்களாக இருந்திருக்கலாமா?
4. தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பண்பாட்டு வாழ்வின் இழையங்களில் அவர்கள் எவ்வாறு சரியான வகையில் இந்திய நாகரிகத்தின் மாதிரிகளைப் புகுத்திக் கொண்டனர்?

தனிர்க்க முடியாதபடி மேற்குறிப்பிடப்பட்ட வினாக்களானவை இந்திய மயமாக்கம் தொடர்பான முதலாவது கட்டத்திற்குரிய செயற்பாடுகள் பற்றி ஆராய்வையாகவுள்ளன இருந்தும் இப்பிரச்சினை தொடர்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்ட முடிவுகள் நிச்சயமாக தற்காலிகமானவையாகவும், பொதுமைப் படுத்தப்பட்டவையாகவும் உள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குரியதான எவ்விதமான இலக்கிய மூலங்களோ சாசனங்களோ, வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்களது (அப்பிரதேசம் - பற்றிய) யாத்திரைக் குறிப்புகளோ எந்தவிதமான நிச்சயத் தன்மையுடன் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்று நூற்றாண்டுகளுக்கும் முற்பட்ட நிலைக்கு எம்மை எடுத்துச் செல்லவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

'தென்கிழக்காசியா' என்ற பதமானது மிகவும் பரந்த குடாநாட்டுப் பரப்பினையும், தீவுகளின் பரப்பினையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பிராந்தியத்தினைக் குறிப்பிட்டு நிற்கின்றது. இப் பிரதேசம் உள்ளடக்கியுள்ள குறிப்பிடத்தக்க விசாலத்தினையுடைய சூழற்பரப்பும், மக்கள் இனங்களும், அவை தொடர்ச்சியான வகையில் ஒரே தன்மையான இந்திய மயமாக்கத்

தினையும் அதன் இயக்கத்தினையும் கொண்டிருக்கவும் இல்லை என்பதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. சில குறிப்பிடத்தக்க மக்கள் இனங்களான கமேர் (Khmers), சாமோர் (Chams) ஜாவனியர் (Javanese) என்பவை மிகக் கூடுதலான அளவுக்கு இந்தியப் பண்புகளை ஏற்றுக்கொண்ட அதே நேரத்தில் செலிபீஸ் தீவுகளிலுள்ள 'சுலவேசிகள்' (Sulawesi) போன்ற இனங்கள் நேரடியாக இந்தியப் பண்பாட்டின் செல்வாக்கிற்குள் உட்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதேபோன்று மலேயாத் தீபகற்பத்திலுள்ள (Negritos) என்ற இனத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களை இந்திய நாகரிகத்தினை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் என்றோ அல்லது இந்திய மயமாக்கலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்றோ ஒரு போதுமே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது உள்ளது. இப்பின்னணியில் நோக்கும்போது ஒரே சீரான முறையில் இக்காலத்தில் இந்தியப் பண்பாடானது தென்கிழக்காசியாவில் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தி நின்றது என்று கூறுவதற்கில்லை. இதனாற் போலும் 'இந்தியப் பண்பாட்டலைகள், என்று அறிஞர்கள் மிகப் பொருத்தமாகக் குறிப்பிட்டுச் சென்றனர்.

கிறிஸ்தாப்த உதயத்திற்கு முன் ஓரிரு நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே இந்தியாவிற்கும் தெற்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க அளவு தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதனை அங்கீகரிக்கும் வகையில் ஆதாரங்கள் தற்போது கிடைத்துள்ளன. இருந்தும் இக்காலகட்டத்தில் கிழக்கு நோக்கிய இந்தியக் குடிப்பெயர்ச்சிகள் எவையும், குறிப்பாக இந்திய வம்சாவழிப்படுத்தப்பட்ட மலேயர்கள் போன்று கொள்கை வழிப்படன எவையும் இருந்திருக்க முடியாது என்றே முடிவு கொள்ள வைக்கின்றது. ஆனால் மிகக் கூடுதலான தொல்லியல் ஆய்வுகள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத் தென்கிழக்காசியாவுடனான உறவில் சீனப் பெரும் பரப்பிலிருந்து ஏற்பட்ட மக்கள இனங்களின் புலப் பெயர்ச்சியைக் காட்டுவனவாகவுள்ளன. இதனை உறுதி செய்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் சமூகவிபல் - மானிடவியலுக்கான சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. இவை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால சீன - தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் தொடர்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்குப் போதியதாக இருந்தும், இந்தியாவின் புராதன ஆதிக்காசங்களில் ஒன்றான இராமாயணத்தில் 'சுவர்ணதுவீப' என்று தென்கிழக்காசியப் பிரதேசம் குறிக்கப்படும் மர்மம் என்ன என்பதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவாறுள்ளதும் ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். 'சுவர்ணதுவீப' என்று அழைக்கப்படும் பகுதி 'தங்கத்தீவு' என்னும் பொருளில் சுமாத் திராவை அல்லது மலேய் தீபகற்பத்தினைக் குறிப்பிட்டு நிற்கலாம் என ஆய்வாளர் கருதுவர். H.D. சங்காலியா என்பவர் இராமாயணத்தின் காலத்தினை கி.மு. 1000 என வரையறை செய்துள்ளமையும் இங்கு நோக்கவேண்டும்⁵. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால மக்களின் புலப்பெயர்வு தென்கிழக்காசியாவிற்கு இந்திய உபகண்டத்திலிருந்து ஏற்பட்டிருந்திருக்க முடியாது என்றவொரு முடிவு தற்பொழுது வலுவடைந்து வரும் ஆந்நேரத்தில் இராமாயணம் குறிப்பிடும் சுவர்ணதுவீப பற்றிய பிரச்சினை மேலும் ஆராயத்தக்கதாகும்.

இந்நிலையில் குறிப்பிடத்தக்க இந்தியப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கானது தென்கிழக்காசியா மீது பேரரசர் அசோகனுக்கு முன்னரேயே உருவாகியிருந்தும் அதனை உறுதிப்படுத்திக் கூடியளவுக்கு தொல்லியல் அல்லது இலக்கிய ஆதாரங்கள் எவையும் கிறிஸ்தாப்தம் வரைக்கும் கிடைக்கப் பெறவில்லை எனக்கூறப்படுகிறது. ஆனால் தற்போது கிடைக்கின்ற சான்றா

தாரங்களைக் கொண்டு பார்க்கும்போது பெருமளவிற்கு கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டிற்கும் கி. பி. 1ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையில் உள்ள காலப்பகுதியில் தென்கிழக்காசியா நோக்கிய 'இந்தியமயமாக்கம்' தொடங்கப் பெற்றது எனலாம். கி. பி. 5ம் நூற்றாண்டினைத் தொடர்ந்து எல்லா வகையான செயல்முறைகளின் அடிப்படையிலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் மீதான இந்தியப் பண்பாடு மிகவும் பரந்த அளவில் ஏற்பட்டது. அதுமாத்திரமன்றி, இந்திய மயமாக்கப்பட்ட அரசுகள் பிராந்திய அடிப்படையில் அல்லது மிகக் கூடுதலான சனத்தொகை காணப்பட்ட பகுதிகளில் குறிப்பாக கம்போடியா, வியற்றாம், ஜாவா, மற்றும் பின்தங்கிய பகுதியாகிய கலிமந்தன் (Kalimantan), செலிபிஸ் தீவுகள் ஆகிய பகுதிகளிலும் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்திருந்தமையைக் காண முடிந்தது.

இக் காலவரையறை இங்கு சரியென ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின் தென்கிழக்காசியா மீதான இந்திய மயமாக்கத்தின் ஆரம்பம் கிழக்கிந்தியாவில் உள்ள கலிங்கத்திலிருந்து (அசோகனுடைய வெற்றியைத் தொடர்ந்து) அதாவது கி. மு. 261 காலப் பகுதியிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது. மிக அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டதைப் போன்றல்லாமல், கி. முற்பட்ட இக்காலப்பகுதியில் இந்தியாவிலிருந்து மிகப் பரந்தளவிலான சனத்தொகைப் புலப்பெயர்வு தென்கிழக்காசியா நோக்கி இடம் பெற்றமையை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியற் கூறுகள் எவையுமே இதுவரையில் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இதனால் தென்கிழக்காசியா மீதான 'இந்தியக்குடியேற்றவாதம்' என்ற கருதுகோளானது நீண்ட காலப் பகுதிக்கு ஆய்வாளரினால் உபயோகிக்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கவில்லை. இக் கருதுகோளானது தற்போது சர்வதேச ரீதியான கடல் வாணிபத்தின் பின்னணியில் வைத்து ஆராயப்படுவதனையும் காணலாம்.⁶

ஆக்கிமீனியப் பேரரசு காலத்திலிருந்து ஆசியாவிலுள்ள பிரதான மையங்கள் ஊடாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையிலே வர்த்தக உறவுகள் பெருமளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மாவீரன் முதலாம் அலெக்சாந்தரின் ஆட்சிக் காலத்தில் குறிப்பிட்டளவான கடல்மார்க்கமாக அமைந்த இந்து சமுத்திரத்தின் மீதான வர்த்தக முயற்சிகள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. குறிப்பாக பேர்சியக் குடாவிற்கும் இந்து நதியின் முகத்துவாரப் பகுதிக்குமிடையே இவ் வர்த்தக முயற்சிகள் நன்கு தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருந்தன.⁷ கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் கீழைத்தேயத்தை நோக்கிய பிரதான ஐரோப்பிய, கரைவழிவந்த வர்த்தக மாக்கமானது ரோமொரு கடல்வழிவந்த இந்து சமுத்திர வர்த்தக மார்க்கம் ஒன்றினால் அதிகரிக்கப்பட்டது. இம் மேலதிக வர்த்தக மார்க்கமானது பருவகால வியாபாரக் காற்றின் உதவியுடனேயே விஸ்தரித்துக் கொள்ளப்பட்டது. கிப்பலஸ் என்ற கிரேக்க மாலுமி ஒருவனின் இக் கண்டுபிடிப்புடன் கீழைத்தேயத்துக்கான ஐரோப்பிய, வர்த்தகத் தொடர்புகள் புதியதோர் பரிணாமத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டது. பருவக்காற்றின் உதவியுடன் இந்து சமுத்திர வர்த்தகத் துறையானது மிகவும் பிரமாண்டமான தோர் செயற்பாட்டினைப் பெற்றுக் கொண்டது. ரோமப் பேரரசின் நுகர்வுச் சந்தையமைப்பானது இந்திய கரையோர வியாபார மையங்களிலிருந்து

வேண்டிய ஆடம்பரப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் புத்தூக்கம் பெற்றுக் கொண்டமைக்கு இப் புதிய கடல்மார்க்கமே அடிப்படையாக அமைந்தது. மத்திய தரைப் பிராந்தியத்திலிருந்து சீனப் பட்டுப் புடவைக்கும் இந்திய வாசனைத் திரவியங்கள் - மருந்து மூலிகைகள் ஆகியவற்றுக்குமாக ஏற்பட்ட தேவையானது இந்தியரை முதன் முதலாக ஒன்றில் தென்கிழக் காசிய நாடுகளினூடே கொண்டு சென்றதா அல்லது மேற்கு நாடுகளினூடே கொண்டு சென்றதா என்பதனை ஆராய்வது பிரச்சினையாகவுள்ளது. இது தீர்க்கவும் முடியாதுள்ளது. ஆனால் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் உள்ள தீவக் குறைகள் அல்லாத நாடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்லியல் எச்சங்களானவை மேற்கு நாட்டுக்குரியவையாக காணப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவை பெருமளவுக்கு மத்தியதரை - மத்தியாசியா (ஈரான்) பிரதேசங்களுக்கூரியனவாகவுள்ளன. எதிர்க்கணிய முறைப்படி அவை சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இந்திய மயப்படுத்தப்பட்ட எச்சங்களுக்கு முன்னோடிகளாக அமையும் எனவும் வற்புறுத்தப்படுகின்றன.⁸

மத்திய தாய்லாந்தில் உள்ள Pong Tuk என்னுமிடத்திலிருந்து செம்பினால் செய்யப்பட்ட விளக்கு ஒன்றும், தெற்கு வியட்னாமிலிருந்து ரோமப் பதக்கம் ஒன்றுமாக பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சான்றுகள் தென்கிழக்காசியாவானது முதலில் ஐரோப்பாவை நோக்கிய கடல்வழி வந்த வர்த்தக மார்க்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது என்பதனை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. கி. பி. 152 ஆம் ஆண்டுக்குரிய அந்த ரோமப்பதக்கமானது 'மக் கொங்' கழிமுகப் பரப்பினுள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொலமியினுடைய 'புவியியல்' என்ற நூலில் இப்பிரதேசம் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. OC - EO என்று குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு துறைமுகமானது கிறிஸ்தாப்த காலத்தில் கிழக்கு - மேற்கு கடல்மார்க்கமாக அமைந்த வர்த்தகத்தில் முக்கிய பங்கு எடுத்திருந்தது என தொலமியினுடைய நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁹ இத் துறைமுகத்திலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கண்ணாடியினாலும் உலோகத்தினாலுமான மணிகள், முத்திரைகள் என்பன போன்ற பொருட்கள் தென் இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையில் பாண்டிச்சேரிக்கண்மையில் அரிக்கமேடு என்ற வர்த்தகத் துறைமுக மையத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட பொருட்களை ஒத்தனவாக உள்ளன. அரிக்கமேடு கூட ரோமானிய வர்த்தகர்களால் உபயோகிக்கப்பட்ட ஒரு துறைமுகமாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁰

எனவே இந்தியாவிலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலுமிருந்தும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடச் சார்பான தொல்லியல் எச்சங்கள் எமக்கு உணர்த்துவதென்னவெனில் இந்தியர்கள் வங்காள விரிகுடாவூடாக கடற் பிரயாணம் செய்திருந்தனர் என்பதும் அதன் அடிப்படையில் தென்கிழக் காசிய நாடுகளுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதுமாகும். அதாவது ஒன்றை மட்டும் இங்கு திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள முடிவது என்னவெனில் இந்தியாவிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிய பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடாக - ஊடறுத்துச் சென்ற, வர்த்தக மார்க்கங்களை இந்தியர்கள் பெருமளவுக்குத் தமது

தேவைக்காகப் பயன்படுத்தியிருந்தனர் என்பதாகும். இவ்வடிப்படையிலேயே இந்தியர்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் மீது நின்று நிலைக்கக்கூடிய அளவில் தமது பண்பாட்டுச் செல்வாக்கினை - பண்பாட்டு முத்திரைகளைப் பதித்துச் சென்றனர் எனலாம்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளினூடாக இந்தியர்கள் வியாபார முயற்சிகளிலும் பிரயாண முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்த காலகட்டங்களில் அப் பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்த சுதேசமக்களை இந்திய மயப்படுத்தினார்கள் என்றோ அல்லது தாம் சந்தித்த மக்களை நாகரிகப்படுத்தினார்கள் என்றோ குறிப்பிடலாம். இத்தகைய ஒரு செயல்முறைக்கு அவர்கள் பல்வேறு வழிவகைகளைக் கையாண்டிருக்க வேண்டும் எனவும், அதனால் இப் பிராந்தியத்தில் ஒரு சீரான அல்லது ஒரே தன்மையுடையதான இந்தியப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை எனவும் அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டுவர். பொதுவாக தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் திடுதிப்பென்று ஏற்படுவதால், ஒரே சீரான பண்பாட்டு நடைமுறையின் வெளிப்பாடு இப் பிராந்தியம் முழுவதிலுமே ஏற்பட்டிருக்கும் எனக் குறிப்பிடுவதில் அர்த்தமொன்றுமே இருக்காது.

சில குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களில் இந்திய வணிக கணங்களினுடைய (Guilds) குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. எவ்வாறு பிற்பட்ட காலத்தில் பினாங், சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் மேலைத்தேய வர்த்தகர்களது குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டனவோ அவ்வாறே இந்திய வர்த்தகர்களது குடியேற்றமும் இக்குறிக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்டன எனலாம். இருந்தும் இவ்வாறான புராதன வர்த்தகக் குடியேற்றங்கள் அங்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டதற்கான நேரடியான சான்றுகள் கிடைக்காவிடினும் இவ்வகையான குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டிருந்தமையைக் காட்டும் சில சாசனச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

மேற்குச் சுமாத்திராவில் பாரோஸ் என்ற இடத்திலும் தகுவா-பா என்ற இடத்திலும் கிடைத்த 'மணிக்கிராமத்தார்' என்ற வணிக கணத்தினரது கல்வெட்டும் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தினை உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன. தகுவா-பாவில் கிடைத்த பல்லவர் காலத்துக்குரிய வடமொழிக் கல்வெட்டானது அங்கு அமைந்திருந்த ஒரு விஷ்ணு கோவிலுக்குரிய நிலத்தானத்தினைக் குறிப்பிட்டு நிற்கிறது¹¹. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இவ்வகையான உதாரணமானது இந்திய முறையிலமைந்த நகர-மத வாழ்க்கைகளை அப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த சுதேச மக்கள் அனுபவித்திருந்தனர் எனக் குறிப்பிடலாம்.

'இந்தியமயமாக்கம்' தொடர்பான நடைமுறையை தென்கிழக்காசியப் பிரதேசங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சுதேசிய ஆட்சியாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டமையைக் காணலாம், இவ் ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றில் தம்முடைய நேரடியான இந்தியத் தொடர்பின் அடிப்படையிலோ அல்லது இவ் ஆட்சியாளர்களது ஆட்சிப் பிரதேசத்திற்குள் வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த வர்த்தகர்களின் உதவியுடனோ அவர்கள் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்ததாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இம் முயற்சி

என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுவது இந்திய அரசியல் முறைகளையும், கோட்பாடுகளையும் பெற்றுக்கொண்டு தத்தமது அரசியல் சமூக - வாழ்க்கை முறைகளை அங்கு உருவாக்கியமை பற்றியேயாகும். எடுத்துக்காட்டாக மிகவும் அண்மைக்காலத்தில் 19 ம் நூற்றாண்டில் ஜப்பானும் தாய்லாந்தும் மேலைத்தேய மயமாக்கத்தை தத்தமது பிரதேசங்களில் தாமாகவே புகுத்திக்கொண்டமையைக் குறிப்பிடலாம். இந்நிலையில் மேலைத்தேயத் திற்குரிய கலை, தத்துவம், இலக்கியம் என்பன அங்கு பொருளற்றவையாயின: பதிலாக விஞ்ஞானம் - தொழிநுட்பம் - அரசியல் முறை என்பனவே கவனத்தினை ஈர்த்துக்கொண்ட துறைகளாயின. அவ்வாறான ஒரு தேவை இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்குமாயின் குறிப்பிட்ட அக் காலப் பகுதியில் திட்டவட்டமாக, இந்திய மதப் பெரும் பரப்பினால் சூழப்பட்டிருந்த புராதன அரசியற் கோட்பாடுகளும் வாழ்க்கை முறைகளும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் உத்தியோக பூர்வமான முறையில் இந்தியப் பிராமணிய முகவர் நிறுவனங்களினூடாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, அதனைப் பிரதிபலித்து நிற்கக்கூடிய ஒருசமூகக் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கொள்வதில் தவறேதும் இருக்காது. சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதாயின், இன்று இம் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மேலைத்தேயத்தினைச் சேர்ந்த ராஜதந்திரிகளை அல்லது தத்துவ வாதிகளை - அறிவியலாளர்களை சேவைக்கமர்த்தி அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது போன்று அக்காலத்தில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பிராமணிய முகவர் நிலையங்கள் அச் சேவைகளைச் சுதேச மக்களுக்கு வழங்கியிருந்தன எனலாம்.

மூன்றாவது வகையான இந்திய மயமாக்கல் நடைமுறையின் செயற்பாடானது 'வெற்றி கொள்வோர்' (Adventurers) என்ற முறையில் இடம் பெற்றமையைக் காணலாம். சீன வரலாற்று நூல்களிலிருந்தும் சீன யாத்திரிகர்களது குறிப்புக்களிலிருந்தும் திரட்டப்பட்ட கருத்துக்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடனும் தொடர்பான இந் நடைமுறையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. இந்தியர்கள் செல்வங்களையும் வளங்களையும் (Fame and Fortune) வீரத்துடன் நாடி, கடல் கடந்து சென்று கண்டு அடைந்து கொண்ட நிகழ்வினை இச்செயல்முறை குறிப்பிட்டு நிற்கின்றது. இச்செயல் முறையின் கீழ் இந்தியர்களால் தென்கிழக்காசியப் பிரதேசங்களில் பேரரசுகள் அமைக்கப்பட்டு இந்திய மயமாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டமையைக் காணலாம். 19 ம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதியில் ராஜா சேர் ஜேம்ஸ் புறாக் என்பவர் சரவாக்கில் ஏற்படுத்தியதைப் போன்று, இந்திய வெற்றி கொள்வோரது இயக்கம் புராதன - மத்திய காலத் தென்கிழக்காசியப் பிரதேசங்களில் தாக்கத்தினை ஏற்படித்தியிருந்தது என்று குறிப்பிடுவதில் தவறேதும் இருக்க முடியாது.

தென்கிழக்காசியாவில் இந்திய அரசமைப்பினையொத்த ஆட்சி முறைகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தமையை உறுதிப்படுத்தும் சீன இலக்கிய மூலங்களை சாசன மூலங்கள் மேலும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன கௌடிண்யன் என்ற பிராமணன் தொடர்பாக அங்கு நிலவும் கதையும் கருத்தும் அத்தகையதாகும். அப் பிராமணன் இந்தோ - சீனாவிலுள்ள லூனான் (Funan)

என்ற பிரதேசத்தில் பெருந்தொகையான சனக்குழுக்களுடன் சென்று அங்கு வுனான் இளவரசியைத் திருமணம் புரிந்ததன் அடிப்படையில் ஒரு பேரரசினை ஸ்தாபித்தான் என்ற கருத்து பரவலாக நிலவி வருகின்றது¹² ஒருவேளை பிற்பட்ட காலத்தில் இக் கதையானது பெருமளவுக்கு தென்கிழக்காசியாவில் அரசுகளின் தோற்றத்தைப் பிராமணீயப்படுத்திக் காட்டுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கலாம் எனவும் நம்பப்படுகிறது. நாகமன்னனுடைய மகளான 'நாகிசோமா' என்பவளை கௌடிண்யன் என்ற பிராமணன் திருமணம் செய்து கொண்டமையைத் தொடர்ந்தே வுனான் அரசு (Funan State) தோற்றம் பெற்றுக் கொண்டது என நம்பப்படுகிறது. இந் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தும் காரணிகளாக கமோர் அரசர்கள் (Khamer) தமது கலை வெளிப்பாட்டுச் சின்னங்களில் குறிப்பாக புடைப்புச் சிற்ப மரபுகளில் நாகராச வடிவங்களைக் கொண்டு இக் கதையை வெளிப்படுத்தியமையிலிருந்தும், தென்னிந்தியாவில் பல்லவ வம்சத்தின் தோற்றத்துடன் வுனான் அரசின் தோற்றம் தொடர்பாகக் குறிப்பிடப்படும் ஐதீகமும் ஒன்றாக இங்கு அமைவதும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இருந்தும் தென்கிழக்காசியாவின் வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் நிலவியிருந்த பிராமண - நாக வம்சங்களின் கலப்பானது எந்தளவிற்கு இந்திய மயமாக்கலை உத்தியோகப்பற்றுள்ள மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருந்தது என்பது தொடர்பாக சிறு ஐயமும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் இங்கிருந்து முற்காலகட்டத்துக்குரியனவாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களுள் புத்தருடையதும் திருமாலினுடையதுமான கிற்பங்களே அதிகமாகக் காணப்பட்டிருந்தன என்பதனாலாகும். அவை அப்பிராந்தியத்திற்குரிய தனிப் பண்புகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டமையும், அதன் அடியாக சுதேச கலைமரபொன்றுக்கான பின்னணிகாணப்பட்டிருந்தது என்பதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்திய மயப்படுத்தப்பட்ட தென்னாசியாவின் பண்பாட்டுப் பரிமாணத்தின் தனி முதன்மைக்கு சுதேச கலைமரபுகளின் எழுச்சி அல்லது மறுமலர்ச்சியே காரணம் என்று கூறமுடியாது. ஏனெனில் இந்திய மயமாக்கமானது ஒருமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அது இருக்க வேண்டிய இடத்திற்குத் தானாக வரவில்லை. அதற்குரிய ஒரு சூழ்நிலையை பன்முனைப்படுத்தப்பட்ட வர்த்தக வலைப்பின்னற் பாதைகளே உருவாக்கிக் கொடுத்தன என்றால் அது மிகையாகாது இந்தியாவுக்கும் தென்கிழக்காசியாவிற்கும் இடையே வர்த்தக அடிப்படையிலான கடற்பாதைகள் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னரேயே வங்காள விரிகுடாவினைக் கடந்து இந்தியா தனது பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்தினை நடாத்தத் தொடங்கியிருந்தது. இந் நிலையிலேயே வட இந்தியாவில் குப்தர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியும் பால, சேன வம்சங்களின் காலத்தில் வங்காளத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மத - தத்துவக் கருத்துக்களும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

சைலந்திர வம்சத்தின் கலை மரபுகளானவை கி. பி. 8 ஆம் 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மத்திய ஜாவாவில் பெரும் செல்வாக்கினைப் பெற்றிருந்தன. அது மட்டுமன்றி கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டளவில் பொரபொதூர்

கட்டிட மரபுகள், ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் கலை மரபுகள் என்பவை யாவும் இந்தியாவிலிருந்து மகாயான மரபுகளின் அடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்ட செல்வாக்கு நிலைகளைக் காட்டி நிற்கின்றன. வங்காளத்தில் ஆட்சி செய்த பால வம்சத்தின் கலைமரபுகளைக்கூட தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் காணமுடிகிறது. கி. பி. 7ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதான வங்காளத் திலுள்ள பெரிய கோவிலான Paharpur ஐ ஒத்து Borabodur, மத்திய ஜாவாவிலுள்ள Prambanan, கம்போடியாவிலுள்ள ஆங்கோர்வார்ட், பர்மாவி லுள்ள ஆனந்தா கோவில் என்பன அமைக்கப்பட்டமையைக் காணலாம்.¹³ தொல்லியல் ஆய்வின் முடிவுகள் இக் கோவில்களின் அடித்தளத் திட்டங்கள் (Ground plan) யாவும் ஒரே மாதிரியைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதனைக் காட்டுகின்றன. எனவே இந்திய மயமாக்கத்தின் செயற் பாடுகளில், சுதேசக் கலைகளின் எழுச்சியானது சர்வதேச ரீதியில் நிகழ்ந்த இயக்கத்தின் அடிப்படையில் சேர்ந்து இயங்கியமையே தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் இந்துப்பண்பாட்டின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் காரண மாயிற்று என முடிவு கொள்ளலாம். இப் பின்னணியில் இந்தியாவிற்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும், பின்னர் இத்தியாவுக்கும் மேலைத்தேயங் களுக்கும் அதன் பின்னர் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் மேலைத்தேயங் களுக்கிடையிலுமான தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டமையும் அதன் பின்னணியின் தனித்துவமான பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளையும் அவற்றின் சீரற்ற பிராந்திய சூழ்நிலைகளையும் எம்மால் அவதானிக்க முடிந்தது. இந்நிலையே - தென்கிழக்காசிய பண்பாடுபற்றியும், அதன் சமூகச் சூழல் பற்றியும் தற்காலத்தில் ஆய்வு செய்வோர் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகளாகும். அதுவே தென்கிழக்காசியாவின் இந்துப்பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் தொடர்பாக சுற்போருக்கும் உதவும் அறிமுகமாகும்.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. Alastair Lamb; Indian Influence in Ancient South East Asia ; A Cultural History of India, (ED) by A. L. Basham., P. 442.
2. Ibid.
3. Encyclopaedia Britania ; 'The Cultural Setting of South East Asian Arts', VOL. NO. 17. P. 231.
4. Ibid.
5. Sankalia, H. D; 'Archaeology and the Ramayana or Dating the Ramayana', Puratattva, Bulletin of the Indian Archaeological Society, 1967 - 68, P. 3.
6. Alastair Lamb; OPP. Cited. P. 444.

7. Pusalkar, A. D., 'Cultural Interrelation Between India and the outside World Before Asoka,, The Cultural Heritage of India, (ED) by Sunit Kumar Chatterji etc. P. 152.
8. Alastair Lamb; OPP. Cited. P. 445.
9. Ibid. P. 445.
10. Ancient India : VOL. 02 P. 17, 1946.
11. Recueil Des Inscriptions; dusism, Ed. by G. COEDES, See plate No X11
12. ஹோல், D. G. E. தென்கிழக்காசிய வரலாறு, பக். 31.
13. Percy Brown; Indian Architecture (Hindu & Buddhist Period) P. 178.

இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணி விகிதங்களின் போக்கு; (1978 - 1990)

—கா. கந்தையா

“அந்நியச் செலாவணி என்ற சொற்றொடர் ஒரு நாட்டுச் செலாவணி நாணயத்திற்கு மற்றொரு நாட்டு நாணயம் மாற்றப்படும் முறைகள், அவ்வாறு மாற்றுவதற்குரிய காரணங்கள், எவ்வடிவத்தில் இம்மாறுதல்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. இக்கட்டுரையானது அந்நியச் செலாவணி விகிதம் பற்றிய பல்வேறு எண்ணக்கருக்களை விளக்கி, இலங்கையில் இவ்விகிதங்கள் எவ்வாறு அமைந்து உள்ளன என்பதனை விளக்குவதனையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அந்நியச் செலாவணி விகிதம் பற்றி பல்வேறுபட்ட எண்ணக்கருக்கள் உள்ளன. இவ் வேறுபட்ட எண்ணக்கருக்கள் பற்றி தெளிவான விளக்கங்கள் அவசியமானவை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு வீதங்களும் வெவ்வேறான கருத்துக்களை கவனத்தில் கொண்டு கணிக்கப்படுவதனால் இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு திசையில் அசைவுறக்கூடும். இவ்வாறான போக்குகளினால் நாட்டின் அந்நியச் செலாவணி வீதங்களின் போக்கு பற்றிய மதிப்பீடு ஒரு குழப்ப நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடும். அந்நியச்செலாவணி வீதங்களில் பொதுவாக இக்கட்டுரை பெயரளவு நாணய மாற்று வீதம், நிறையளிக்கப்பட்ட பெயரளவு நாணய மாற்று வீதம், நிறையளிக்கப்பட்ட மெய் நாணயமாற்று வீதம், மெய்பயனுறுதி நாணய மாற்று வீதம் என்பவை பற்றிய விளக்கங்களையே கவனத்தில் கொண்டுள்ளது.

அந்நியச் செலாவணி வீதம் என்பது பற்றி பல்வேறுவகையான விளக்கங்கள் உண்டு. பொதுவாக இதனை ஒரு நாட்டு நாணயத்தின் விலையினை இன்னொரு நாட்டு நாணயத்தின் பெறுமதியில் குறிப்பிடப்படுவது என வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம். அதாவது இரு வேறுபட்ட நாணயங்களின் ஒப்பீட்டு ரீதியான விலையாகும். இந்த வீதத்தினை உள்நாட்டு நாணயத்தின் ஒரு அலகு நாணயத்திற்கு வேறு ஒரு நாட்டின் எத்தனை நாணய அலகுகள் சமம் என்பதை குறிப்பிடுவதாகும். மாறாக வேறொரு நாட்டின் ஒரு நாணய அலகிற்கு எத்தனை உள்நாட்டு நாணய அலகுகள் சமம் எனவும் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான விகிதங்கள் இருபக்க செலாவணி மாற்று விகிதங்களாகவும் உத்தியோகபூர்வமாக வெளியிடப்படும் வீதங்களாகவும் காணப்படும். தனியாக ஒருநாடு இருபக்க பெயரளவு

இவர் பொருளியல்துறைச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இலங்கையின் பணத்திற்காக கேள்விபற்றி மெய்ச்சான்று ரீதியான ஆய்வினைச் செய்துள்ளார் அத்துடன் இலங்கையினை பணநிரம்பல் விலைமட்டம் பணவீக்கம் ஆகியவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்பினை மதிப்பீட்டு ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார்.

நாணய மாற்று வீதம் என்பதனைப் பல நாடுகளுடன் வைத்துக் கொள்ள லாம். இவ்வாறான நிலையில் நாடுகளுக்கிடையேயுள்ள பெயரளவு நாணய மாற்று வீத அசைவுகள் வெவ்வேறு திசையிலும் வெவ்வேறு அளவுகளிலும் காணப்படலாம். ஒரு நாட்டின் நாணய மாற்று வீதத்தை சுருக்கமான முறையில் தெளிவாகப் பிரதிபலிப்பதாகவும் வர்த்தக முக்கியத்துவத்தையும், குறிப்பிட்ட வெளிநாட்டுநிதி நாணய ஓட்ட நிலைமைகளையும் நிறை களாகக் கொண்டு ஒரு நாட்டிற்கும் அதனோடு வர்த்தகத்தில் தொடர்பு கொண்டுள்ள பிரதான வர்த்தகப் பங்காள நாடுகளுக்கும்ிடையேயுள்ள மொத்தத் தொடர்புகளைப் பிரதிபலிப்பதாகவே நிறைவேற்றிய செலாவணி மாற்று வீதம் அமைகின்றது.¹ நிறைவேற்றிய செலாவணி மாற்று வீத கணிப்பில் வெவ்வேறு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. கணிப்பீடானது எந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதோ அந்த நோக்கத்தை பிரதிபலிப்பதாக அமையும். ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்காக தனித்தனியாகக் கணிக்கப்படலாம் அல்லது இலாபத்தை அறிவதற்காக தனித்தனியான பொருட்களுக்கு கணிக்கப்படலாம். அல்லது நாடுகளுக்கிடையே ஏற்றுமதியில் உள்ள போட்டி நிலைமைகளை அறியக் கணிக்கப்படலாம். அதேபோன்று வர்த்தக, கைத்தொழில் உபாயங்களில் அந்நியச் செலாவணி அமைப்பு எத்தகைய பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளது என்பதனை அறியவும் இக்கணிப்பீடு முறை பயன்படுத்தப்படலாம். எனவே ஆய்வாளரின் குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இக்கணிப்பீட்டுமுறையும் எந்தெந்த பொருள்களுக்கு அல்லது எவ்வெத் துறைகளுக்கு கணிப்பீடு செய்யப்படுதல் என்பதும் அமையும்.

உதாரணமாக ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறைகளுக்காக தனித்தனியான நிறையேற்றிய செலாவணி வீதச் சுட்டெண்களைக் கணிப்பீடு செய்யவேண்டுமெனின், அந்த நாட்டோடு வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் பிரதான பங்காள நாடுகளை அடையாளம் காணவேண்டும். ஏற்றுமதிக்கான பங்காள நாடுகள் தனியாகவும், இறக்குமதிக்கான பங்காள நாடுகள் தனியாகவும் வரையறுக்கப்பட்ட பின்பு, நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதியின் விகிதாசார அடிப்படையில் ஒவ்வொரு பங்காள நாடுகளும் எந்த விகிதத்தினை பெறுகின்றன என்பதை நிறையாகக் கொள்ளவேண்டும். இதே போன்று இறக்குமதி பங்காள நாடுகளுக்கும் மொத்த இறக்குமதியின் விகிதாசாரமாக நிறையளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.²

வர்த்தகப் பங்காள நாடுகளின் நிறையேற்றிய சராசரிப் பணவீக்க சுட்டெண், குறித்த நாட்டு பணவீக்க சுட்டெண்ணோடு ஒப்பீட்டு ரீதியில் பெறப்பட்ட விகிதத்தால் நிறையேற்றிய பெயரளவான சுட்டெண்ணை சரிசெய்து பெறப்படுவதே நிறையேற்றிய மெய் அந்நியச் செலாவணி வீதங்களாகும் அல்லது வர்த்தகப் பங்காள நாடுகளின் நுகர்வோர் சுட்டெண்ணின் நிறையளித்த சராசரியின் விகிதமாக ஒரு குறித்த நாட்டுச் சுட்டெண் கணிப்பிடப்பட்டு இந்த விகிதத்தால் மொத்த நிறையளித்த பெயரளவான சுட்டெண்ணைப் பிரிக்க வருவதே நிறையளித்த மெய் அந்நியச் செலாவணி வீதமாகும்.³

பயனுறுதி நாணயமற்ற வீதம் என்பது ஏற்றுமதிவரி, இறக்குமதி வரி, தீர்வைகள், ஏற்றுமதி இறக்குமதி என்பவற்றிற்கான மானியங்கள்

என்பனவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டே கணிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒரு நாட்டின் ஏற்றுமதியினை எடுத்துக் கொண்டால் மொத்த ஏற்றுமதித் தீர்வையிலிருந்து ஏற்றுமதிக்கான மானியத்தைக் கழிக்கின்றபோது தேறிய ஏற்றுமதி தீர்வை பெறப்படும் தேறிய ஏற்றுமதித் தீர்வையினை மொத்த ஏற்றுமதிப் பெறுமானத்தின் விகிதமாக கிடைப்பதே செயற்றிறன் வாய்ந்த தேறிய தீர்வை (இறுப்பு) ஆகும். மெய்நிறையளித்த ஏற்றுமதிக்கான அந்நியச் செலாவணிச் சுட்டெண்ணை '1 - செயற்றிறன் வாய்ந்த இறுப்பு' என்பதால் பெருக்கிப் பெறுவதே ஏற்றுமதிக்கான பயனுறுதி வாய்ந்த நாணயமாற்று வீதமாகும். மாறாக இறக்குமதிக்கான பயனுறுதி வாய்ந்த நாணய மாற்று வீதத்தினை நிறையளித்த இறக்குமதிச் சுட்டெண்ணை '1 + செயற்றிறன் வாய்ந்த இறுப்புக்கள்' என்பதால் பெருக்கக் கிடைக்கும் பெறுமானமாகும். 4

இவ்விடத்தில் மெய் நாணய மாற்று வீதம் என்பதனையும் வரையறுத்தல் பொருத்தமானதாக அமையும் பெயரளவு நாணயமாற்று வீதமானது ஒரு அலகு நாணயத்தைக் கொண்டு எத்தனை அலகுகள் வேறொரு நாணயத்தைக் கொள்வனவு செய்ய முடியும் என வரைவிலக்கணம் செய்யப்படும் போது இவ்வரைவிலக்கணமானது ஒரு நாடு எந்தவீதத்தில் மெய்யான பொருட்கள் சேவைகளை இன்னொரு நாட்டோடு மாற்றுதல் செய்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு விடையளிக்கவில்லை. அதாவது இரு நாடுகளின் ஒப்பீட்டு ரீதியான விலைமட்டத்தைக் கவனிக்கவில்லை. மெய் நாணய மாற்று வீதம் இக்குறைபாட்டை நீக்குகின்றது கோட்பாட்டு ரீதியாக மெய் நாணய மாற்று வீதத்தை வர்த்தகத்தில் ஈடுபடாத பொருட்களின் சராசரி விலைமட்டத்தை வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் பொருட்களின் சராசரி விலைமட்டத்தால் பிரிப்பதற்குச் சமமானது என வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம் புள்ளிவிபர ரீதியாக மெய் நாணயமாற்று வீதமானது பெயரளவு நாணய மாற்று வீதத்தை உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விலை விகிதாசாரத்தால் பெருக்குவதற்குச் சமமாகும். 5 புள்ளிவிபர ரீதியான வரைவிலக்கணப்படி ஒரு நாட்டின் பெயரளவான நாணய மாற்று வீதம் கூடுகின்ற போது அல்லது உள்நாட்டு விலைமட்டம் அதிகரிக்கின்ற போது மெய் நாணய மாற்று வீதம் அதிகரிக்கும் என்பதனைக் கூற முடிகின்றது. எல்லா நாடுகளும் ஒரே மாதிரியான பணவீக்க விகிதங்களைக் கொண்டிருக்குமாயின் பயனுறுதி நாணய மாற்று வீதம் அல்லது பெயரளவு நாணய மாற்று வீதம் என்பதனை மெய் நாணய மாற்று வீதத்திற்குப் பதிலாக உபயோகிக்க முடியும். ஆனால் நடைமுறையில் நாடுகளிடையே பணவீக்க வீதங்கள் வேறுபடுவதால் மெய் நாணய மாற்று வீதக் கணிப்பீடு என்பது அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக மெய் நாணய மாற்று வீதக் கணிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடுகளுக்கிடையேயுள்ள போட்டித் தன்மையின் மாற்றங்களைக் குறிப்பிட முடியும். இக் கணிப்பீட்டு முறையில் முக்கியமாக விலைமட்டத்துணைக் கணிப்பிடல் கடினமானதாக உள்ளது, ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் பொது விலை மட்டம் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடாத பொருட்களின் விலை நிலைமைகளை தெளிவாகப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இருந்தும் மெய் நாணய மாற்று வீதத்தினை கணிப்பிடுகின்ற போது ஒரு நாட்டின் தேசிய வருமான கணக்கின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விவசாயம், கைத் தொழில் ஆகிய துறைகளை வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் துறைகளாகவும், ஏனைய துறைகளை வர்த்தகத்தில் ஈடுபடாத துறைகளாகவும் வகைப்படுத்தி வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் பொருட்களின் விலைக்கும், வர்த்தகத்தில்

ஈடுபடாத பொருட்களின் விலைக்கும் இடையேயுள்ள விகிதமாக மெய் நாயக மாற்று வீதச் சுட்டெண் கணிக்கப்படலாம். மெய் நாயக மாற்று வீதத்தை பெயரளவு நாயகமாற்று வீதத்திலிருந்து வேறுபடுத்தல், பேரினப் பொருளியல் கொள்கை வகுத்தலின் அடிப்படையில் முக்கியமாக அமைகின்றது.

II

இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணி முறையில் 1970 களிலிருந்து காலத்திற்குக்காலம் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் 1977 நவம்பருக்குப் பின்பாக இலங்கை ரூபா ஏனைய நாட்டு நாயகங்களோடு மிதக்கவிடப்பட்டதோடு இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணிக் கொள்கையில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமான தெனலாம். இக்காலப் பகுதியை இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணிக் கொள்கையின் சுதந்திரமான மிதக்கவிடப்பட்ட காலப் பகுதி என சிலர் வரையறுத்துள்ளனர்⁷. இலங்கை ரூபாவின் பெறுமதியானது முன்னைய காலப் பகுதிகளோடு ஒப்பிடுகின்ற போது குறைவடைந்து வந்ததை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இது இலங்கை போன்ற வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற நாடுகளிடையே இருந்து வருகின்ற ஒரு பொதுவான பண்பாகவே காணப்படுகின்றது. கீழேயுள்ள அட்டவணையானது இலங்கைக்கும் பிரதான ஏனைய நாடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள பெய அட்டவணை 1

இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணிப் பெயரளவுச் சுட்டெண்கள்
1978 - 100

வருடம்	சிறப்பு எடுப்பு உரிமை	ஐக்கிய அமெ. டொலர்	ஐக்கிய இரா. பவுண்ட்	ஜப்பான் யென்	டியச் மார்க்
1978	100	100	100	100	100
1979	101	100	109	80	105
1980	113	116	135	104	108
1981	118	133	123	116	106
1982	116	138	109	113	105
1983	129	161	113	133	106
1984	128	170	96	131	98
1985	173	177	125	169	130
1986	172	184	132	223	172
1987	214	198	181	310	225
1988	219	213	187	327	216
1989	262	258	205	350	277
1990	283	260	239	366	206

ஆதாரம் : கட்டுரையாளரால் கணிக்கப்பட்டது.

ரளவு நாணய மாற்று வீதத்தின் போக்கினை சுட்டெண் வாயிலாகக் காட்டுகின்றது. இச் சுட்டெண்கள் வெளிநாட்டு நாணயத்தின் ஒரு அலகுக்கு எத்தனை இலங்கை ரூபாக்கள் என்ற விதமாகத் தரப்பட்டுள்ள பெயரளவு நாணய மாற்றுவிதி தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதோடு, 1978ம் ஆண்டை அடியாண்டாகவும் கொண்டு கணிக்கப்பட்டதாகும்.

இங்கு உயர்வான சுட்டெண் குறிப்பிடுவது யாதெனில் குறிப்பிட்ட வெளிநாட்டு நாணயத்தில் இலங்கை ரூபாவின் பெறுமதி குறைவு என்பதே யாகும். மேலேயுள்ள அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ள சுட்டெண்களின் அடிப்படையில் விசேட எடுப்புரிமைக்கெதிராக இலங்கை ரூபாவின் மதிப்பு தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியடைந்து செல்வகை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. குறிப்பாக 1984ம் ஆண்டுக்குப் பின்பே ரூபாவின் மதிப்பு சடுதியாக வீழ்ச்சியடைந்து செல்வகைக் காணமுடிகிறது. 1984ல் விசேட எடுப்புரிமைக் கான சுட்டெண் 128 ஆக இருந்து 1990ல் 283 ஆக அதிகரித்துள்ளது. சராசரியாக இவ்வதிகரிப்பு 120 வீதமாக உள்ளது. அதாவது விசேட எடுப்புரிமைக் கெதிராக இலங்கை ரூபாவின் நாணயம் 120 சத வீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இதே காலப்பகுதியில் அமெரிக்க டொலருக்கும், ஸ்டேர்லிங் பவுண்டுக்குமான இலங்கை ரூபாவின் மதிப்பிழப்பானது முறையே 53 வீதத்தையும் 149 வீதத்தையும் காட்டுகின்றது. இதேபோலவே யப்பானிய யென், டியூச் மார்க் என்பனவற்றிற்கான ரூபாவின் மதிப்பிழப்பானது முறையே 170 வீதத்தையும் 212 வீதத்தையும் காட்டுகின்றது. எனவே இலங்கை ரூபாவின் பெயரளவுப் பெறுமதியானது அட்டவணை 1ல் உள்ள நாடுகளின் நாணயங்களுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியடைந்து செல்வகையே நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.⁸ இவ்வாறான வீழ்ச்சிக்கு பணவீக்கத்தினை விரைவாக அனுபவிக்கும் நாட்டின் நாணயம் பெறுமதி இழப்பதை நாம் காரணமாகக் கூறக் கூடியதாகவுள்ளது.

அட்டவணை 2ல் இலங்கையின் பெயரளவுச் செலாவணி அசைவுகள் 1984ம் ஆண்டிலிருந்து 1990ம் ஆண்டுவரை காட்டப்பட்டுள்ளது. பிரதான நாணயங்களாக ஐக்கிய அமெரிக்க டொலர், ஸ்டேர்லிங் பவுண்டியூச் மார்க், யப்பானிய யென், பிரான்சிய பிராங், இந்திய ரூபாய் சிறப்பு எடுப்பனவு உரிமைகள் இடம்பெறுகின்றன. அட்டவணை 1 இல் காட்டப்பட்ட அந்நியச் செலாவணி சுட்டெண் போக்கினை ஒத்ததாகவே பெயரளவு அந்நியச் செலாவணி வீதப் போக்கும் காணப்படுகின்றது இவ்வட்டவணையில் (2இல்) இந்திய ரூபாய் பிரான்சிய பிராங் இரண்டு மேலதிக நாணயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பெயரளவுச் செலாவணி அசைவுகளில் குறிப்பிடக் கூடிய அம்சம் என்னவெனில் 1986 ல் முன்னைய ஆண்டோடு ஒப்பிடுகின்ற போது இலங்கை ரூபா 4.3 சத வீதத்தால் பெறுமதி உயர்வடைந்து காணப்படுகின்றது அதே போன்று 1988 ம் ஆண்டில் 1987 ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது இலங்கை ரூபா டியூச் மார்க், பிரான்சிய பிராங், இந்திய ரூபாய் என்பவற்றிற்கெதிராக பதிப்பேற்றம் முறையே 4.34 சதவீதமும், 5.29 சதவீதமும், 10.05 சதவீதமும் காணப்படுகின்றது. இவற்றினை விட 1990ம் ஆண்டில் முன்னைய ஆண்டினைவிட இந்திய ரூபாய்க்கெதிராக இலங்கை ரூபாம் 5.69 சதவீத பெறுமதி உயர்வினைக் காட்டுகின்றது.

அடுத்து இலங்கையின் நிறையளிக்கப்பட்ட கூட்டெண் என்பதனை நோக்குவோம். இச் கூட்டெண் கணிப்பீட்டு முறையானது சர்வதேச நாணய நிதியத்தினால் கையாளப்பட்ட வாய்ப்பாட்டினை பயன்படுத்தி 1979ம் ஆண்டினை அடியாண்டாகக்கொண்டு கணிக்கப்பட்டுள்ளது.⁹ இச்சூட்டெண்ணானது. உள்நாட்டு நாணயத்தின் கொள்வனவுச் சக்தியின் போக்கினை அதனது வர்த்தகப்பங்காள நாட்டின் நாணயங்களுக்கு எதிர்முகமாக குறிப்பிடுவதால் இச்சூட்டெண்ணானது ஆய்வினைப் பொறுத்தும் கொள்வனவு வகுத்தலிலும் பயனுள்ள வழிகாட்டியாய் அமைகின்றது. வர்த்தக நிறையளித்தல் என்பது இங்கு ஏற்றுமதிக்கும் இறக்குமதிக்கும் தனித்தனியாக காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நிறையளித்தலை கீழேயுள்ள அட்டவணை காட்டுகின்றது.

அட்டவணை: 3

ஏற்றுமதி இறக்குமதி நிறைகள்

நாடு	மொத்த ஏற்றுமதி பெறுமானத்தின் பங்கு 1979	சரி செய்யப்பட்டது	மொத்த இறக்குமதி பெறுமானத்தின் பங்கு 1979	சரி செய்யப்பட்டது
1. அவுஸ்ரேலியா	0.0150	0.0284	0.0478	0.0655
2. கனடா	0.0148	0.0281	0.0129	0.0177
3. ஜேர்மன்	0.0592	0.1122	0.0542	0.0743
4. பிரான்ஸ்	0.0166	0.0315	0.0214	0.0293
5. ஹொங்கொங்	0.0105	0.0199	0.0229	0.0314
6. இந்தியா	0.0131	0.0248	0.1035	0.1419
7. இத்தாலி	0.0280	0.0531	0.0117	0.0164
8. யப்பான்	0.0682	0.1293	0.1332	0.1826
9. மலேசியா	0.0004	0.0002	0.0062	0.0085
10. நெதர்லாந்து	0.0318	0.0603	0.0211	0.0289
11. பாகிஸ்தான்	0.0449	0.0851	0.0219	0.0300
12. சவுதி அரேபியா	0.0294	0.0557	0.0696	0.0954
13. சிங்கப்பூர்	0.0105	0.0199	0.0602	0.0825
14. ஐக்கிய இராச்சியம்	0.0813	0.1541	0.0893	0.1224
15. ஐக்கிய அமெரிக்கா	0.1039	0.1970	0.0537	0.0736

மூலம்: பொருளாதார மீளாய்வு 1979 (அட்டவணை 77)
இலங்கை மத்திய வங்கி

குறிப்பு: சரி செய்யப்பட்ட நிறையானது $\frac{W_i}{\sum_{i=1}^{n-1} W_i}$ என்பதால் தரப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி பங்காள நாடுகளாக அவுஸ்
 ரேலியா, கனடா, ஜேர்மன், பிரான்ஸ், ஹொங்ஹொங், இந்தியா, இத்
 தாலி, யப்பான், மலேசியா, நெதர்லாந்து, பாகிஸ்தான், சவுதி அரேபியா,
 சிங்கப்பூர், ஐக்கிய இராச்சியம், ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள்
 உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது ¹⁰

அட்டவணை 4

நிறையளித்த பெயரளவுச் சுட்டெண்

	ஏற்றுமதிக்கான நிறையளித்த பெயரளவுச் சுட்டெண்	இறக்குமதிக்கான நிறையளித்த பெயரளவுச் சுட்டெண்
1978	100	100
1979	90	97
1980	98	114
1981	119	121
1982	112	116
1983	126	138
1984	122	124
1985	140	145
1986	158	183
1987	195	195
1988	202	203
1989	235	234
1990	277	245

ஆதாரம் : கட்டுரையாளரினால் கணிப்பிடப்பட்டது.

நிறையளித்த பெயரளவுச் சுட்டெண் பெறுமானம் அதிகமான
 தாகக் காணப்படுகின்றதெனின் அது இலங்கைக்கான ஏற்றுமதி இறக்குமதி
 களின் பாதக நிலைமையினைக் காட்டுகிறது. மாறாக நிறையளித்த பெய
 ரளவுச் சுட்டெண் ணானது குறைவானதாக இருக்கின்ற போது ஏற்றுமதி
 இறக்குமதி என்பன இலங்கைக்குச் சாதகமாக அமையும். இவ்விளக்கத்
 தினைக் கொண்டு மேலேயுள்ள அட்டவணையைப் பார்க்கின்றபோது

ஏற்றுமதி நிறையளித்த பெயரளவுச் சுட்டெண் 1979, 1980 ஆகிய ஆண்டுகளில் குறைந்து செல்கின்றது. இது இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி குறித்து நன்மை பயப்பதாகவும், இவ்வாறான தன்மை யப்பானிய யென்னுக் செதிராக இலங்கை ரூபா பெறுமதி ஏற்றத்தினையும் காரணமாகக் காட்ட முடியும். அதேபோன்று முன்னைய ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது 1982, 1984ம் ஆண்டுகளின் சுட்டெண்கள் குறைவடைந்துள்ளமை ஏற்றுமதிக்கான சாதக நிலைமையை விளக்குவதாகவுள்ளது. அடுத்து இறக்குமதிக்கான நிறையளித்த பெயரளவுச் சுட்டெண்ணைப் பார்க்கின்றபோது 1984 ம் ஆண்டுகுப்பின் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது.

1984க்கு முற்பட்ட ஆண்டுகளில் 1979, 1980 ஆண்டுகளிலும் 1982, 1984 ஆண்டுகளிலும் குறைவாக உள்ளது. இது இறக்குமதியை பொறுத்து இவ்வாண்டுகளில் இலங்கைக்குச் சாதகமாகவுள்ள நிலைமையே குறிப்பிடுகின்றது.

III

வர்த்த நிறையளிக்கப்பட்ட சுட்டெண் கணிப்பீட்டு முறையானது ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கான கொடுப்பனவுகள் யாவும் உள்நாட்டு நாணய வாயிலாக நடைபெறுகின்றது. என்ற எடுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில் இறக்குமதிக்கான கொடுப்பனவுகள், ஏற்றுமதிக்கான பெறுகைகள் அமெரிக்க-டொலரைப் பயன்படுத்தி நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறான நாணய பரிமாற்றங்களை வர்த்தக நிறையளித்த சுட்டெண் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை. எனவே வர்த்தமாதிரியை விடுத்து பயன்படுத்தப்பட்ட வெளிநாட்டு நாணயங்களின் சேர்க்கையைக் கவனத்தில் கொண்ட நிறையளித்த சுட்டெண் கணிப்பீட்டு பயனுள்ளதாக அமையும். மேலும் வர்த்தகப் பங்களிப்பு நாடுகளின் விலைச் சுட்டெண்கள் பற்றிய தரவுகள் கிடைக்குமிடத்து அவற்றிற்கான நிறையளித்த சராசரிச் சுட்டெண்ணைக் கணிப்பீட்டு இலங்கையின் விலைச்சுட்டெண்ணின் விகிதமாக பெயரளவு நிறையளித்த சுட்டெண்ணை பிரிக்க நிறையளித்த மெய் சுட்டெண் பெறப்படலாம். நிறையளித்த மெய் சுட்டெண்ணை செயற்றிறன் வாய்ந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதி விகிதங்களை பயன்படுத்தி பயனுறுதி மாற்று வீதம் கணிக்கப்படலாம்.

குறிப்புகள்

1. Bird Graham, World Finance and Development, 1985, chapter 10, p 243.
2. Stern J Joseph, Mallon D Richard and Hutcheson L Thomas, Foreign Exchange Regimes and Industrial Growth in Bangladesh, World Development Vol. 16 No. 12 December 1988 p 1438.
3. Ibid p 1423
4. Idib p 1438
5. Wood A Global Trends in Real Exchange Rates 1960 - 84, World Develoment, Vol. 19 No. 4 April 1991 p 332.

6. Devarajah S. and de Melo J.
 Adjustment with a Fixed Exchange Rate:
 The World Bank Economic Review Vol. 1 No. 3 May 1987 p 450.

7. Colombage S. S.
 An Application of Effective Exchange Rate Indics for Srilanka:
 staff studies, Central Bank of Ceylon, Vol. 1 No. 5 September 1987

8. குறிப்பு: அட்டவணை (1) ல் 1988ல் டியூச் மார்க்குக்கெதிராக முன்னைய ஆண்டோடு ஒப்பிடுகின்ற போது இலங்கை ரூபாவின் பெறுமதி 4.17 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது.

9. நிறையளிக்கப்பட்ட சுட்டெண்:
$$\left[\sum_{i=1}^{n-1} W^* R^* \right] \times 100$$

W^* = சரி செய்யப்பட்ட நிறை.

$$W^* = \frac{W_i}{\sum_{i=1}^{n-1} W_i}$$

$$R^*_{it} = \frac{R_{1i,t}}{R_{1i,1978}}$$

வெளிநாட்டு நாணய அலகொன்றுக்கான இலங்கை ரூபாக்கள்.

10. குறிப்பு: கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும், சீனாவும், சோவியத் ரசியாவும் உள்ளடக்கப்படவில்லை.

கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களும்

சமுதாய விழிப்புணர்வும்

கலாநிதி ஏ. ஜே. வி. சந்திரகாந்தன்

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து தென்னாசிய நாடுகளைத் தமது ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்திவந்த மேற்கத்தேய அரசுகளின் அனுசரணையுடன் தமிழகத்தில் புகுந்த கிறிஸ்தவ சமயம், தமிழிலக்கியத்தினது பரிமாண வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க அகற்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அகராதிகளை ஆக்குவது முதல், அம்மாணைகளைப் பாடுவது ஈறாக, தமிழ் இலக்கண நூல்களை யாத்தலிலும், செந்தமிழ் காப்பியம் புனைதலிலும், நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களை நயம்பட வளர்த்தலிலும், மேலைத்தேய கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்களும், அவர்களைத் தொடர்ந்துவந்த, தமிழகக் கிறிஸ்தவ அறிஞர்களும் செப்பரும் பணியாற்றியுள்ளனர் என்பது செந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண வரலாறு எடுத்தியம்பும் ஓர் உண்மை¹ இவர்களுள் சிலர் "மறைவளர மொழி வளர்ப்போம்" என்ற இலட்சியத்துடன் செயற்பட்டனரேயாயினும், பலர் தமிழ் மொழிமீது தாம் கொண்ட தணியாத நாட்டத்தினால் உந்தப்பட்டனர் என்பதும் ஏற்கப்படக்கூடியதே.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகால தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியை ஆயும் போது, ஆங்கு நாவல் இலக்கியம் நயத்தகு நிலையில் வளர்ந்திருக்குமாற்றினை அவதானிக்கலாம். இக்கூற்று, "கிறிஸ்தவ"² நாவல் இலக்கியத்திற்கும் பொருந்துமெனக் கூறலாம். தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரிசையிலே கிறிஸ்தவ நாவல்களுக்குத் தனிச்சிறப்பு உண்டு. இச்சிறப்பு, கிறிஸ்தவரல்லாத ஆய்வாளர்களினாலும், விமர்சகர்களினாலும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.³

"கிறிஸ்தவ நாவல்" என்று கூறும்போது அது கிறிஸ்தவர்களால் எழுதப்படுகின்ற நாவல்கள் மட்டுமே எனக்கொள்ளுதல் தவறானதாகும். கிறிஸ்தவரல்லாதவரும்கூட, கிறிஸ்தவ சமய விழுமியங்களை, கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை உள்ளீடாகவைத்துச் சிறுகதைகளும், புனைகதைகளும், நாவல்களும் யாத்திருக்கின்றனர். அவ்வாறே கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர் பலர் தமது நாவல்களில் பிறசமயப் பெயர்கொண்ட பாத்திரங்களை அச்சமயங்களின் ஆன்மீக மரபுகளுக்கேற்ப அழகுறத் தீட்டியுள்ளனர்.

எனினும், அரண்மனைகளையும், அந்தப்புரங்களையும் தளமாக வைத்துக் கதைபுனைந்த வேதநாயகம்பிள்ளை முதல், அந்தரித்துத் தெருவில் அலையும் அபலைகளைக் கதாபர்த்திரங்களாகத் தீட்டிய ஐசக் அருமை

❁ இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறையின் தலைவராகவும், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார். "இலங்கையின் பல்சமய பல்கலாச்சார சூழலில் கிறிஸ்தவர்களின் மறைப்பணி" "ஆரிய இறையியலின் அண்மைக்கால செல்நெறிகள்" போன்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

ராஜன் வரை சமுதாய விழிப்புணர்வையும், அதன்மூலம் ஏற்படவேண்டிய சமுதாய மாற்றங்களையும், அதற்கான தேவைகளையும் வலியுறுத்தியே கதை புனைந்திருப்பதைக் காணலாம். யதார்த்தப்பண்புடன் பாத்திரங்களைப் படைப்பதும், அப்பாத்திரங்களைப் பேசவிடுவதன்மூலம், சமுதாயமாற்றத்திற்கு வேண்டிய கருத்துக்களை, அறிவுரைகளை உரையாடல்களில் எடுத்துரைப்பதும், அவற்றோடு இயல்பாகவே கிறிஸ்தவ மறைச்சிந்தனைகளை, சித்தாந்தங்களை இணைத்து விடுவதும் கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர் கையாளும் பொதுவான ஓர் இலக்கிய உத்தியாக இருந்துவருகின்றது. ஆயினும் "கிறிஸ்தவ நாவல்" என்று இனம் காட்டுவதற்கு, இந்த அளவுகோல்மட்டும் போதுமானதா? கிறிஸ்தவ நாவல் இலக்கியத்தின் சமய, சமூக, சமுதாய அடிப்படை எத்தகையது? கிறிஸ்தவ மறைக் கோட்பாடுகளை, நம்பிக்கைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்படும் நாவல்கள் மட்டுமே கிறிஸ்தவ நாவல்களா? தமிழ் நாவல்களில் கிறிஸ்தவப்பெயர் சூட்டப்பெற்ற பாத்திரங்களை அமைத்து அவற்றினூடாக கிறிஸ்தவ சமயக்கோட்பாடுகளைத் தெளிவாக்குவதும் அல்லது அப்பாத்திரங்களினூடே கிறிஸ்தவ படிப்பினைகளை வலியுறுத்துவதும் கிறிஸ்தவ நாவல் என்பதற்கு சான்றாக ஆகிவிடமுடியுமா? கிறிஸ்தவ நாவல்களுக்கென்று தனிப்பெரும் தத்துவார்த்தப்போக்கு ஒன்று இருக்கின்றதா? அல்லது இருக்கவேண்டுமா? தமிழ் இலக்கிய உலகில் "உரைநடை" தோன்றிய காலத்திலிருந்தது போல கிறிஸ்தவ சமயப்பிரச்சாரத்திற்காகவும், சமயக்கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்தவுமே கிறிஸ்தவ நாவல்கள் எழுதப்படுகின்றனவா? கிறிஸ்தவ நாவல்களுக்கு தனித்துவம் வாய்ந்த உலகநோக்கும், சமுதாயக் கணிப்பும் இருக்கின்றதா? அப்படி இருக்குமாயின், ஏனைய சமயத்தவரால் எழுதப்படும் தமிழ் நாவல்களினின்றும் இவை எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன? இவையும், இவைபோன்ற ஏனைய கேள்விகளுக்கும் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியின் வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், கிறிஸ்தவ நாவல்களின் இன்றியமையாத அம்சமாக விளங்கும் "சமுதாய விழிப்புணர்வுக் கண்ணோட்டத்தின்" ஒளியிலும் பதில் கொடுக்க முனைவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலான வளர்ச்சியினைக் கண்டுள்ள தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடி எனக் கொள்ளப்படுபவர் மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை (1826 - 1889) ஆவார். இவரது படைப்பான "பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்" 1879 இல் நாலுருப்பெற்று வெளியிடப்பட்டபோது, இந்நூலாசிரியர் இதனை "உரைநடை நவீனம்"⁴ என்று அழைத்திருந்தார். தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் வரலாறு இந்நூலுடன் ஆரம்பமாகின்றது என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியதே. தமிழில் "உரைநடை" இலக்கியத்தின் தேவையுணர்ந்து யாக்கப்பெற்ற இந்நூல், எண்ணற்ற கிளைக்கதைகளையும் மேலைத்தேய, கீழைத்தேய வரலாற்று, பண்பாட்டுக் குறிப்புகளையும் நூலாசிரியர் வாழ்ந்த காலத்திற்குமுந்த சமூக மாற்றத்தையும், சீர்திருத்தத்தையும் வலியுறுத்தும் பல்வேறு அறிவுரைகளையும் அடக்கிய ஓர் கற்பனைப்படைப்பாகும். கிறிஸ்தவ நாவல் ஆசிரியராகக் கொள்ளப்படும் வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் யாத்த இந்நூலினை ஓர்

கிறிஸ்தவ நாவல் எனக் கொள்ளமுடியாதேயாயினும், இந்நூலிலே கிறிஸ்தவ ஆன்மீக சார்புடைத்தான அறிவுரைகளையும் ஆங்காங்கு காணலாம். "சரித்திரம்" எனும் பெயரினை ஆசிரியர் இந்நூலுக்குக் கொடுத்திருப்பிலும் ஒருவித சுயசரிதைப்போக்கிலமைந்த, நகைச்சுவை நிறைந்த, கற்பனை வளம்கொண்ட ஓர் நாவல் இலக்கியப் போக்கினையே இந்நூலில் கண்டு தெளிதல் கூடும்.

இந்திய உபகண்டத்தில் வழக்கிலிருந்த பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளினாலும், பன்மறை ஊடுருவல்களாலும் உந்தப்பெற்று, பல நூற்றாண்டு கால பரிணாம வளர்ச்சிபெற்ற தமிழ் பாரம்பரியத்தினதும், பண்பாட்டினதும் உயர்ந்த சில விழுமியங்களை உள்வாங்கி, அவற்றைத் தமது படைப்பினுள் இயற்கைப்பொலிவுடன் இணைத்துள்ள வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்கள், தமது நாவலினூடாகத் தாம் வாழ்ந்த காலத்திலும், அதற்கு முன்னும் தமிழ்நாட்டில் நிலவிவந்த கலாசார வழமைகளையும், மற்றும் சமய, பண்பாட்டு நம்பிக்கைகளையும், இலக்கிய நயத்துடன் இயம்பியிருப்பதனைக் காணலாம். அதேவேளை, தமது சமுதாயத்திலே சீர்திருந்தி முன்னேறவேண்டிய அம்சங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகளையும் கூறி, அதற்கேதுவாகத் தமது இலக்கியப்படைப்பு ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் அவர் செயற்பட்டிருப்பது அவரது படைப்பில் தெளிவாகக் காணக்கிடக்கின்றது.⁵

செந்தமிழ் மொழியையும், அதன் பல நூற்றாண்டு பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட இலக்கியக் களஞ்சியத்தையும், நாவல் இலக்கியம் அணிசெய்ய ஆரம்பித்தது ஒரு நூற்றாண்டுக்குச் சற்றுக்கூடவேயாயினும், இன்றைய தமிழிலக்கியப்படைப்புகளில் நாவலின் செல்வாக்கு செழுமையும், செழிப்பும் பெற்றுவருவது கண்கூடு. தமிழிலக்கிய வரலாற்றினைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, இலக்கிய வடிவ வரிசையில் பிந்திவந்த நாவல் இலக்கியம், அதற்கு முன்னிருந்த இலக்கியப் படைப்புகளையெல்லாம் முந்திக்கொண்டு, எண்ணக் கணக்கிலும், எண்ணுக்கணக்கிலும் தற்காலத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் வீறுநடை போடுவது வியப்புக்குரியதன்று.⁶

உரைநடை இலக்கியமே, உலகோர் இன்று உவந்து ஏற்கும் இலக்கியம் என்பதற்கு இவ்வுலகில் வழங்கிவரும் பல்வேறு மொழிகளில் அறாத்தொடர்ச்சியாக அச்சுவாகனம் ஏறிவரும் ஆயிரக்கணக்கான குறுநாவல்களும், நாவல்களுமே சான்றாகும். இஊதவிர, இன்றைய உலகில் நாவல் இலக்கியமும், அதனை வளம்படுத்திவரும் உரைநடைப் படைப்புகளும் உயர்ந்தோங்கி நிற்கின்றன என்பதற்கு உலகின் பல மொழிகளிலும் நாள்தோறும் வளர்ந்து வரும் நாளிதழ்களும், வார இதழ்களும், சஞ்சிகைகளும், இவற்றைத் தளமாகக் கொண்டு வளரும் சிறுகதை, தொடர்கதை வடிவங்களும் சான்றாக அமையும். நவீனத்துவத்தின் வெளிப்பாடாக விளங்கும் நாவல் இலக்கியம், தமிழிலக்கியத்தின் பரிமாண வளர்ச்சிக்கு ஒருவித புதுமைப்பொலிவும் சமூக வலிவும் கொடுத்து வருகின்ற தென்பது, இலக்கிய விமர்சகர்கள் அனைவரினாலும் ஏற்கப்படுகின்றதொன்று.

NOVELLUS என்ற இலத்தீன் பதத்தினை அடியொற்றிவந்த NOVEL என்ற ஆங்கிலச்சொல் தமிழில் 'நாவல்' என்ற பதமாக வழங்கி வருகின்றது. இம்முன்று மொழிகளிலுமே இப்பதம் நவீனம், புதுமை, புதி

யவை போன்ற கருத்துப்படிவங்களை உள்ளடக்கியுள்ளதென்பது தெளிவு. நவீனத்துவத்தின் விளைபொருளாக விளங்கும் நாவல் இலக்கியம், புது யுகத்தின் சில போக்குகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரதிபலித்து வந்துள்ள தென்றும், சமுதாய மாற்றங்களினதும் அந்த மாற்றங்களுக்கான தேவை களினதும் தவிர்க்கமுடியாத உந்துதலினாலேயே நவீன வடிவமாகிய நாவல் படைக்கப்படுகின்ற தென்பதும் நாவல் இலக்கிய ஆய்வாளரின் ஆணித்தர மான கருத்தாகும்.⁷

நவீன இலக்கியங்களினதும், குறிப்பாகத் தற்காலத் தமிழ்நாவல் இலக்கியங்களினதும் சமுதாய நோக்குபற்றிய ஆய்வாளரினதும், முற்போக்கு விமர்சகர்களினதும் கருத்துக்களை இவ்விடத்தில் கூறுதல் தகம்.

2. விமர்சனத்தால் வளரும், இலக்கியத்தின் சமுதாய நோக்கு

இருபதாம் நூற்றாண்டில் துரிதமான வளர்ச்சியும், வளமும் பெற்ற சில முற்போக்கு இலக்கியப்பண்புகளில் மிகவும் முதன்மையானதாகப் போற்றப்படுவது இலக்கியத்தின் சமூக - சமுதாய சார்பாகும். நவீன முற்போக்கு இலக்கியத்தினதும் முனைப்பான கோட்பாடாகக் கொள்ளப்படுவது இலக்கியம், சமுதாயம் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இயக்கநிலைவாதக் கருத்துக்களும், நிறைவான சமுதாய மாற்றத்திற்கு அவைகாட்டும் வழிகளும் யாகும். இவ்வடிப்படையிலேதான் இன்றைய இலக்கியப் படைப்புகள் முற்போக்கு வகையினைச் சார்ந்ததா? இல்லையா? எனத் தாநிர்ணயம் செய்யப்படுகின்ற ஒரு நிலையையும் ஆய்வாளர் மத்தியில் நாம் காண்கிறோம்.⁸ இலக்கியத்தின் வரலாறு, இலக்கியப் படைப்புக்களின் காலவரணமுறைப்பட்ட அட்டவணை என்று கொள்ளாது; இலக்கியமும் வரலாறும் ஒன்றிணைந்தநிலையில் சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகளை, அமைப்புக்களை, தத்துவார்த்தப் போக்குகளை யதார்த்தமாகப் பிரதிபலிக்கின்றபோது, அவ்விலக்கியமானது தான், சார்ந்திருக்கும் வரலாற்றின் வளர்ச்சிப்படிசளின் வெளிப்பாடானகிறது. பேர சிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவதுபோல ஒருநட்டின் அல்லது சமுதாயத்தின் வரலாற்றினை அதன் இலக்கியவழி நின்று நோக்குவது இலக்கிய வரலாறாகின்றது.⁹

சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கம் என்ற அளவில் இலக்கியப்படைப்பாளி, தான் சார்ந்திருக்கின்ற சமுதாயத்தின் மதிப்பீடுகளை, தத்துவங்களை, நம்பிக்கைகளை, ஏதோ ஒரு அளவிலும் வகையிலும் தனது இலக்கிய ஆக்கத்தில் தெளித்து விடுகின்றான். தொன்று தொட்டு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் பாராட்டிப்புகழ்ந்து வரும் தொல்சீர் இலக்கியங்கள் - முதல் இரவு வரை, ஜனரஞ்சகமாக ஏற்கப்பட்டவரும் நாவல் இலக்கியம் ஈறாக இக்கூற்று பொருந்தும் எனலாம் ஆயினும் கடந்த சில தசாப்தங்களாக பல்வேறு வரலாற்று நியதிகளால் உந்தப்பட்டு மேலோங்கிவரும் 'சமுதாய விழிப்புணர்வு' சமுதாய அமைப்பின் ஏனைய இயக்க அங்கங்களாகிய சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம் ஆகியவற்றின் பெருமளவு மாற்றத்தைப் புகுத்தியிருக்கின்றது. எனவே தான் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுங்கிய நிலையில் இன்று படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள், இறந்த இலக்கியங்களாகவும், சமுதாயத்தின் இயக்கநிலை உயிராட்டத்தோடு இணைந்து செல்லும் இலக்கிய

யம், வாழும் இலக்கியமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. சமூகவியல் கோட்பாடுகளின் அடியாக எழுந்த நவீன இலக்கிய விமர்சனமே பின்னயதன் உயிர்நாடியாகக் கொள்ளப்படுகின்றதென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இங்குதான் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அடிப்படையும், ஆதாரகருதியுமாக இருக்கின்ற “இலக்கிய விமர்சனமும்” அதனை அறிவியல், விஞ்ஞான நோக்கினில் ஆக்கித்தரும் திறனாய்வாளர்களினது அளப்பரிய யங்களிப்பும் இனம் காட்டிப் போற்றப்பட வேண்டியதாகின்றது. ஏனெனில் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை முன்வைத்த இலக்கிய விமர்சகர்களே இன்றைய நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியை ஆற்றுப்படுத்தியவர்களாவர்.10

தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் இன்று வளர்ந்துவரும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளை ஆரோக்கியமான திசையில் ஆற்றுப்படுத்தி வளரச் செய்த பெருமை நவீன இலக்கிய விமர்சகர்களையே சாருமென உறுதியுடன் கூறலாம் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முனைப்பான, முதன்மையான பண்பு அதன் “சமுதாய விழிப்புணர்வு”ப் போக்காகும். சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஆதரவு தந்து அதனை நெறிப்படுத்தும் சக்தி வாய்ந்த சாதனமாக இலக்கியம் கொள்ளப்படுதல் வெறும் தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. இன்றைய அறிவியல் துறைகளில் பலவற்றை ஆழமாக ஊடுருவிவரும் “சமூகவியல்” ஆய்வறிவின் தூலமான விளைவுகளே இலக்கியத்தின் மீது ஊத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்பதனையும் மனங்கொள்ளுதல் அவசியமானது. இலக்கியத்தின் இலக்கு வெறும் ரசனையும், பொழுதுபோக்கு மல்ல மாறாக சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் விழிப்புணர்வைத் தூண்டுவதே என்ற கோட்பாட்டை இவர்கள் முழுமனதுடன் முன்வைத்தனர்.

3. தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஐரோப்பிய பண்பாட்டின் செல்வாக்கு

இது ஒருபுறமிருக்க, இலக்கிய வரலாற்றினை அதன் வடிவங்களின் வளர்ச்சி நிலைநின்று நோக்கும்போது; இந்திய உபகண்டம், ஐரோப்பியரின் ஆக்கிரமிப்புக்கும், ஆதிக்கத்திற்கும் உள்ளாக முன்பு அங்கு எழுந்த இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கங்கள் இந்தியாவில் வழக்கிலிருந்த பன்மொழி, பல்கலாச்சார, பல்சமய உறவுகட்கும், தாக்கங்கட்கும் உட்பட்டிருந்ததே யாயினும், அகில இந்தியரீதியிலே இவை சுட்டிக்காட்டத்தக்க புதிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தோற்றுவித்ததற்கான ஆதாரம் ஏதுமில்லை. இந்தியாவின் வடபுலத்திலெழுந்த வால்மீகியின் இராமாயணத்தைக் கருவாகக் கொண்டு உருப்பெற்ற கம்பராமாயணமும், பௌத்தமதத்தை ஏந்தி எழுந்த சாத்தனாரின் மணிமேகலைபும், அவை எழுதப்பெற்ற காலத்தில் வழக்கிலிருந்த இலக்கியவடிவ வரம்புகட்குட்பட்டே வார்த்தைப்படிருக்கின்றன. இந்த அருந்தமிழ் இலக்கியங்கள் இந்தியாவின் பல்சமய பன்மொழித் தாக்கங்களுக்குட்பட்டிருப்பினும், கவிதை, காப்பியம் என்ற பாரம்பரிய இலக்கிய வரம்புகட்குமேல் அவை வடிந்துசெல்லவில்லை. இது அக்கால இலக்கியவடிவ வரலாற்றின் நியதி மட்டுமல்ல; அப்போது வழக்கிலிருந்த கல்விமுறையினதும், புலமை மரபினதும் நியதியுமாகும்.

ஐரோப்பிய அரசுகளின் அணைவோடு ஆசியாவை வந்தடைந்த கிறிஸ்தவம், அதன் சமயத்தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக வேண்டி ஆரம்பித்த சமய, மொழி, கலாச்சார உறவுகளின் விளைபொருட்களாகவே பல புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் பரிணமித்தன. இவை ஐரோப்பிய துறவியரின் சமயப்பிரச்சார ஆர்வத்துடன் இணைந்து கலந்த நிலையிலேயே இன் தமிழ் இலக்கிய உலகையும் வந்தடைந்தன. ஐரோப்பிய இலக்கியத்தில் பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் புகுந்த உரைநடை இலக்கிய மரபு இலக்கியப் படைப்புகளை ஜனரஞ்சகப்படுத்தியது என்பதிலும் பார்க்க அதனை ஒரு சமுதாய நுகர்பொருளாக ஆக்கியது என்பதே இங்கு பொருத்தமானதாகும். சுருங்கக்கூறின், “பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பருவமெய்திய தமிழ் உரை நடைவடிவம்” தமிழ் இலக்கியத்துறையின் களத்தையும், தளத்தையும் விரிவுபடுத்தியதோடல்லாமல் ‘நாவல்’ என்ற நவீன இலக்கியம் முன்னேறிச் செல்ல வாய்க்காலாகவும் வழிசமைத்துக் கொடுத்தது.

ஐரோப்பியர்கள் தமது காலனித்துவ தேவைகளின் அடிப்படையிலமைந்த கல்வியுறையினையே தென்னாசியாவிலும் ஆரம்பித்தார்கள். தென்னாசியாவில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, ஆங்கிலேய அரசின் உதவியுடனும் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவ மத போதகர்களின் செயலாக்கத்துடனும் இக்கல்வி முறை வளர்ந்தது. நிலமானிய அமைப்புநிலை ஆதிக்கம் விரிவடையாத தென்னாசிய சமுதாயப் பரப்பினில் இக்கல்விமுறை, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்தே சுட்டிக்காட்டத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.¹¹ 1835 இல் சேர் மக்கோவே (Macaulay) என்பவர், அகில இந்தியாவின் உயர்கல்வியின் ஊடகமாக ஆங்கிலமொழி அமையவேண்டுமெனக் குறித்துவைத்ததும், அதைத் தொடர்ந்து, 1857 இல் பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய இடங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் அமையப்பெற்றதும் இங்கு மனங்கொள்ளப்படவேண்டும். ஆங்கிலேயர் ஆரம்பித்த இக்கல்வி அமைப்பு முறைமைகளும், அதனை அடியொற்றிவந்த அரசவேதனம் பெறும உத்தியோகங்களும், தென்னாசியாவில், குறிப்பாக இந்தியாவில் ஒரு புதிய மத்திய வகுப்பினரைத் தோற்றுவித்து, மரபுவழி சமுதாய அமைப்பிலே புதிய மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாகியது. இதுவரை நிலவிய நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்திற்கு, பொருளாதாரீதியான புதிய சவால்களாக ஆங்கிலேய அரசின் வளர்முக நிர்வாகத்தின் நிலையான வேதனம் பெறுகின்ற வளர்ச்சிமுறைகொண்ட புதிய மத்திய வகுப்புக்கூறுகள் எழுந்தன. இதனை மனங்கொண்டே “கல்வி அறிவுபெற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் தோற்றத்துடனேயே நாவல் இலக்கியமும் முகிழ்த்தது”¹² என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறுவது சாலப் பொருந்துவதாயுள்ளது.

4. ஆரம்ப காலக் கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களின் சமுதாய நோக்கு

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் கச்சேரி, தஸ்தாவேஜு காப்பாளராக அமைந்த வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களும், இந் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே கிறிஸ்தவ நாவல் இலக்கியத்திற்குப் பாதை கற்றுக்கொடுத்த

மாதவையரும் (1872 - 1925) அவரது சமகாலத்தவரான நெய்யூர் அருமை நாயகமும் (1858 - 1914) மத்திய வகுப்பினரின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பின்புலமாகவைத்துத் தம் நாவல்களை எழுதினர். இவர்கள் ஆங்கிலேய அரசின் கல்வியமைப்பின் கனிகள் மட்டுமல்ல, அதே அரசின் கீழ் உயர்ந்த உத்தியோகம் பார்த்தவர்கள் என்பதனை அறியும் போது, இவர்களது கதைகளின் களம் இன்னும் துலக்கமடைகின்றது. அதாவது தாம் சார்ந்திருந்த மத்திய வர்க்கத்தினரின் சமய - சமூகப் பிரச்சினைகளையும் கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரத்தினாலும், அதை ஒட்டி எழுந்த சமயமாற்றம், கலப்புத் திருமணப், பண்பாட்டு முரண்பாடு. மேற்கத்தேய நாகரிக நாட்டம், போன்றவற்றையும் பின்புலமாகக் கொண்டே இவர்கள் நாவல்களை எழுதினார்கள். மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் சில கூறுகளை ஏற்று அதன் வழியாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை வளமாக்கலாம் என்றும், சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள் நாளடைவில் சீராய் விடும் என்றும் எண்ணிய இவர்கள் சமுதாயத்தின் அடி மட்டத்தில் வாழ்கின்றவர்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளையறிந்து அதை மாற்ற வழிதேடினார்களா என்பதும் ஆய்வுக்குரியதே. தமது காலத்தை ஓரளவேனும் கடந்த நிலையில் சிந்தித்த இவர்களின் கற்பனையில் காலத்திற்குக் கட்டுண்டு கதைபுனைந்த இரண்டக நிலையையும் காணமுடிகிறது.

இவை தவிர, ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட கல்வி, தொழினுட்ப மாற்றங்கள் "நாவல் இலக்கியம்" முன்னேறி வளர முக்கிய காரணிகளாக அமைந்தன. கையெழுத்துப் பிரதியைப் பல பிரதியாக்கம் செய்யும் அச்சியந்திரங்களும், பாடசாலைக் கல்விபினை அடியொற்றி நூல்களை வாசித்து அறிவைப் பெருக்குவதற்கான தேடலும், ஆர்வமும் நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு நல்லதொரு சூழலைப் பிறப்பித்தன. இந்தசூழலில் இவர்களது படைப்புகளைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வரவேற்றது வியப்புக்குரியதன்று. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் ஆரம்பவரலாற்றில் மாதவையரின் படைப்புகள் கணிசமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பது நாவல் இலக்கியத்தைப் பின்னோக்கிப் பார்ப்பவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதொன்று. ஆயினும் கிறிஸ்துவின் போதனைகளின் சாரத்தை நன்கு உணர்ந்த நிலையிலும், அங்க சமயத்தின் சமுதாய நிலைப்பாடுகளைத் தெளிந்த நிலையிலும் இவர்கள் எழுதினார்களா என்பது கேள்விக்குரியதே. தனது காலத்தில் சரமாரியாக நிகழ்ந்த கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரங்களையும், அதனைச் சார்ந்து நின்ற சமய மாற்றத்தையும் ஒட்டி எழுந்த பல சமய, சமூகக் கலாச்சாரப் பிரச்சனைகளும் துல்லியமான, துலக்கமான வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் இவரது நாவலில் இடம் பெறுவதினைக் காணலாம். அவ்வாறே சமயப்பரம்புதல் நோக்குடன், கிறிஸ்தவப் பாதிர்மார் ஆற்றிய சமூகப் பணிகளையும், ஏனைய பொதுப்பணிகளையுமே இவர் கிறிஸ்தவத்தின் வாழ்க்கை முறையின் முக்கிய அம்சங்கள் எனக் கொண்டார் என்ற உண்மை, சமயம் மாறிய "கிளாரிந்தா"¹³ ஆற்றிய "பல்வேறு சமூக - சமயப் பணிகளின்" ஒளியில் துலக்கமடைகின்றது. பழமை வாதத்திற்கும், புதுமை ஆர்வத்திற்குமிடையிலான போராட்டங்களை இந்திய வரலாறு, கலாச்சார, சமுதாய பின்னணியில் இவர் சித்தரிப்பது போற்றுதற்குரியது. இவரது நாவல்களுள் "பத்மாவதி சரித்திரம்" மற்றும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுப் பின் தமிழில் பெயர்க்கப் பெற்ற "கிளாரிந்தா", "சத்தியானந்தன்" ஆகிய நாவல்கள், இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் வருகையினால் ஏற்

இங்குதான் இந் நூற்றாண்டின் முதற்காலில் எழுந்த கிறிஸ்தவ நாவல்களுக்கும், மூன்றாம் காலில் எழுந்த நாவல்களுக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடுகள் துலக்கமடைகின்றன. முதற்காலிலெழுந்த நாவல்கள் சமுதாயமாற்றத்தை ஆர்வத்துடன் வரவேற்றன. ஆன்மீகக் கோட்பாடுகளையும், படிப்பினைகளையும் இயல்புக்கேற்றவகையில் நாவலில் உள்ளடக்கின. ஆனால் சமுதாயத்தின் அனைத்து மட்டங்களையும் தொடராத அந்த மாற்றம் சீரியதேயாயினும், நிறைவானது எனச் சொல்வதற்கில்லை. மாற்றம் பெற வேண்டிய ஒரு சமுதாயத்தின் பலவீனங்களைச் சுட்டிக்காட்டிய இந்நாவல்கள் அச் சமுதாயத்தினை மாற்றுவதற்கான விருப்புணர்வினைத் தூண்டியதாகத் தெரியவில்லை. சாதி, இனப்பாகுபாடுகள், சீதனச் சீர்கேடுகள், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற உணர்வுகளை அவற்றின் யதார்த்தச் சிக்கல்களுடன் பிரதிபலித்திருப்பினும், இவற்றை மாற்றுவதற்கான மார்க்கத்தைத் தந்துதவியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தியாவின் விடுதலைக்குப் பின் கிறிஸ்தவ நாவல் ஆசிரியரால் எழுதப்பெற்ற தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் வாழும் மக்கள் அனுபவிக்கும் அவலங்களும், அவர்கள்மேல் அடுக்கடுக்காகத் திணிக்கப்படும் ஒடுக்குமுறைகளும், அதனின்றும் அவர்கள் விடுதலை பெறக்கூடிய மார்க்கங்களையும் கூறும் படைப்புக்களே முக்கியம் பெற்று வருகின்றன. இது இலக்கிய ஆய்வாளரின் ஒருமித்த கருத்தாகும். 17

கிறிஸ்தவத்தைப் பொறுத்தவரை இது வெறும் தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. இன்றைய கிறிஸ்தவத்தின் பன்முகப்பட்ட வாழ்வுப் பின்னணியிலேயே யும், சமுதாயம், அரசியல், பண்பாடு பற்றிய அண்மைக்கால கிறிஸ்தவ படிப்பினைகளின் ஒளியிலேயும் இது விளங்கவும், விளக்கவும், திறனாய்வு செய்யப்படவும் வேண்டும். அண்மைக்காலக் கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களில் அதிகமானவை கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை நன்கு தெரிந்த, உணர்ந்த நிலையிலேயே வார்க்கப்படுகின்றன. ஹெப்ஷிபா ஜேசுதாஸனின் 'புத்தம் வீடு', டி. செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்' ஐசக் அருமைராஜனின் 'கீறல்கள்' 'அழுக்குகள்' போன்ற நாவல்களில் இக்குரல் தெளிவாகவே தொனிக்கிறது என்பதனை அவதானியாமலிருக்க முடியாது.

தற்காலக் கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களின் தத்துவார்த்தப் போக்குகளையும், சமுதாய விழிப்புணர்வை அவை இடைவிடாமல் தூண்டுவதற்கான காரணிகளையும், தென்னாசியாவில் கிறிஸ்தவ சமயம் இன்று ஏற்று வரும். புதிய பரிணாம வளர்ச்சிக் கூறுகளின் ஒளியில் தெளிதல் அவசியம். ஐரோப்பிய அரவணைப்பில் கிறிஸ்தவம் வாழ்ந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நாவல்களுக்கும், காலனித்துவ ஆட்சி மங்கி மறைந்த பின் இன்றைய வரலாற்றுச் சூழலில் எழுதப்படும் நாவல்களுக்கும் பாரிய வேறுபாடு உண்டு. கிறிஸ்தவம் தவிர்ந்த ஏனைய சமய கலாச்சார எழுச்சிகளின் மத்தியில், அதுவும் கிறிஸ்தவம் தனக்குத்தானே ஒரு சமய பண்பாட்டுநெறியையும், படிமத்தையும் வளர்த்து ஏனைய பண்பாட்டு அம்சங்களை உள்வாங்கி தனக்கென ஒரு தனித்துவமிக்க சாயலை ஏற்படுத்த முனையும் இவ்வேளையில் இத்தகைய ஆய்வு நோக்கு அவசியமானதுமாகும்.

சமய நியதியின் அடிப்படையில், கிறிஸ்தவம் ஒரு பன்நாட்டு மதம். ஏனைய நாடுகளில் இம்மதம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளும், யதார்த்த

உலகுடன் அவை கொண்டிருக்கும் உறவுகளும் கிறிஸ்தவத்தின் உள்ளும், புறமும் பல மாற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இவ்வுலகின் இயக்கவியல் நிலைக்குட்பட்ட மாற்றங்களை உணர்ந்த நிலையிலேதான் கிறிஸ்தவமும், அகில உலகரீதியில் மாறிவருகின்றது. நவீன உலகின் தேவைகளையும், புதிய மாற்றங்கட்கான ஏதுக்களையும் சமய தனித்துவம் குன்றாதநிலையில் அது உள்வாங்கி மாற்றம் பெற முயல்கின்றதென்பது தெளிவு, இவ்வுலகில் வாழும் மனிதர்களில் 'வளரும் சமயம்' என்ற நிலையில் இத்தகைய மாற்றங்கள் சாதாரண வளர்ச்சிப் பரிணாமத்திற்கு உட்பட்டவையே. தென்னாசியாவில் வாழும் கிருச்சபைக் குழுமங்களும், இத்தகைய மாற்றங்கட்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றதென்பது உண்மை ஆயினும் கிறிஸ்தவ சமயமும், தென்னாசிய சமுதாயமும் எவ்வாறு ஒன்றை ஒன்று ஏற்று அன்றேல் விலக்கி வருகின்றதென்பது ஆய்வுக்குரியது. இந்த இரண்டக நிலை கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களில் பல்வேறு உருவகநிலைகளில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் இதனை மேற்கொண்டு கிறிஸ்தவ சாயலுடன் கூடிய மானிடம் தழுவிய ஒரு பொதுமைக் கோட்பாட்டினை ஒரு சில கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர்கள் முன்வைத்துள்ளனர்.

6. விழிப்புணர்வின் அடிப்படைகள்

கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர்களால் எழுதப்படும் நாவல்களிலும், கிறிஸ்தவரல்லாதோர், கிறிஸ்தவ பாத்திரங்களை மையமாகவைத்து எழுதுகின்ற நாவல்களிலும் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள், ஆழமாகவோ அன்றேல் மேலோட்டமாகவோ தெளிக்கப்படுகின்றன. வாழ்வோடு இணையாத வழிபாடும், சமயசடங்குகளும் வலிமையற்றவை, வழி பிறழ்ந்தவை என்பது கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கைகளில் ஒன்று. எனவே சமயம், சமுதாயத்தோடு நெருங்கி அந்த சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்தக்கூடிய வழிமுறைகளைக்காட்டி சமத்துவம், சகோதரத்துவம், ஒருமைப்பாடு போன்ற அடிப்படை மானிடநேயக் கோட்பாடுகளை வளர்க்கக்கூடிய விழிப்புணர்வைத் தூண்டும்போது, அச்சமயம் சமுதாயத்தில் உயிரும், உறுதியும் பெறுகின்றது. டேவிற் சித்தையா, சாமிமுத்து, டி செல்வராஜ், ஐசக் அருமைராஜன் போன்றோர் இத்தகைய சமய சமுதாய உறவினை மனங்கொண்டே தமது நாவல்களைப் படைத்திருக்கின்றனர். இந்த நாவலாசிரியர்களால் தீட்டப்பட்ட கதாபாத்திரங்கள் நிஜவாழ்வின், நிகழ்கால வாழ்வின் பிரதிபலிப்புக்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சமுதாயப் பிரச்சினைகளை இனங்காட்டும் பாத்திரங்களை உருவாக்கும்போது, அவை உதிரியான தனி மனிதனின் பிரச்சினை என்று கொள்ளாது ஒரு சமுதாயத்தின் மாறவேண்டிய, மாற்றப்படவேண்டிய சூழ்நிலைகளின் வெளிப்பாடாகவே அவை காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சமய நம்பிக்கைகளும், சித்தாந்தங்களும் கோட்பாடுகளும் கூட தனிமனித ஈடேற்றத்திக்காகத் தரப்பட்ட தத்ருபங்களல்ல, அவை ஆலயங்களிலும் ஆன்மீக அந்தரங்களிலும் வைத்து பூசைசெய்யப்பட வேண்டிய பரிசுத்த பொக்கிஷங்களும்ல்ல, சமயம் சமுதாய வாழ்வோடு இணையும்போதுதான் உயிரும் உறுதியும் பெறுகின்றது என்றும், வாழப்படாதசமயம் வலுவிழந்த பக்தர்களுையே பிரசவிக்கும் என்பதனையும் ஐசக் அருமைராஜன் மிகவும் இறுக்கமாகவும் இயல்பாகவும் கூறிநிற்கின்றார். "ஆத்துமாக்களுக்குச் சோறிடும் கிறிஸ்தவர்களே! நீங்கள் சமுதாயத்துக்குள்ளும் இறங்கிவாருங்கள். நீங்கள் இந்த நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டியது

நிறைய இருக்கிறது. உங்களிடம் இந்த நாடு அதிகம் எதிர்பார்க்கிறது” என்ற கருத்து முழக்கமும் “ஓங்க தலைமுறை போலி கிறிஸ்தவங்களா வாழ்ந்துற்றீய எங்கள் தலைமுறையையாவது சரியான கிறிஸ்தவங்களா வாழவிடுங்க”¹⁸ என்ற புரட்சிப்போக்கும் இத்தகைய விழிப்புணர்வின் எதிரொலியாகும்.

கிறிஸ்தவ நாவல் இலக்கியத்தை அண்மைக் காலத்திலெழுந்த மனுமுதற் கோட்பாடுகளும், மானுடம் தழுவும் தத்துவங்களும் ஏதோ ஒரு வகையிலும், அளவிலும் ஆற்றுப்படுத்தி வருகின்றன. கிறிஸ்தவ சமயத்தின் நடைமுறை வாழ்வில் எழும் முரண்பாடுகளும், தோல்விகளும், வாழ்வுக்கும், வழிபாட்டுக்கும் இடையிலான இருகிளைப்பாடும், இன்னும் அறிவியல் சமுதாயத்தில் அர்த்தமற்ற சடங்குகள் - சம்பிரதாயங்களின் ஏனோ தானோ என்ற போக்கும் இந்த நாவல்களினூடாக கிறிஸ்தவ சமயம் ஒரு புதிய பாதையை வகுக்க சவால்களாக அமைகின்றன. சமயம் என்பது ஆன்மீக தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அமைக்கப்பெற்ற ஒரு நிறுவனம் என்றும், பல தரப்பட்ட நம்பிக்கைகள், பக்தி முயற்சிகள், வழிபாட்டு அனுசாரங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு என்றும் கருதிய காலம் மறைந்து மதத்தின் சமுதாயச் சார்பு புதிய வேகத்துடன் இவர்களின் எழுத்துக்களின் வழியாக முன்கொணரப்படுகிறது. இந் நூற்றாண்டின் கடைக்காலில் ஆரம்பித்து இன்று கிறிஸ்தவ இறையியல் சிந்தனையில் புதிய அழுத்தத்தைக் கொடுத்துவரும் விடுதலையின் இறையியல் (Theology of Liberation) தென் அமெரிக்காவில் ஆரம்பித்த போதிலும் இதன் எதிரொலிகள், இந்தியாவில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள தென்பது கிறிஸ்தவ சிந்தனையாளர்கள் ஏற்கும், ஓர் உண்மையாகும். மனித உரிமைப் பிரச்சினைகள், வர்க்கப் பிளவுகள் ஆந்தியான சமுதாய அமைப்புகள் ஆகியவற்றினால் ஒதுக்கப்பட்டும், ஒடுக்கப்பட்டும் நசுக்கப்பட்டும் வந்த மக்களின் கண்ணீராலும் குருதியினாலும் இந்த இறையியல் எழுதப்பட்டது. கற்பனைகளையே நாணச் செய்யும் வகையில் அங்கு யதார்த்தப்பண்பு விஞ்சி நிற்கின்றது. மக்களின் பிரச்சினைகளை, கண்ணீரை, செந்நீரைப் பின் புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டமையினால் இவ் இறையியல் உயிரும் சதையும் நிறைந்ததாக வளர்கிறது.

தமிழ் கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர்கள் விடுதலை இறையியலை அறிவுபூர்வமாக ஆதரித்து உணர்ந்து ஏற்று இத்தகைய நாவல்களை எழுதினார்கள் என்பதல்ல நமது வாதம். ஆனால் இன்றைய சமுதாய சூழலில் சமரசம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற விழுமியங்களையும் அதை ஒட்டிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கான சமுதாய - வரலாற்றுத் தேவைகளையும் இவர்கள் அனுபவ ரீதியாகவும் உள்ளுணர்வினாலும் ஏற்று செயற்பட்டார்கள் என்பதே எமது கருத்து. விவிலியம் காட்டும் கடவுள் - ஏழை - எளியவர்கள் மீது பாரபட்சமுள்ளவர் என்பதே ‘விடுதலை இறையியலின் அடிப்படைக் கருதுகோள் என்பதனை இங்கு மனங் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை எழுதப்பெற்ற ஆங்கில இலக்கியங்களில் ஏதோ ஒரு வகையில், கிறிஸ்தவர்களின் வேதாகமவாடை தவிர்க்க முடியாததொன்று போல் வந்து சேர்ந்து விடுகின்றது என்பது இலக்கிய

ஆய்வாளர் ஒருவரின் கருத்து.¹⁹ இது கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்களின் பொருளடக்கத்துக்கும் பொருந்துமெனலாம். கிறிஸ்தவத் தமிழ் நாவல்கள் வேதாகம விழுமியங்களை முன்வைக்கும் அதேவேளை இச்சமயத்தின் நாளாந்த வாழ்வை ஒட்டிய நடைமுறை நிலைப்பாடுகளை பரிசோதிக்கும் தளங்களையும் ஏற்படுத்துகின்றன. அதாவது இந்நாவல்கள் தாம் கொண்டிருக்கும் கருத்து நிலைப்பாடுகள் வழியாக சமயத்தைப் புணருத்தாரணம் செய்யும் அதேவேளையில் கிறிஸ்தவ சமய விழுமியங்கள் இந்நாவல்களின் சீரிய சமுதாய நோக்கிற்கு உயிரும் உரமும் தருகின்றன.

இறுதியாக, கிறிஸ்துவின் “நற்செய்தி” விழுமியங்களை ஆதாரசுருதியாகக் கொண்டு அதனூடாக மானிட மாண்பையும், அதனை நெறிப்படுத்தும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் வளம்பெறச்செய்து, யதார்த்த உணர்வோடு, சமுதாயத்தின் வளர்ச்சித் திசையை நோக்கிய மாற்றத்திற்கு வழிசமைத்துக் காட்டும் நாவல்களே “கிறிஸ்தவம்” என்ற பெயரடையப்பெறத் தொடங்குகின்றன. இந்த விளக்கத்தின் ஒளியில் டேவிற் சித்தையா ஆக்கிய ‘சிறைச்சாலை என்னசெய்யும்’ ஒரு கிறிஸ்தவநாவல் எனக் கூறுவோமாயின் ஜெயகாந்தனின் “யாருக்காக அழுதான்” குறு நாவலையும் ஒரு கிறிஸ்தவப் படைப்பு எனப் பாராட்டுவதில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கமுடியாது. இத்தகைய நாவல்களின் கதாபாத்திரங்கள் வாழ்வு நெறிகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படையாகவோ, உள்நிலையிலோ சமய விழுமியங்களால் உந்தப்படும் ஓர் உலக நோக்கினைக் கொண்டிருப்பது புலனாகும். தனி மனித, குடும்ப, சாதி, சமூக, இன நிலைகளில் சித்தரிக்கப்படுகின்ற இப்பாத்திரங்கள் தமது வளர்ச்சிக்குப் பாதகமான சூழ்நிலைகளை மாற்ற விளையும்போது அது விழிப்புணர்வைத் தூண்டி மாற்றத்தைத் துரிதப்படுத்தும் போராட்ட களமாக ஆகின்றது.

சமுதாய விழிப்புணர்வும், சமயக்குழும ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் சமூக நலம் பேணலும், கிறிஸ்தவ சமயத்தின் இலட்சிய ரீதியான விழுமியங்களாகும். இவை தவிர, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆதிய மானிடப் பண்புகள் சாதி, இன, மத, நிற, மொழி வேறுபாடுகளை விலக்கிய நிலையில் பேணப்படல் வேண்டுமென்பது கிறிஸ்தவ வாழ்வு - வழிபாட்டுக் கோட்பாடுகளின், உள்ளீடாகவுமுள்ளது. மாதவையரின் “கிளாரிந்தா” முதல், டி. செல்வராஜாவின் “மோசே” வரை, ஒரு சமுதாயத்தின் வரலாற்று ஒட்டத்தில் ஏற்படும் சீர்கேடுகளைச் சந்தித்து சமர்புரியும் சமூகப் பிரதிநிதிகளாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். கிறிஸ்தவ விழுமியங்களைப்பற்றி வெளிப்படையாக இத்தகைய பாத்திரங்கள் எப்போதுமே பேசவில்லையாயினும், அந்த விழுமியங்களால் இவர்களது வாழ்வும் சமுதாய நோக்கும், விழிப்புணர்வுப் போக்கும் உந்தப்படுகின்றது என்ற உண்மை கூர்ந்து நோக்கின் புலனாகும்.

குறிப்புகள்

1. See. K. Meenakshisundaram *The contribution of European Scholars to Tamil, University of Madras, 1974, pp. 370.* இந்நூலில் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் பரிமாண வளர்ச்சியில் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவ அறிஞர்களின் பங்களிப்புப்பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.
2. இக்கட்டுரையில் “கிறிஸ்தவம்” என்ற பதம் கத்தோலிக்க பிரிவை உள்ளடக்கிய ஏனைய கிறிஸ்தவ சபைகளையும் ஒருமித்துக் குறிக்கும் பொதுப் பதமாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
3. காண்க, ச. செந்தில்நாதன் “டி. செல்வராஜின் மலரும் சருகும்” விடுதலைக்குப்பின் தமிழ் நாவல்கள், கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, 1974, பக். 93-97 க. கைலாசபதி, இலக்கியச் சிந்தனைகள், குமரன் அச்சகம், கொழும்பு - 1983 பக்கம் 110, 113-116
சரவணபவானந்தர், முத்தமிழ் வித்தகர் வேதநாயகம்பிள்ளை வாழ்க்கை விளக்கம், தமிழிலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி - 1970, பக்கம் 4-17
மா. இராமலிங்கம், இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம் சென்னை - 1973 பக்கம், 49-50.
4. காண்க பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், சக்தி வெளியீடு, சென்னை, 1957, பக்கம் 11
5. கோவைகளும், பிரபந்தங்களும் - தலபுராணங்களும் இலக்கியங்களாக விளங்கிய காலத்தில் இவ்வுரை நடைநவீனம் வெளிவந்தமையாலும், சமுதாயத்தின் பலவீனங்களைக் கற்பனை வளத்தோடு பிரதிபலித் தமையினாலும், காலத்துக்கேற்ற ரசனைப் பண்பினைக் கொண்டிருந்தமையினாலும், இந்நாவல் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. See. R. DHANDAYUDHAM, *A Study of the Sociological Novels in Tamil, University of Madras - 1977, pp. 21-24*
6. See. R. DHANDAYUDHAM, *A Study of the Sociological Novels in Tamil....., pp. 1 - 2.*
7. காண்க, R Dhandayudham, *op. cit, pp. 1 - 11*
க. கைலாசபதி இலக்கியச் சிந்தனைகள் ... பக். 105
மா. இராமலிங்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் ...
பக் 21-22

இவற்றுடன்

மலரும், சருகும், என்ற தனது நாவல்பற்றி டி. செல்வராஜ் தரும் சில கருத்துக்கள் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன.

“நான் சமுதாயத்தை இயக்கபூர்வமாகப் பார்க்கிறேன், எனவேதான் எனது நாவலில் இன்றைய சமூக அமைப்பில் காணப்படும் கேடுகெடும் புகளுக்கு எல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைத்து உன்னதமான ஒரு சமூக அமைப்பில் உருவாக்கும் வல்லமை படைத்த சக்தி எதுவோ அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அந்த இயக்கப் போக்கைக் கோடிட்டுக்

காட்டியுள்ளேன். இது சமுதாய வளர்ச்சி விதி. இந்த இயற்கைவிதிக்கு இந்திய சமுதாயம் விதிவிலக்காக இருக்க முடியாது”
தி. பாக்கியமுத்து (பதிப்பாசிரியர்) விடுதலைக்குப்பின் தமிழ் நாவல்கள்
கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம், சென்னை - 1974 பக்கம், 100

8. க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம்
பாரி நிலையம், சென்னை - 1968 பக்கம் 15-39
க. கைலாசபதி, இலக்கியச் சிந்தனைகள்
பக்கம் 110, 116, 138 - 143
தி. பாக்கியமுத்து, விடுதலைக்குப்பின் தமிழ் நாவல்கள் ...
பக்கம், 98 - 102
9. கா. சிவத்தம்பி, தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும், மானிடமும், தமிழ்ப்
புத்தகாலயம், சென்னை - 1983, பக் 7.
10. சென்னை, இலக்கிய நண்பர் வட்டத்தின் பத்துக்கும் மேற்பட்ட
நாவல் இலக்கிய ஆய்வரங்குகளில் வாசிக்கப்பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரை
கள் அடங்கிய நூல்களில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

வளரும் தமிழ் இலக்கியம், (1969);
இன்றையத் தமிழிலக்கியத்தில் மனிதன், (1972);
விடுதலைக்குப் பின் தமிழ் நாவல்கள், (1973);
தமிழ் நாவல்களில் மனித விமோசனம் (1974 - 75);
இலக்கியத்தில் பெண்கள், (1976);
தமிழ் நாவல்களில் குடும்பசக்தி சமுதாயமாற்றம், (1977);
நூற்றாண்டு தமிழ் நாவல் தரும் செய்தி, (1978);
தமிழ் நாவல்களில் மனித உரிமைகளும், மக்கள் போராட்டமும்,
(1980);

மேற்படி கட்டுரை நூல்கள் சென்னை, கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தினால்
வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

11. காண்க, K. Kailasapathy, *The Relation of Tamil and Western Literatures*, Madurai Kamaraj University Madurai, 1984, pp, 2-24
also R. Dhandayudham, *A Study of the Sociological Novels in Tamil*..... pp. 6-12.
12. க. கைலாசபதி, தமிழ் நாவல் இலக்கியம்....., பக். 25
13. சமயமாற்றம் பற்றிய சமூக - சமய பிரச்சினைகளை அடியொற்றி
மாதவையரால் எழுதப்பெற்ற “கிளாரிந்தா” என்ற நாவலில் கிளா
விரிந்தர் பாய் என்ற மகாராஷ்டிர மாநிலத்தை சார்ந்த பெண்
கிறிஸ்தவளாக மதம் மாறி ஈற்றில் அவள் ஆற்றிய சமுதாயப்
பணிகள்பற்றியும் கூறப்படுகிறது.
14. காண்க, தி. பாக்கியமுத்து. (பதிப்பாசிரியர்), விடுதலைக்குப்பின் தமிழ்
நாவல்கள்..... பக். 88 - 97. பொ. ஆ. சத்தியசாட்சி, பாவலர் தமிழ்
அமுது, மெய்ப்பொருள் அச்சகம், சென்னை 1981, பக். 99 - 107

- க. கைலாசபதி, இலக்கியச் சிந்தனைகள், பக். 110 - 116. ஞான இராபின்சன், (பதிப்பாசிரியர்) தமிழ் கிறிஸ்தவ மரபு, தமிழ் இறை இயல் நூலோர் குழு, சென்னை, 1985, பக். 260 - 277
15. ஈழத்தில் இத்தகைய சமுதாய விழிப்புணர்வு நோக்கினை மனங் கொண்டு எழுதிய கிறிஸ்தவ நாவலாசிரியர்களுள் கே. டானியல், பெனடிசுற் பாலன் போன்றோர் முன்வரிசையிலுள்ளனர். ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களின் சமுதாய நோக்கு பற்றி கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம் விரிவாக ஆய்ந்துள்ளனர். காண்க, ஈழத்துத்தமிழ் நாவல்கள், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1978, பக். 75 - 113, 138 - 159
16. கீதல்கள். அழுக்குகள் ஆகிய இரண்டும் ஐசக் அருமைராஜனின் இரு நாவல்களின் பெயர்கள்.
17. காண்க, க. கைலாசபதி, இலக்கியச் சிந்தனைகள், பக். 104 - 116, ஞான இராபின்சனின் (பதிப்பாசிரியர்), தமிழ்க் கிறிஸ்தவ மரபு எனும் நூலில் டி. யேசுதாஸ் எழுதிய, தமிழ்க் கிறிஸ்தவ நாவல்கள்'' எனும் கட்டுரை பக். 260 - 276. குறிப்பு 10இல் தரப்பட்ட நூல்களில் சில இக்கருத்தினை வலியுறுத்தியிருப்பதனையும் காணலாம்.
18. ஐசக் அருமைராஜன், கீதல்கள், கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம் சென்னை, 1975, பக். 31
19. காண்க, Northrop Frye, *The Great Code. The Bible and Literature* Academic Press, Toronto, 1982, pp. 1 - xxi.

இலங்கையில் வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தல் பற்றிய ஆய்வு

— ப. சிவநாதன்

பகுதி I

இலங்கை மக்களின் நாளாந்த உணவுத் தேவையில் வெங்காயமும் ஒன்றாகும். இது சுவை உணவாகவும் மருத்துவ உணவாகவும் இருப்பதால் இதற்கான கேள்வி நிரந்தரமானதாகவுள்ளது. மக்கள் தொகை அதிகரிக்க இதற்கான கேள்வியும் அதிகரிக்கின்றது. இதனது விலையேற்றங்கள் மொத்தக் கேள்வியில் பெருமளவு வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில்லை. இலங்கை மக்களின் நுகர்வுப் பழக்கத்தில் வெங்காயம் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருப்பதால் இதை நிரம்பல் செய்யவேண்டிய தேவை அரசிற்கு உண்டு.

இலங்கையின் வெங்காய உற்பத்தியானது மக்களின் வருட முழுவதற்குமான நுகர்வுக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்று கூறுவதற்கில்லை. அதாவது பருவகாலங்களில் கிடைக்கின்ற வெங்காய நிரம்பல் சந்தையில் மிகையாகவும் விலைத்தளம்பலை உண்டுபண்ணுவதை கடந்த காலத் தரவுகள் காட்டுகின்றன. வெங்காய சந்தையில் உள்ள பிரச்சினை என்னவெனில் பருவகாலத்தில் கிடைக்கின்ற மேலதிக உற்பத்தியை எவ்வாறு வருடம் முழுவதற்குமான நுகர்வுக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாக ஒதுக்கீடு செய்வது என்பதும், எவ்வாறு களஞ்சியப்படுத்துவது என்பதுமேயாகும். இது சாத்தியமாகும் பட்சத்தில் விலைத் தளம்பல், இறக்குமதி அளவு என்பவற்றில் பெரியளவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். வெங்காயத்தின் விலை, உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் ஒழுங்கு முறைகள், வெங்காய இறக்குமதிகள் போன்றன சந்தையில் உற்பத்தியாளர்கட்கு எத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒரு வருடத்தில் நுகர்விற்காக மாத்திரம் ஏறக்குறைய 60, 000 mt சின்ன வெங்காயமும் 20, 000mt பெரிய வெங்காயமும் தேவைப்படுகிறது. இலங்கையின் மொத்த உற்பத்தித் தரவுகள் இவ்வளவைவிடக் கூடுதலாக இருந்த போதும் பழுதடைதல், விதைக்குப் பயன்படுத்துதல் என்பவற்றிற்காக 40% சதவீதத்தை ஒதுக்கிய பின்னர் வெங்காயம் சில மாதங்களில் பற்றாக்குறையாகவும், சில மாதங்களில் மிகையாகவும் இருப்பதை புள்ளி விபரங்கள் காட்டுகின்றது. (அட்டவணை பின்னிணைப்பில் I) ஏறக்குறைய 30 வருடங்களாக இலங்கையின் வெங்காயத் தேவையில் பெருமளவை யாழ்ப்பாண மாவட்டமே நிரம்பல் செய்தது. குறிப்பாக இறக்குமதி

* இவர் பொருளியல் துறைச் சிரேஸ்டவிரிவுரையாளர் 1980 வரை யாழ்ப்பாண மாவட்ட வெங்காயம், மீளகாய் உற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தலும் பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளார்.

பதலீட்டு உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவமளித்து 1960பதுகளிலும் 70 பதுகளின் முன்னரைப் பகுதியிலும் 80% - 90% வரையிலான நிரம்பலுக்கு யாழ்ப்பாண மாவட்ட உற்பத்தியே பொறுப்பாகவிருந்தது. தொடர்ந்து 1970 பதுகளில் ஆரம்பத்தில் 70% மானதையும் 1987 ல் 57% மானதையும், 1989 ல் 40% மானதையும் நிரம்பல் செய்தது¹. இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்து வெங்காய நிரம்பல், மொத்த நிரம்பலில் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைவதற்கு இனப்பிரச்சினையும் அதனால் அரசு பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தலில் பங்கு கொண்ட நிறுவனங்களில் திறமையின்மையும் முக்கிய காரணங்களாகவிருந்தன.

பகுதி II

வெங்காய சந்தைப்படுத்தலின்
தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

1940 களின் இறுதியிலும் 50 பது, 60 பதுகளிலும் சந்தையில் பெருமளவான வெங்காயத்தை நிரம்பல் செய்த யாழ்ப்பாணத்து விவசாயிகள் சந்தைப்படுத்தல் முறைகளில் பங்குகொண்டதையும் பின்னர் அவர்கள் சந்தைப்படுத்தல் முறைகளில் பங்கு பின்தள்ளப்பட்டதையும் ஆராய்வதற்கு விவசாய சந்தைப்படுத்தல் முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை தொகுத்து நோக்குவது அவசியமாகின்றது. கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக இலங்கையின் விவசாய விளைபொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கு நான்கு மார்க்கங்கள் இருந்தன. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையதாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொடர்பற்றும் காணப்பட்டன. இதில் முதலாவதாக நிறுவன ரீதியான சந்தைப்படுத்தல் என்பதை நோக்கலாம். அதாவது அரசாங்க நிறுவனங்களினதும் அரைகுறை அரசாங்க நிறுவனங்களினதும் தொழிற்பாடுகளையுடைய சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் (Marketing Department) கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தும் சபை (Co-operative Marketing Board) பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் (MPCS) ஆகிய நிறுவனங்களும் அடங்குகின்றன. அரசாங்க விவசாயக் கொள்கைகளிற்கேற்ப அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட உத்தரவாதவிலையினதும், கட்டுப்பாட்டு விலையிலும் இந் நிறுவனங்கள் சந்தைப்படுத்தலை மேற் கொண்டன.

1935 - ம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தினால் நெல் சந்தைப்படுத்துவதற்காக சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1942-ல் இது மரக்கறி வகைகளையும் மிளகாய், வெங்காயத்தையும் விவசாயிகளிடமிருந்து சேகரித்து சந்தைப்படுத்தியது.² இந் நடவடிக்கை வெங்காயத்தை நிறுவன ரீதியாக சந்தைப்படுத்தும் முதல் நடவடிக்கையாக அமைந்தது எனலாம். சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்தின் நடவடிக்கை உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான விலையை வழங்கியதோடு சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்பையுமளித்து அத்தோடு நியாயமான விலையில் நுகர்வோருக்கு விவசாய விளை பொருட்களை வழங்கும் நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது³. 1948 - ல் வெங்காயத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட உத்தரவாத விலையில் கொள்வனவு செய்து விற்பனை செய்யும் பொறுப்பை இத் திணைக்களத்திற்கு அரசு வழங்கியபோதும் சந்தைப்படுத்தலில் முக்கிய இடத்தை வகித்ததாக கூறமுடியாது.⁴

சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் உத்தரவாத விலையில் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்ய முன்வந்த போதிலும் ஆரம்பத்திலிருந்தே இத்திணைக்களச் செயற்பாடுகளினால் அதிகமான விவசாயிகள் கவரப்படவில்லை. மாறாகத் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களிடம் பல வழிகளிலும் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவர்களிற்கே அதிக பொருட்களையும் விற்பனை செய்து வந்தனர். இந்நிறுவனம் கொள்கையளவில் உற்பத்தியாளருக்கு சிறந்த விலைகளைக்கொடுப்பதை ஒரே நோக்கமாகக் கொண்ட போதும் நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலையில் பொருள் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதிலேயே அதிக அக்கறை செலுத்தியமை ஒரு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்⁵. 1941-ல் அரசாங்க அதிபர்கள் சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையிலான இந்நிறுவன கொள்வனவுத் திட்டம் குடியானவர் மீது விதிக்கப்பட்ட உயர்ந்த வரிக்குச் சமமானதாக இருந்ததாலும் இயல்பாகவே இந்நடவடிக்கைகள் விவசாயி பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கூடிய வருமானத்தை இல்லாமற் செய்ததாலும் விவசாயிகள் சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்தின் மூலமாக தமது சந்தைப்படுத்தலை மேற்கொள்ளாது தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களை நாடும் பண்பு இருந்து வந்தது.⁶ இதனால் சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களுடன் கடுமையாகப் போட்டி போட வேண்டியிருந்தது. இப்போட்டியில் இந்நிறுவனம் தோல்வியடைந்தது.⁷

வெங்காயத்தை நிறுவனாதிபாக சந்தைப்படுத்துவதில் கூட்டுறவுச் சந்தைப்படுத்தும் சபையும் முக்கியபங்கு வகித்துள்ளது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் பொதுத் துறையினதும் தனியார் துறையினதும் சந்தைப்படுத்தல் முயற்சிகளைவிட கூட்டுறவுச் சந்தைப்படுத்தல் தாக்கமுடையதாக இருந்துள்ளது⁸ இதனை 1942 - ல் வடமாகாணத்தில் வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் அதன் முக்கிய நடவடிக்கையில் வெங்காயம் சந்தைப்படுத்தும் கிளைச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்தும் உணரமுடிகிறது⁹.

1940 களில் இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், 1957 - ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டன. இதனால் வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கங்களையே உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் வெங்காயம் கொள்வனவு செய்யும் முகவர் நிலையங்களாக அமைத்துக் கொண்டது.¹⁰ அத்துடன் வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1950 களின் ஆரம்பத்தில் இடையிடையேயும் 1951 - லிருந்து தொடர்ச்சியாக வெங்காயத்தை உத்தரவாத விலையில் கொள்வனவு செய்து கு - அநாட்டிலிருந்து வெளியில் விற்பனை செய்யும் தனியுரிமையை அரசாங்கத்திடம் பெற்றுக் கொண்டது. தனியார் வெங்காயத்தை வெளிமாவட்டங்களிற்கு கொண்டு சென்று சந்தைப் படுத்துவதைத் தடுப்பதற்காக உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கோரிக்கைக்கிணங்க அரசாங்கம் ஆணையிறவில் தடைமுகாமையமைத்துச் செயற்பட்டது. இந்நடவடிக்கைகளால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்க சமாசம் வெங்காயம் சந்தைப்படுத்தலில் தனியுரிமையைப் பெறமுடிந்தது.

இத்தனியுரிமை நிலவிய காலத்தில் வடபகுதி விவசாயிகள் விற்பனை செய்த அளவின் விபரங்கள் பின்னிணைப்பு 2 - ல் தரப்பட்டுள்ளது. தனியுரிமை பெற்றிருந்த சமாசம் கொள்வனவு செய்த வெங்காயத்தை கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலயத்தினூடாக மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் விற்பனை செய்தது. கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையத்தின் விற்பனைப் புரள்வைப் பொறுத்தும் களஞ்சியப்படுத்தும் வசதியைப் பொறுத்தும் விவசாயிகளிடமிருந்து எவ்வளவை எப்பொழுது கொள்வனவு செய்யவேண்டுமென்பது தீர்மானிக்கப்பட்டது. கொழும்பில் வெங்காயம் களஞ்சியப்படுத்தக்கூடிய களஞ்சிய சாலைகள் இல்லாததால் சமாசம் பெரும் நெருக்கடிக்குள்ளானதோடு வெங்காயத்தை கொண்டு சென்ற புகையிரதப் பெட்டிகளிலேயே நாலு அல்லது ஐந்து நாட்கள் வரை வைத்திருந்ததால் பெருமளவில் பழுதடைந்தது. இது சமாசத்திற்கு அதிக நடத்தத்தைக் கொடுத்ததுடன் கொழும்பிற்குக் கொண்டு சென்ற வெங்காயத்தை முழுவதுமாக சந்தையில் நிரம்பல் செய்ததால் பாரிய விலை வீழ்ச்சியை அனுபவிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இதனால் சந்தைப்படுத்தல் முறையில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என உணவுக் கட்டுப்பாட்டதிகாரிக்கு சமாசம் 1972 ல் வேண்டுகோள் ஒன்றையும் விடுத்தது¹¹. இக்காலப்பகுதியில் அரசாங்கம் பெரிய வெங்காயத்தை அதிகளவில் இறக்குமதி செய்ய முன்வந்ததாலும், சின்ன வெங்காயத்தை களஞ்சியப்படுத்தும் வசதிகள் இல்லாததாலும் யாழ்ப்பாண வெங்காயம் கொழும்புச் சந்தையில் தேங்கிக் கிடந்தது. அவ்வேளையில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட விவசாயிகளது வெங்காயம் உரிய காலத்தில் கொள்வனவு செய்யப்படாது இருந்தது. அத்துடன் விவசாயிகள் வெளிமாவட்டங்களிற்கு கொண்டு செல்வதற்கு தடைகள் இருந்ததாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் வெங்காயம் தேங்கிக் கிடந்தது. இதனால் விவசாயிகள் விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தின் தனியுரிமைச் சந்தைப்படுத்தலை முற்றாக வெறுத்தனர்.¹² அத்துடன் தமது அதிருப்தியைக் கோரிக்கையாக்கி அரசாங்கத்திடமும் சமர்ப்பித்தனர். விவசாயிகள் தடையற்ற தனியார் வர்த்தக முறையை விரும்பியதால் 1972 - ல் ஆனையிறவு வெங்காயத் தடைமுகாம் நீக்கப்பட்டது. இதனால் விவசாயிகள் தனியார் வர்த்தகர்களை நாடத்தொடங்கினர். இதுவரை காலமும் விற்பனை, விலை போன்றவற்றிற்கான உத்தரவாதத்தை நிறுவனரீதியாகப் பெற்று சந்தைப்படுத்தல் முறைக்குட்பட்டிருந்த விவசாயிகள், தனியார் வியாபாரிகளிடம் தம் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை இழப்பதையும் அவ்வர்த்தக முறையில் காணப்படும் நிச்சயமற்ற தன்மையையும் அறியத் தொடங்கினர்.

1973 - ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக விற்பனை படிப்படியாக குறைந்ததோடு அடபோது அமைக்கப்பட்ட “மார்க்பெட்” ஸ்தாபனம் வெங்காய விற்பனைக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. வடபகுதி விவசாயிகளில் பலர் தனியார் வர்த்தகரை நாடியபோதும் தனியார் வர்த்தகத்தின் ஆபத்தை உணர்ந்த விவசாயிகள் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினூடாக தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்வகையிலான கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்தனர். அதில் ஒன்று ஒரு குறிப்பிட்ட விலையில் தமது உற்பத்திகளைக் கொள்வனவு செய்யும்படி மார்க்பெட் நிறுவனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டதாகும். அரசாங்கம் உத்தரவாதவிலை நிர்ணயத்தில் தான்தோன்றித் தனமாக

நடந்து கொண்டதாலும் யாழ்ப்பாணமாவட்டத்தின் உற்பத்திச் செலவு உயர்வைக் கவனத்திலெடுத்து உத்தரவாத விலையை நிர்ணயிக்காததாலும் விவசாயிகள் நிறுவனரீதியான சந்தைப்படுத்தலில் அதிருப்தியை அடைந்தனர்¹³

சந்தைப்படுத்தும் மார்க்கங்களில் இரண்டாவதாக முக்கியத்துவம் பெறுவது கிராமிய சந்தையாகும். இது வார அல்லது பருவகாலச் சந்தையாக தொழிற்படுகிறது. இங்கு சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும் வெங்காயம் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இங்கு உற்பத்தியாளர்கள் நேரடியாக விற்பனையில் ஈடுபடுவதுண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களில் தரகு முகவர்களிற்கு விற்பனை செய்வதுமுண்டு. இச்சந்தையில் ஏனைய நகர தலைநகர சந்தைகளில் என்ன விலையில் விற்கப்படுகிறது என்ற தகவல்கள் தெரியாமலேயே விற்பனை செய்வதால் மிகக் குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்யும் சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு. அத்துடன் உற்பத்தி செய்த பெருமளவான வெங்காயத்தை ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் விற்பனை செய்ய முடியாமல் இருப்பதால் அதிகமான விவசாயிகள் இச்சந்தையில் வெங்காயத்தை விற்பதில்லை.

சந்தைப்படுத்தல் மார்க்கங்களில் மூன்றாவதாக இடம்பெறுவது தனியார்துறை வியாபாரிகளுடாக சந்தைப்படுத்துவதாகும். இத்தனியார் வியாபாரிகள் உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்குமிடையில் தொழிற்படுவோராகவுள்ளனர். இவ்வியாபாரிகள் அறுவடை நடைபெறும் இடத்திற்கோ அல்லது களஞ்சிய சாலைக்கோ வாகனத்தை கொண்டு சென்று கொள்வனவு செய்பவர்களாகவோ அல்லது நாளாந்த வாராந்த சந்தைகளிலும் வீடுகளிலும் சென்று சேகரித்து தனியார் வியாபாரிக்கு விற்பனை செய்யும் சேகரிப்பு முகவர்களிடமிருந்து கொழும்பிற்குச் அனுப்பப்படும் பொருட்களை சந்தைப்படுத்தும் தரகு முகவர்களாகவும் விளங்கினர். இச் சந்தை முறையில் விவசாயிகள் அதிகளவில் சுரண்டப்பட்டாலும் அவர்கள் தமது விளைபொருளை விரைவாக விற்பனை செய்து பணத்தைப் பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பமிருப்பதால் இத்தனியார் விற்பனை முறையை பெரிதும் விரும்பி அவர்களையே நாடினர்.

நான்காவதாக விவசாயியிடம் கொள்வனவு செய்வதில் தனியுரிமையுடைய கொள்வனவாளர்களுமிருக்கின்றனர். இவர்களைத் தனியுரிமைக் கொள்வனவாளர் என அழைப்பதுண்டு. வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தலில் இவர்கள் பங்கு மிகக்குறைவானதே.

வெங்காயச் சந்தையில் ஈடுபட்ட சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தும் சபை, கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை 'ஸ்தாபனம்' மார்க்பெட் போன்ற நிறுவனங்களின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சேவை வெங்காய உற்பத்தியாளருக்கு ஊக்கத்தை அளிக்காதிருந்ததால் தனியார் வர்த்தகர்களை விவசாயிகள் நாடினர் 1970 - இன் பின்னரைப் பகுதியில் இருந்து தனியார் வர்த்தகர்கள் வெங்காயச் சந்தைப் படுத்தலில் முக்கிய பங்கு வகிப்போராக மாறினர். அத்தனியார் வர்த்தக முறையும் வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தலில் பாரிய நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. இதனை மாதிரி ஆய்வுகள் மூலம் நாம் அறிய முடிகிறது. இவ்வாய்வுக் குரிய தரவுகள் இரண்டாம் தரத் தரவுகளாகவே உள்ளது. இத்தரவுகளை விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களால் வெளியிடப்படும் அறிக்கைகளிலிருந்தும், மத்திய வங்கியின் ஆண்டறிக்கைகளிலிருந்தும், திணைக்கள வெளியீடுகளிலிருந்தும் பெறப்பட்டவையாகும்.

பகுதி III

மாதிரி ஆய்வு;

வெங்காயத்தின் உற்பத்தியாளர் விலையானது பல்வேறு காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற போதும் இம்மாதிரியானது உள்ளூர் உற்பத்தியும் இறக்குமதி அளவும் உற்பத்தியாளர் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற பிரதான காரணிகள் எனக்கொண்டு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁴ இம்மாதிரியினை பின்வருமாறு காட்டலாம்.

$$F.P = f (LP, M)$$

இங்கு F.P = உற்பத்தியாளர் விலை அல்லது பண்ணைமுகப்பு விலையாகும்.

$$LP = \text{உள்ளூர் உற்பத்தியளவு} \quad \frac{d FP}{d LP} > 0$$

$$M = \text{இறக்குமதியளவு} \quad \frac{d FP}{d M} < 0$$

என்பதைக் குறிக்கின்றது.

எனின் பல்லின பிற்செலவுக்கோடு ஒன்றினைப் பொருத்துவதன் மூலம் இக்காரணிகளின் தாக்கத்தினை மெய்ச்சான்று ரீதியாகப் பரிசீலிக்க முடியும் இங்கு மடக்கைச் சமன்பாடுகளின் வழியாகக் கணிப்பீடு செய்யும் போது நேரடியாகவே நாம் ஒரு சாராத மாறிக்குறிக்குச் சார்ந்த மாறியின் நெகிழ்ச்சிக் குணகத்தை மதிப்பிட முடியும். என்பதால் மடக்கைச் சமன்பாடுகளைப் பொருத்தி கணிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

$$\text{மட FP} = a + b \text{ மட LP} + C \text{ மட M}$$

குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் (1979-1989) அரசாங்கக் கொள்கைகள் காரணமாக சில வருடங்களில் உற்பத்தியாளர்களின் விலைகளில் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளதால் இம்மாற்றத்தினை சரியாக மதிப்பீடு செய்யும் வகையில் போலி மாறியொன்றும் சேர்க்கப்பட்டின் இந்த மடக்கைப் பிற்செலவு மாதிரியானது.

$$\text{மட FP} = a + b \text{ மட LP} + C \text{ மட M} + d \text{ மட Q}$$

குறிப்பு : Q = இது அரசாங்க இறக்குமதிக் கொள்கை மாற்றத்தினைக் குறிக்கும் போலிமாறியாகும். போலி மாறிக்கான பெறுமானங்கள் 1984 - இல் மாத்திரம் 4 எனக் கொண்டு ஏனைய வருடங்களுக்கு 2 எனவும் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கணிப்பிடப்பட்ட சமன்பாடானது.

$$\begin{aligned} \text{மட } F_P &= 1.7703 + 0.24107 L_P + 0.35365 M \\ &\quad (0.40) \quad (0.72) \quad (2.78) \\ &+ 1.5031 Q \\ &\quad (2.54) \end{aligned}$$

குணகங்களின் பெறுமானங்களின் கீழுள்ள அடைப்புக் குறிக்குள் “t” பெறுமானங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

$$R^2 = 0.7270$$

$$E = 6.214$$

இங்கு $R^2 = 0.7270$ ஆகக் காணப்படுகின்றது. இங்கு உற்பத்தியாளர் விலையை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாகக் கொடுக்கப்பட்டவை, உற்பத்தியாளர் விலை நிர்ணயத்தில் 72%த்தினை விளக்கக் கூடியதாகவே உள்ளது. இது எதனை உணர்த்துகிறதெனின்; உற்பத்தியாளர் விலையை நிர்ணயிக்கும் ஏனைய சாராத மாறிகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதாகும். அத்தகைய மாறிகளாக களஞ்சியப்படுத்தல் வசதியின்மை, அரசாங்கம் திட்டமிடாத தன்மை, சந்தையில் காணப்படும் நிட்சயமற்ற தன்மை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இம்மாறிகளுக்கான தரவுகள் சரியாகக் கிடைக்காமையால் அவ்வாறான மாறிகளைச் சேர்த்துக் கணிப்பதென்பது இயலாததொன்றாக உள்ளது. இவைகளும் சேர்க்கப்பட்டின் கணிப்பீடு செய்து பெறப்படும் R^2 மானது மேலும் அதிகரிக்கலாம். போலி மாறிக்கான நெகிழ்ச்சிக் குணகமே அதிகமாக இருப்பதால் உற்பத்தியாளர் விலை நிர்ணயத்தில் வெங்காய நிரம்பலில் அரசியல் காரணிகளுக்கும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. என்பதைக்காணற்கூடியதாக

வுள்ளது. அத்துடன் $0.24107 = \frac{\partial FP}{\partial LP} > 0$ என்பது உற்பத்தியாளர் விலை அதிகரிக்க உற்பத்தி அதிகரிக்கின்றது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

$0.35360 = \frac{\partial FP}{\partial M} > 0$ இங்கு இறக்குமதியும் அதிகரிக்க விலையும் அதிகரித்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றது.

வெங்காயத்தின் மொத்த சில்லறை விலைப் போக்கு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் அவ்விலையில் ஏற்பட்ட தளம்பலுக்கு எது காரணமாக இருந்தது என்பதையும் 1985 - 1989 வரையிலான மாதாந்தத்தரவுகளைக் கொண்டு மதிப்பிடுவது உபயோகமுள்ளதாக அமையும். வெங்காயத்தின் மொத்த விலைக்கும் சில்லறை விலைக்கும் இடையிலான தொடர்பு எப்போதும் நேரணதாகவே இருக்கும். 1985 ம் ஆண்டு ஜனவரி தொடக்கம் 1989 ஒக்டோபர் வரைக்குமான மாதாந்த மொத்த, சில்லறை விலைத் தரவுகளைக் கொண்டு எளிய பிற்செலவு மதிப்பீடக்கூடியதாக உள்ளது.

இங்கு சில்லறைவிலை = f (மொத்தவிலை)

$$\text{சில்லறைவிலை } R_p \geq 0$$

$$\text{மொத்தவிலை } W_p \geq 0, \text{ உள்ளது,}$$

R_p , சில்லறை விலை (நுகர்வோர் விற்பனையாளருக்கு வழங்கும் விலை)

W_p , மொத்த விலை (உற்பத்தியாளர் முகவர்களுடாக சந்தையில் விற்கும் விலை)

இம்மொத்த விலையிலிருந்து கொண்டு செல் செலவையும், முகவர் கமிசனையும் தரகுக்கூலியையும், ஏற்றியிறக்கல் செலவையும் கழித்த பின்னர் உற்பத்தியாளர் விலை பெறப்படும்.

எளிய பிற்செலவு நேர்கோட்டினைப் பொருத்துவதனால் எதிர்காலத்தில் வரும் மாதங்களில் மொத்த விலைக்கும் சில்லறை விலைக்கும் இடையில் என்ன தொடர்பு இருக்கும் என்பதனை மதிப்பிட முடியும்.

$$R_p = a + p W_p$$

1985-1989 வரையிலான காலாண்டு அவதானங்களைக் கொண்டு மதிப்பிடப்பட்ட நேர்கோட்டுச் சமன்பாடானது

$$R_p = 4.4266 + 1.0374 W_p$$

(9.70) (31.47)

குணகங்களின் கீழுள்ள அடைப்புக்குறிக்குள் "t" இன் பெறுமானங்கள் உள்ளன. அதன்படி 99% நம்பிக்கைத் தன்மை உண்டு.

$$R^2 = 0.9465$$

$$F = 990.201$$

இங்கு மொத்த விலைக்கும் சில்லறை விலைக்குமிடையிலான தொடர்பு நேரானதாகவும் வலுவானதாகவும் உள்ளது. (இணைப்புக் குணகம் 0.9729) எப்போதாவது மொத்தவிலை அதிகரிக்குமாயின் சில்லறைச் சந்தை விலையும் அதிகரிக்கும் (இணை அடுக்குத் தொழிற்பாட்டு மாதிரியின் $(R_p = 0.9420 + 0.76066 W_p)$ மொத்தவிலை 10% அதிகரித்தால் சில்லறை சந்தைவிலை 7% வீதம் அதிகரிக்கும். இங்கு $R^2 = 0.94$ இருப்பதால் சில்லறைச் சந்தைவிலையின் மாறுதலுக்கு 94% விளக்கும் மாறியாக மொத்தச்சந்தை விலை உண்டு.)

மொத்த, சில்லறை விலைப்போக்கில் நேரான தன்மை காணப்படுவதனால் பண்ணை முகப்பு விலையும் அல்லது உற்பத்தியாளர் விலையும் சில்லறை விலைக்கும் இடையிலான தொடர்பும் நேரானதாகவே இருக்கும். உற்பத்தியாளர் விலையே உற்பத்தியாளருக்கு உற்பத்தித் தீர்மானம் எடுக்க உதவுகின்றது. எனவே சில்லறை, மொத்தவிலையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள் உற்பத்தியாளர் விலையையும் அதன்வழி அவர்கள் ஊக்கத்தையும் பாதிப்பதால் அவ் ஏற்ற இறக்கங்களை அரசு அவதானித்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கத்தவறி விட்டது. இந்நிகழ்வுகளே இலங்கைக்குத் தேவையான வெங்காயம் முழுவதையும் இலங்கையிலேயே உற்பத்தி செய்ய ஊக்கமளிக்கவில்லை.

கடந்தகால சின்ன வெங்காய உற்பத்தி; இறக்குமதி ஆகியவற்றின் தரவுகளை ஆராய்கின்ற போது நாட்டின் தேவையினை விட வெங்காயக் கிடைப்பனவு அதிகமாகவே உள்ளதை அவதானிக்கமுடியும். ஆனால் நடைமுறைச் சந்தையில் விலை ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்படுவதை வரைபு ரீதியாகவும், புள்ளிவிபர ரீதியாகவும் அறிய முடியும். (அட்டவணை 3) இப்பிரச்சினை கிடைப்பனவு நிலைகளுடன் சம்பந்தப்படுவதாக இல்லாமல் களஞ்சியப்படுத்தலோடும் பங்கீட்டு முறைகளோடும் திறமையற்ற அரசு

திட்டங்களினோடும், அரசாங்கத்தின் திட்டமில்லாத தன்மையோடும் தொடர்புடையதாகவுள்ளது போல் தெரிகிறது.

வெங்காய நிரம்பல் பருவ காலங்களான பெப்ரவரி - ஏப்ரல் மாதங்களில் மிகத்தாழ்வான விலையிலும் யூன், யூலை மாதங்களில் மிக உச்ச நிலை அடைந்து பின்னர் ஓகஸ்ட், செப்ரம்பர் காலங்களில் திரும்பவும் விலை வீழ்ச்சியடைந்து பின்னர் உயர்ந்து செல்கின்றது. இதை மொத்தச் சந்தை விலைக்கான வரையும் சில்லறைச்சந்தை விலைக்கான வரையும் காட்டுகின்றது. அத்துடன் இரண்டு விலைகளுக்குமான மதிப்பிடப்பட்ட சராசரி பருவகாலத் தளம்பல் விலை அட்டவணையும் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை

1985 - 1989 வரை, சராசரி மொத்த விலைத் தளம்பல்		1985 - 1989 வரை சராசரி சில்லறை விலைத் தளம்பல்	
J	Fe	J	Fe
0.36	-1.08	0.5	-0.69
M	A	M	A
-2.86	-0.94	-2.77	-0.89
M	J	M	J
1.81	2.90	1.49	3.92
Jul	Au	Jul	Au
-1.36	-1.41	-1.09	-1.88
S	O	S	O
-1.69	-0.28	-1.42	-0.82
N	D	N	D
1.02	2.44	1.59	2.06

பின்னிணைப்பு IIIல்லிருந்து கணிக்கப்பட்டது.

மேற்படி அட்டவணையின்படி பெப்ரவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் மொத்தவிலை, சில்லறை விலையில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியை அவதானிக்க முடிகிறது. அவ்விதமே ஓகஸ்ட், செப்ரம்பர் மாதங்களிலும் அந்நிலை காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறான விலை வீழ்ச்சியும் விலை அதிகரிப்பும் பருவகால நிரம்பலோடு தொடர்புடையதாகவுள்ளது விலை மிகத்தாழ்வாக இருக்கும் இருபருவங்களும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வெங்காய அறுவடைப் பருவங்களாகும். அக்காலத்தில் மிகைநிரம்பலாக இருப்பதை சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் அல்லது சந்தைப்படுத்தும் நிறுவன நிறுவனங்கள் கொள்வனவு செய்து நல்லவசதியுடனானதாய் இருப்பில் வைத்து அறுவடைப்பருவ

மல்லாத காலங்களில் நிரம்பல் செய்வதால் மிகக் குறைவான விலை மட்டத்தையும் மிக உயர்வான விலை மட்டத்தையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் விவசாயிக்கு ஊக்கமளிப்பதாகவும், அவனது வருமானத்தை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் இருக்கும். மேலும் பற்றாக்குறை நிலவும் காலங்களில் இறக்குமதி செய்வதால் வெங்காயச் சந்தையை ஒழுங்குபடுத்தி விடலாம் என அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் உள்ளூர் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்துவதற்கான ஆரோக்கிய நடவடிக்கையாக அமையவில்லை இது போலவே வெங்காயத்திற்கான உத்தரவாத விலையும் காலத்திற்குக் காலம் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்போடு அதிகரிக்கவில்லை. இது வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தலில் அரசு உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதையே காட்டுகின்றது. 1983 ல் இருந்து குறைந்த பட்சவிலைத் (Floor Price) திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அவ் விலையில் நெற்சந்தைப்படுத்தும் சபை வெங்காயத்தைக் கொள்வனவு செய்ய வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தாலும் 1989 வரை அச் செயற்பாட்டில் எதுவித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. அரசு சின்ன வெங்காயத்திற்கு உத்தரவாத விலையை சீராக்கம் செய்யாதிருந்ததும் அதைக் கொள்வனவு செய்து களஞ்சியப்படுத்தும் திட்டம் எதுவுமில்லாதிருந்ததும் வெங்காயத்தின் விலை ஏற்ற இறக்கமடையைக் காரணமாக இருந்தது.

தொகுத்து நோக்கும் போது கடந்த காலங்களில் வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தல் முறைகள் விவசாயிக்குச் சாதகமானதாக அமையவில்லை. ஆரம்பத்தில் நிறுவனரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சந்தைப்படுத்தல் முறைகளும், தனியார்துறை சந்தைப்படுத்தல் முறைகளும் தோல்வியில் முடிந்ததை, மெய்ச்சான்று ரீதியாக கடந்தகாலத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தபோது அறியமுடிந்தது. அரசாங்கம் விவசாயப் பொருட்கள் சார்பான சந்தைப்படுத்தலில் கவனம் செலுத்தத்தவறிய சம்பவங்களும்; வெங்காயம் போன்ற விவசாய விளைபொருட்களுக்கான விஞ்ஞான மயப்படுத்தப்பட்ட தாங்கிருப்புத்திட்டமும்; இதுபற்றி நீண்டகால ரீதியாக கொள்கை வகுப்பதில் உள்ள திறமையின்மையும், உள்ளூர் அரசியலில் ஸ்திரமின்மையும் அது தொடர்பாக போக்கு வரத்து வசதிகளில் உள்ள சீரற்ற நிலையும், வெங்காயச் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Food Commodities Bulletin Agrarian Research and Training Institute Vol. II No. 47; 1989.
2. Report of the Royal Commission on the Co-operative movement in Ceylon Sessional paper (II) Government Publication Bureau Colombo 1970 PP. 235-270.
3. Report of the Director of Food Production, Commission for Development of Agricultural marketing 1940-1945. Ceylon Administration Report Government Printers Colombo 1949 Pc 57.
4. Report of the Royal Commission on the Co-operative op. cit. P.234
5. Report of the Director of food Production Commission op.cit P.c 51
6. Ibid, P.c 52.
7. Abeyasekara T. and Piyadasa Senanayaka Economics of vegetable Production and marketing. A case study of 4 villages in Palugama (welimada) A. R. T. I. Research study series No. 2 Colombo Feb. 1974 PP. 33-36.

8. Abbott J.C The Development of marketing Institution Agricultural Development and Economic Growth Cornell university Press New York 1966 P. 376
9. Report of the Royal commission on the co-operative op. cit. P. 58.
10. Sivagnanam N. T. Memorandum on co-operative marketing of Red Onion Northern Division Agricultural Producers Co-operative Union Ltd. Jaffna. 1971 PP 1-6
11. Ibid PP 6-10.
12. Ibid PP 78.
13. குறிப்பு:- வெங்காயத்தைச் சந்தைப்படுத்துவதில் உள்ள திறமையின்மை உற்பத்தியாளருக்கு மிகப் பாதகமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தியது. தற்போதைய தனியார் சந்தைப்படுத்தலால் சில காலங்களில் வருமானத்தை இழந்தே வந்துள்ளதை விவசாயத் திணைக்களம் மேற்கொண்ட ஆய்விலிருந்து அறிய முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் 1985-86 ஆண்டுகளில் சராசரியாக ஒரு கிலோ வெங்காயத்தை உற்பத்தி செய்ய ரூபா. 5.00 தேவையாக இருந்தது. அதேவேளை அதை விற்பனை செய்யும் போது விவசாயிக்குக் கிடைத்த விலை ரூபா 2.00-2-50 சதமாக இருந்தது. இவ்வாறான நிலைகளை 1987-ம் ஆண்டு யூலை, ஓகஸ்ட், செப்ரெம்பர் மாதங்களிலும் அவதானிக்க முடிந்தது. Food Commodities Bulletin vol II Nov 89 No. 47 A. R. T. I.
- 14 யாழ்ப்பாணத்தில் பண்ணை முகப்பு விலையாக விவசாயிகளால் பெறப்பட்ட விலை.

	மொத்த விலை	போக்கு வரத்து	ஏற்றி இறக்கல்	விற்பனைக் கமிசன் தரகுகள்	தரகு	உற்பத்தி யாளர் விலை
31 யூலை -6 ஓகஸ்ட் 1987	605	50	4	30	2	519
7 ஓகஸ்ட்-13 ,,	299	50	4	15	2	228
14 ,, -20 ,,	282	50	4	14	2	212
21 ,, -27 ,,	256	50	4	13	2	182
28 ,, -3 செப்	280	50	4	14	2	210
4 செப் 11 ,,	273	50	4	14	2	203

Food Commodities Bulletin vol II Nov. 89 No. 47 A. R. T. I.

மேற்காட்டிய அட்டவணையிலிருந்து சின்ன வெங்காயத்தின் மொத்த விலையிலிருந்து போக்குவரத்துச் செலவு, ஏற்றியிறக்கல் செலவு, விற்பனைக் கமிசன் தரகு போன்றவை நீக்கப்பட்டபின் விவசாயிக்குக் கிடைக்கும் விலையை மதிப்பிட முடிகிறது. உற்பத்தியாளர் விலை அவர்கள் வருமான அளவைத் தீர்மானிக்கின்றது.

பின்னிணைப்பு அட்டவணை I

இலங்கையின் வெங்காய உற்பத்தியும் - இறக்குமதியும் -
உத்தரவாதவிலையும் (1981 — 1989)

ஆண்டு	உள்நாட்டு சினன் வெங் காய உற்பத்தி	இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அளவு (மெற் றிக் தொன்)	உற்பத்தி யாளர்விலை (ஒரு மெற்றிக் தொன்)	உத்தரவாத விலை (ஒரு மெற்றிக் தொன்)
1970	30186	4775	606	
1971	62260	25140	1021	683
1972	68368	இறக்குமதித் தடை	2005	..
1973	71109	71109	2319	..
1974	72970	482	2112	..
1975	78473	521	2804	672.41
1976	66509	இறக்குமதித் தடை	2211	..
1977	74722	4047	..
1978	72025	2064	..
1979	62752	9520	4080	..
1980	79107	16459	5430	..
1981	92118	5250	7610	2500
1982	92667	7390	6710	3409
1983	134823	8180	6660	..
1984	37649	23780	2110	..
1985	52659	26738	11940	..
1986	76485	51253	11880	..
1987	112604	23927	8870	..
1988	113265	34642	11830	..
1989	107689	21277	9370	3400

□ Ministry of Agricultural Development & Research Department of Census.

□ Central Bank of Sri Lanka Department of Census statistic.

பின்னிணைப்பு II

1959 - 1972 வரையில் வடமாகாண விவசாயக் குடியானவர்களின் சமாசத்தினால் விவசாயிகளிடமிருந்து வெங்காயம் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட விபரம் (அந்தரில்)

ஆண்டு	கொள்வனவு அளவு (அந்தரில்)	விவசாயிக்கு கிடைத்த வருமானம் (ரூபா)
1957	224146	5, 603, 750
1958	212827	5, 300, 675
1959	157148	3, 928, 700
1960	147158	3, 678, 950
1961	121554	3, 038, 850
1962	219918	6, 597, 540
1963	179543	5, 386, 290
1964	186333	5, 589, 990
1965	305783	9, 173, 490
1966	399036	11, 971, 080
1967	381000	11, 430, 000
1968	425786	12, 773, 580
1969	345902	10, 377, 060
1970	289521	8, 685, 630,
1971	223194	6, 693, 820
1972	19621	1, 962 100,

ஆதாரம்:- பொ. மாணிக்கவாசகர், யாழ்ப்பாண மாவட்ட விவசாய விரிவாக்க உத்தியோகத்தர்.

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம், நாட்டிற்கு நயம் தருவன. 1972, ப. 108

பின்னிணைப்பு III

வெங்காயத்தின் மொத்த சில்லறை விலை

ஆண்டு	மொத்த விலை	சில்லறை விலை	ஆண்டு	மொத்த விலை	சில்லறை விலை
1985	15.75	18.71	1987	12.2	18.15
"	10.82	16.59	"	10.16	13.83
"	9.55	14.71	"	8.8	13.72
"	13.5	18.23	"	6.7	10.69
"	14.5	22.46	"	9.32	13.41
"	19.48	26.35	"	16.3	21.14
"	14.96	21.69	"	16	19.65
"	10.58	15.24			
"	11.79	17.86	1988	19.46	22.83
"	15.87	19.98	"	11.86	18.01
"	16.39	21.07	"	7.74	12.78
"	16.69	21.73	"	11.24	17.05
			"	17.06	21.36
1986	14.89	20.81	"	17.4	23.79
"	14.49	19.6	"	11.48	17.04
"	12.71	17.81	"	10.36	15.43
"	15.64	20.4	"	13.94	17.9
"	23.22	27.69	"	17.78	22.56
"	25.78	31.19	"	20.82	27.05
"	13.45	18.42	"	24.88	30.46
"	11.9	15.98			
"	10.46	15.49	1989	12.26	19.03
"	11.11	14.69	"	9.48	13.79
"	10.84	15.08	"	9.14	13.58
"	12.12	15.74	"	12.22	16.62
			"	13.56	16.97
1987	11.08	14.59	"	10.97	16.65
"	10.48	14.94	"	9.8	15.76
"	7.73	12.24	"	9.4	15.46
"	8.24	12.74	"	10.78	15.7
"	11.4	14.61	"	9.82	15.16

மூலம்: A.R.T.I. Sri Lanka

பிளாண்டிங் III
 மதுரை மாவட்டம்
 மதுரை மாவட்டம் மதுரை மாவட்டம்

ஆண்டு	மார்ச்	ஏப்ரல்	மே	ஜூன்	சூன்
1987	12.72	18.71	1087	18.71	12.72
"	10.85	16.59	"	16.59	10.85
"	9.32	14.71	"	14.71	9.32
"	13.2	18.23	"	18.23	13.2
"	19.48	23.46	"	23.46	19.48
"	14.96	20.32	"	20.32	14.96
"	10.28	21.69	"	21.69	10.28
"	17.29	12.24	"	12.24	17.29
"	12.81	17.88	1988	17.88	12.81
"	12.81	19.98	"	19.98	12.81
"	16.39	21.07	"	21.07	16.39
"	16.69	21.22	"	21.22	16.69
"	14.29	20.81	"	20.81	14.29
"	14.49	19.9	"	19.9	14.49
"	12.71	17.81	"	17.81	12.71
"	12.04	20.4	"	20.4	12.04
"	23.2	27.69	"	27.69	23.2
"	27.78	21.19	"	21.19	27.78
"	17.12	18.42	"	18.42	17.12
"	1.9	12.98	"	12.98	1.9
"	11.49	12.49	1989	12.49	11.49
"	11.11	14.69	"	14.69	11.11
"	10.84	12.08	"	12.08	10.84
"	12.12	12.74	"	12.74	12.12
"	11.08	14.29	"	14.29	11.08
"	10.43	14.94	"	14.94	10.43
"	12.24	12.24	"	12.24	12.24
"	8.24	12.74	"	12.74	8.24
"	14.01	14.01	"	14.01	14.01

Genral A.R.L. Sri Lanka

வருட சந்தா விபரம்

இலங்கை	ரூபா	300/-
இந்தியா	இந்தியா ரூபா	300/-
பிற நாடுகள்		£14 US\$ 20

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் ஆசிரியர், சிந்தனை, பொருளியல்துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும். கொடுப்பனவுகள் சிந்தனை நிர்வாக ஆசிரியருக்கு இலங்கையில் காசுக்கட்டளை, காசோலை, தபாற்கட்டளை மூலமும் பிறநாடுகளிலிருந்து வங்கிக் கட்டளைகள் மூலமும் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

மாற்றிதழாக சிந்தனையைப் பெற விரும்பும் நூலகங்கள், நிறுவனங்கள் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி: நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

❁ இப்பிரதேசத்தில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகள் காரணமாக 'சிந்தனை' அதற்குரிய பருவங்களில் வெளிவரவில்லை. இதனைக் குறித்து ஆசிரியர்குழு வருந்துகிறது. இப்பொழுது வெளிவரும் சிந்தனை 1986-1990 காலத்திற்குரியதெனக் கொள்ளும்படி சந்தாதாரர்களை வேண்டுகிறோம்.

—ஆசிரியர்—

Contributors

- Sandhi on 'l' in Tamil: It's past and present position 01
Mrs. S.Ramesh B. A.
- Land-suitability Classification for Agricultural Land Use:
A Special Study Carried Out in a Selected Administrative
Division (Nallur) 37
S. T. B. Rajeswaran B. A.; M. A.
and K. Suthakar B. A.
- Three Eternal Substances in Nilakanthan Bhasya 59
S. Krishnarajah B. A.; M. A. Ph. D.
- Some Problems Related to Hindu Culture in the Context
of Indo-South East Asian Relations: A Historical View 68
S. Krishnarajah B. A.; M. A.
- Trends in Foreign Exchange Rates in Sri Lanka (1978-1990) 80
K. Kandiah B. A.; M. Sc.; M. A.
- The Theme of Social Conscientization in Tamil Christian Novels 89
A. J. V. Chandrakanthan B. A.; M. Th.; M. Phil.; Ph. D. D. Th.
- Marketing of onion in Sri Lanka An Analysis. 104
V. P. Sivanathan B. A.; M. A.

சென்னை பல்கலைக்கழகம்
தமிழ்நாடு அரசு
புத்தகக் கழகம்